

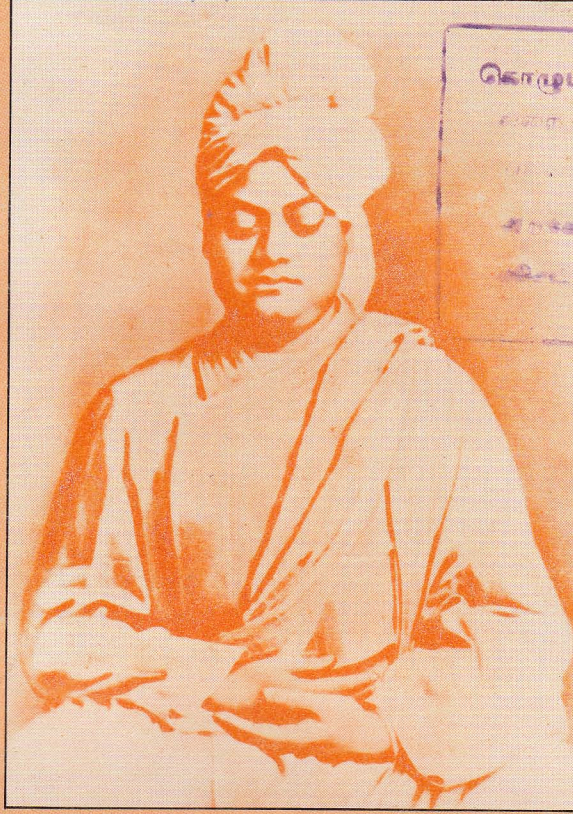
14609

உ

பருத்தித்துறை

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சாரதா சேவாச்சிரமம்

S. K. Srakadadcham
14/12/91.



ஆண்டு மலர்

27 - 12 - 1991

அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியின் ஜயந்தியன்று
வெளியிடப்பட்டது

Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama
Point Pedro

R30.6
ராமகிரு

சென்னை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தின் ஆன்மீக இதழ்
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் (71 ஆண்டுகளாக வெளிவருகின்றது)

மகான்களின் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற
சுவையான நிகழ்ச்சிகள், ஆன்மீக வினா விடை
சமயசமரசம், அருள் நெறிக் கதைகள் ஆகிய கருத்துக்களைக் கொண்டது
இந்தப் பத்திரிகை

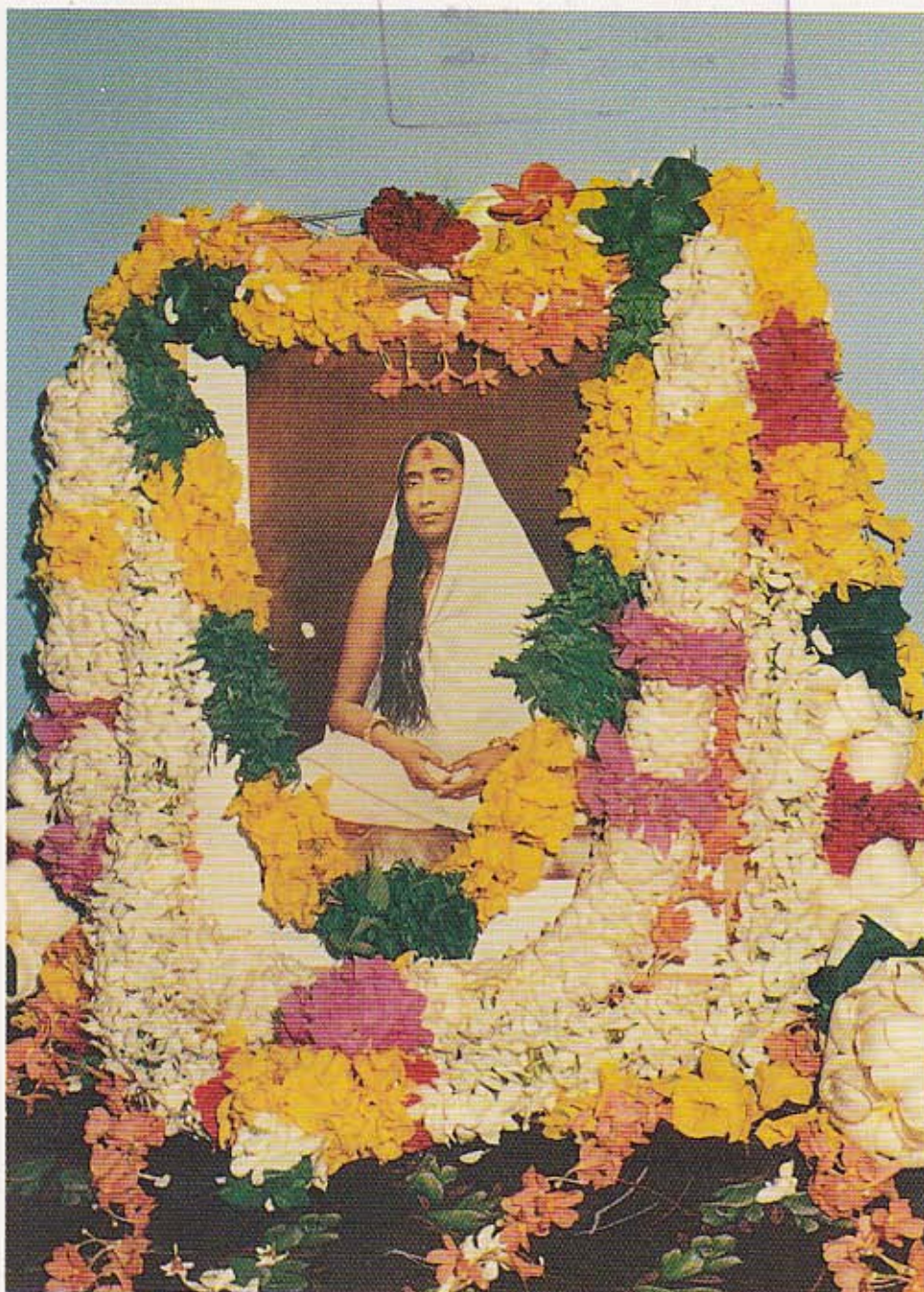
தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவர்

தலைவர் சுவாமிகள்
ராமகிருஷ்ண மிஷன்
40, ராமகிருஷ்ண தெரு,
கொழும்பு 6.

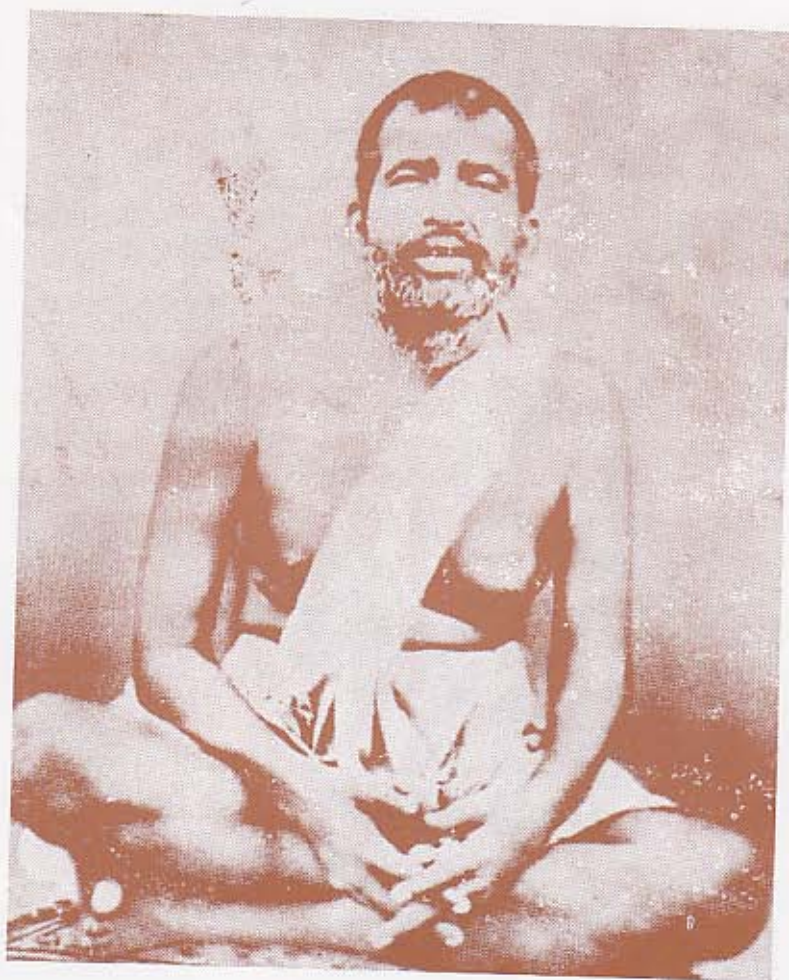
எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

டாக்டர் க. முருகானந்தன்
M.B.B.S. (Cey)

பருத்தித்துறை



Holy Mother – Sri Sarada Devi



Bhagavan Sri Ramakrishna



*His Holiness Srīmat Swami
Bhūteshanandaji Moharaj
President, Ramakrishna Math & Mission*

*Belur Math
Howrah*



His Holiness
Srimat Swami Vireswaranandaji Maharaj was the tenth president of Sri Ramakrishna Math and Mission, Belur Math, Calcutta - The most revered President Maharaj and our guru has been always a source of inspiration to all of us.

CONTENTS

1. Forword by Swami Chidrupananda
2. Message from Swami Atmaghanananda ji Maharaj
3. Message from Mr. Devanesan Nesiah
4. Message from Swami Jivanandaji Maharaj
5. Our Gratitude - Swami Samprajnanandaji Maharaj
6. Some Revelations of the Divinity of the Holy Mother
Courtesy - Vedanta Kesari
7. Moulding our lives in Sri Ramakrishna's Teachings
-Swami Bhuteshananda
8. Swami's Contribution to Vedantic Thought
-Swami Tapasyananda
9. Report of the 125th Birthday Celebrations of Swami Vivekananda held at
Ramakrishna Mission in Singapore 29th April to 2nd May 1989
10. Swami Vivekananda and His "Only Mother"
-Swami Prabhananda
11. தூய அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி
12. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மகத்துவம்
-பரமஹம்சதாசன் - "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்"
13. உண்மையான வழிபாடு
14. சேவை என் பார்வையில்
-டொக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் (எம்.பி.பி.எஸ்)
15. ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தாஜி
-சுவாமி சித்ரூபானந்தா
16. சுவாமி விவேகானந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள்
17. பிரிவு உபசார உரை
18. விவேகானந்தரின் உள்ளம்
-சுவாமி அஜராத்மானந்தா
19. விபுலானந்த அடிகளாரின் தேசியக் கல்வி முறை
-சுவாமி நடராஜாநந்தா
20. ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம், பொலிகண்டி கந்தவனக் கிளை
21. புதிய தலைவர் சுவாமிகளுக்கு ஸ்ரீசாரதா தேவி சேவாச்சிரம
வரவேற்பும் அறிக்கையும் - சுவாமி சித்ரூபானந்தா
22. Message from His Holiness Srimath Swami
Vireswaranandaji Maharaj
23. Balance Sheet and Accounts for years ended
31st December 1988 & 31st December 1989
24. Licence from the Registrar of Companies
25. A Very Brief Report
-Swami Chidrupananda.

FOREWORD

Holy Mother Sri Sarada Devi, an illiterate woman, the consort of Bhagawan Sri Ramakrishna and the main spring of the Ramakrishna Movement is for us the Loving Divine Mother who has been guiding us always.

Our Sevashrama was founded on Holy Mother Sri Sarada Devi's Birthday in the year in the year 1969. At first we were in a rented house and in the year 1971 we shifted to our own place with a small Prayer Building for Holy Mother.

To mark the competition of 20 years of service in Her Name throughout the North of Shri Lanka, this souvenir is being brought out with thought provoking articles from eminent monks and scholars.

It is our good fortune to have in our midst Rev. Swami Atmaghananandaji Maharaj (Vice-President, Sri Ramakrishna Mission, Shri Lanka Branch) to preside over this function. The Revered Swami Atmaghananandaji Maharaj who has become the Head of this Institution since May 1991 is the first Vice-President of the Sri Ramakrishna Mission, who is very keen to send relief supply to the North. We cannot forget this gesture and we wish to convey our sincere and grateful thanks through the Revered Swami to all other Board Members of the Ramakrishna Mission. Besides the Rev. Swami all other brother monks of the Ramakrishna Mission have encouraged our work.

We are thankful to Hon. A. J. Hamish Cowell of the British High Commission to have made it a point to participate in this function.

We have chosen most of the articles from Sri Ramakrishna Vijayam. Our sincere thanks to all those who helped us in whatever way possible to make this function a success. Our sincere thanks also go to M/s Ranco Printers and its staff as well.

May Holy Mother Sri Sarada Devi bless us all in our earnest prayer to Her.

*Swami Chidrupanandaji Maharaj
Swami - in - Charge
Sri Sarada Devi Sevashrama
Point Pedro - Jaffna*



RAMAKRISHNA MISSION
(SHRI LANKA BRANCH)
40, RAMAKRISHNA ROAD,
COLOMBO 6.

MESSAGE

"It is really a matter of great joy and appreciation that the Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama, Point Pedro, under the leadership of Revered Swami Chidrupanandaji Maharaj, is rendering lot of help to the refugees and the distressed, in spite of the difficult situation prevailing. It only shows the great concern and the feeling in the heart of the Swami for the poor and affected. May Sri Ramakrishna, Holy Mother and Swamiji give him more strength and vigour to carry out this noble task of service to the poor, is my earnest prayer."

Swami Atmaghananandaji

Srimat Swami Atmaghananandaji Maharaj
Vice-President

7th DECEMBER 1991



Dr. Devanesan Nesiah

Secretary

Ministry of Environment and
Parliamentary Affairs,
6th Floor, Unity Plaza Building,
Colombo 4, Sri Lanka.

11th December 1991.

It gives me great pleasure to congratulate the Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama on the services rendered by them in the 20 years since the founding of the Ashram. I have had some association with the institution from the time I was Government Agent, Jaffna about 10 years ago and it gives me much satisfaction to renew my contact with the Ashram. I am happy that the Ashram has grown and has been of much service to the people. I wish Swamiji and all those associated with the Ashram All the Best in the years to come.

Devanesan Nesiah

Secretary

MINISTRY OF ENVIRONMENT & PARLIAMENTARY
AFFAIRS.



வாழ்த்துச் செய்தி

பருத்தித்துறை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சாரதா சேவாஸ்ரமம் தனது ஆண்டு மலரை வெளியிடும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது மனமார்த்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பேருவகை அடைகின்றோம்.

இவ்வாஸ்ரமமானது கடந்த 20 ஆண்டுகளாக பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதேவர் அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவியார் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோர்களின் நெறி எமது சமயத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் மிகவும் பரந்த அடிப்படையில் பரப்புவதோடு நின்றுவிடாது மக்கள் சேவையே மகேசனுக்கு ஆற்றும் பூஜை என்ற குறிக்கோளினை ஏற்று மன்னுயிர்க்கு மகத்தான தொண்டினை ஆற்றி வருகின்றது.

இந்நிலையத்தின் ஸ்தாபகர் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்ரூபானந்தாஜி மகராஜின் பிரதிபலன் கருதாத பேருழைப்பினை நாம் போற்றுமலிருக்க முடியாது.

வளங்க இந்நிலையத்தின் ஆன்மீக சமூகப்பணிகள். வாழ்க பகவான் ஸ்ரீராம கிருஷ்ண தேவரின் திவ்விய நாமம்.

சுவாமி ஜீவனாந்த.
முகாமையாளர்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண புரம்,
மட்டக்களப்பு.

OUR GRATITUDE

REVERED SWAMI SAMPRAJNANANDAJI MAHARAJ

The Swami was born on 15.06.1919 in a Village in Mysore State. The Swami as a student came in contact with Ramakrishna Ashrama, Bangalore. He had the rare opportunity of seeing His Holiness Srimath Swami Vijnanandaji Maharaj a direct disciple of the Master. The Swamiji was initiated by His Holiness Srimath Swami Vijnanandaji Maharaj the Sixth President of the Ramakrishna Math & Mission.

He joined the Order as a novitiate at the Ramakrishna Math, Mylapore in the year 1940. He was ordained as a Monk of the Ramakrishna Order by his Guru in 1949.

He has worked as an Assistant Secretary at Shilpamandira (Polytechnic) for over 20 years. Swami was appointed as Head of the Ramakrishna Mission Ashrama, Salem, TamilNadu, where he was instrumental in constructing a Temple for Sri Ramakrishna Deva. He was also Head of the Ramakrishna Ashrama, Almora, from where he was transferred to Ponnampet, Coorg (Mysore State).

Swamiji became the Vice President of the Ramakrishna Mission - Sri Lanka Branch in June 1987, and served whole heartedly Sri Lanka Branch of the Ramakrishna Mission till his Last - 19.05.90.

Rev. Swami Samprajnanandaji Maharaj had encouraged Sri Sarada Sevashrama, Point Pedro on many occasions.

Om Shanti, Shanti, Shanti.

BENEFICIARIES OF SRI SARADA SEVASHRAMA POINT PEDRO



V. SARAVANA BAVAN
who is blind by birth and is
being helped to continue
studies at St. John's College,
Jaffna.



SOME REVELATIONS OF THE DIVINITY OF THE HOLY MOTHER

BEING SIMPLE seems to be a natural trait in the spiritually advanced souls. Rather, - as Christ said, 'Unless ye be as children, ye cannot enter into the kingdom of heaven,' - this child-likeness is an incumbent precursor to the vision of God, realization of Truth. For Truth is simple and unless one becomes simple one cannot see it. But this simplicity, this guilelessness baffles people. For they are often after the grand and dazzling things, which are complex and more complex. A simple village life is thrown off for the more complex and involved life in the cities, for the varieties of entertainments it provides, the attractions and enticements it holds forth. In a similar way the life of the world with its sweet and subtle changes, overtakes man quite unawares and slowly but surely captivates him and draws him into its fold and then smothers him there. For the sake of variety and change man runs after novelty and forgets the Simple, the Truth, and fails even to recognize the harbingers of peace and realizers of Truth. They go unnoticed.

For a long time people of Calcutta used to consider Sri Ramakrishna as a mad man, because he never recognized the value of anything except in and through God; because he, for a long time, was completely oblivious of his surroundings in. His contemplation, in short, because he did not follow the norms of the mundane world. Even the so-called enlightened who used to visit him used to say that he was dull and had no faculty for organization. Today we see how misled these wiseacres have been. Their names and all they boasted of are forgotten whereas Sri Ramakrishna has come to live in the hearts of millions for ever. But such is the delusion that this complexity of the world spreads over us, that we take what is transitory as eternal.

Sri Sarada Devi, the consort of Sri Ramakrishna, better known among the devotees of Sri Ramakrishna as the Holy Mother, was likewise unknown as a Teacher of mankind in her own right, for a considerably long time. Even some of the disciples of Sri Ramakrishna could not know about her high spiritual stature till after a few years of the Master's passing away. They in the beginning respected her as the consort of their Guru. But soon they came to know that she was no ordinary mortal.

Sri Ramakrishna paid her the highest respect by worshipping her as the embodiment of the Divine Mother one day at Dakshineswar, as a culmination of his spiritual practices. He showed great deference to her wishes and held her in great reverence. The Master alone knew who she was. We shall narrate here some instances to show how he regarded her. Hriday, who was the Master's attendant for several years, in his last days with the Master was becoming selfish and money-minded. When his wishes were thwarted by Sri Ramakrishna's refusal to be a tool in his hands for his earthly ends, he got annoyed, became abusive and ill-treating. Seeing

this growing tendency in Hriday Sri Ramakrishna warned him, 'You may be saved if the person residing here (showing his own body) is angered, but beware if she (the Holy Mother) gets annoyed. Not even, Brahma, Vishnu or Maheswara can save you then from her wrath'. On other occasions Sri Ramakrishna referred to her as the Goddess of learning, Sarada, come to impart knowledge. But in spite of repeated assertions to this effect, coming from good authorities, man often forgets to recognize divine personages. This is what Bhagavan Sri Krishna too opines in the Gita : 'The ignorant disregard Me, who am embodied in a human form, not knowing My higher nature as the Great Lord of beings.' How few recognized him as the Lord! Even Arjuna his closest associate was unaware of this fact until Sri Krishna himself revealed this secret to him.

Why does this happen ? The Lord when He embodies behaves like any other human being. He has hunger and thirst, His body has disease and decay. How then can any one distinguish Him unless one has penetrative and divine eyes (divya caksus). Yet, simple and unsophisticated people recognize Him more easily than others. For instance, in the Krisnavatara, the simple cowherds and cowherdesses of Vrindavana were blessed with that wonderful insight to probe into the mysteries of the divine. What a wonderful prayer it is with which the Gopis address the Lord - the Gopigita of the Bhagavata ! The garlandweaver of Mathura and Kubja, the maid - servant of the palace of Kamsa could discover Him because they were simple and had faith. In the Ramavatara Shabari, the forest-woman, could find Him out.

That is the secret of divine personalities. They come. Yet, very few can find them out unless they reveal by themselves their true nature. In Sri Ramakrishna, people according to their evolution in spiritual life, saw a good man, an unspoilt child of nature, a great saint or an Incarnation. People came in contact with him often, witnessed his ecstasies and so it was easy for them to come to any one of the above conclusions. But the Holy Mother was almost a recluse. She was so modest that she never stirred out of the Nahabat, where she stayed while at Dakshineswar, ~~when anyone was about, so much so that it is said that when some one asked an officer of the temple whether the Mother lived there, he seems to have replied, 'Yes, we have heard that she lives here, but have never seen her;'~~ so unknown did she live. Her prayers, her practices were all in secret. Her ecstasies and samadhis were unknown to others except a few of her close women devotees. How then could anyone know of her true nature ?

The first revelation of her lofty spiritual disposition comes to us from the eye-witness Yogin-Ma, a woman disciple of the Master.

Though the Mother used to have her mood of rapt absorption, perhaps she was not aware of them herself. So one day she asked Yogin Ma, 'Dear Yogin, please speak to the Master that through his grace I may experience samadhi. On account of the constant presence of devotees, I hardly get any opportunity to speak to him

about it myself.'

Yogin-Ma reports, 'I thought it was quite right and I should carry out her request. So next morning when Sri Ramakrishna was alone in his room I went to his room and after saluting him in the usual way communicated the Mother's prayer to him. He listened and suddenly became grave.' When the Master was in that mood none dared utter a word, so after sitting for a while the devotee left the room. When she returned to the Nahabat she found the Mother seated for her daily worship. She opened the door a little and found her in a strange mood, now weeping, now silently laughing. Yogin-Ma says, 'Tears were rolling down her cheeks in an unceasing stream. Gradually she became very much absorbed into herself. I knew she was in samadhi. So I closed the door and came away.' This was, however, not a solitary instance; like the Master she would naturally go into an exalted mood at any incident that happened to be of some spiritual significance. After the Master's passing away these moods were more frequent in her. In Vrindavana she had the experience of the highest state of samadhi as well.

We have seen already that the Holy Mother had the highest spiritual realizations and was times without number absorbed in divine moods. But that does not preclude us from inquiring if she was aware of her Divinity. Instances there are in her life which show that in spite of all her efforts to hide herself, sometimes, unknown to herself some words escaped from her lips that intimated that she was perfectly aware of her Divinity. At such moments 'she would compare herself to Lakshmi, the divine consort of Narayana, speak of herself as the Mother of all beings or admit her capacity to confer liberation on any one.' But often the very next moment, perhaps thinking that she was giving out a secret which people did not understand, she would change the topic to make the utterance appear as a casual remark of no consequence. It was left for the discerning disciple about her to take proper cognizance of the words. The disciples were given the chance to know what her real nature was. And if they had the good fortune to possess enough acumen they would know her, in spite of her later protestations to the contrary

Here, we shall give some instances from the Mother's life in illustration of this: Once a woman disciple of the Mother went to her Calcutta residence. She was resting after lunch. The disciple sat by her and began to fan her. Suddenly she heard the Mother speaking, addressing no one in particular, 'Well, you all have come here. But where is Sri Ramakrishna ?' The disciple in her memoirs writes, 'I replied, "We could not meet him in this life. Who knows in which future birth we shall be able to see him ? But this is our greatest good fortune, that we have been able to touch your feet." "That is true, indeed," was the brief remark of the Mother.' This was a rare revelation by the Mother, who liked to pass herself off as an ordinary mortal.

But whenever earnest devotees wanted to know who she was, she would ungrudgingly

own to them her Divinity. "Once a devotee worshipped her feet and kept them on his head. Mother remonstrated with him and said, 'the Master himself states in the head is God Himself sits on the thousand-petalled lotus there.' The disciple at once asked, 'Mother, if the Master is God Himself, who are you then?' Without hesitation the Mother replied, 'Who else should I be ? I too, am the Divine Mother.'"

On another occasion she installed and worshipped her own portrait along with that of the Master at the Ashrama, at Koalpara, a place not far from Jayarambati.

To another devout disciple, who had heard of her being spoken of as the Primal Energy, as the Universal Mother and so on, and was eager to know it from her own lips, she did not withhold the secret. 'Yes, it is so', was her answer.

There is an interesting episode in the Mother's life which happened after the Master's passing away. The Mother was once going to Jayarambati from Kamarpukur. Her little nephew, Shivaram, was following her with a bundle of clothes. When they were in sight of the village of Jayarambati some thought crossed this young boy's mind. He fell back. The Mother did not appear to notice it and went on. But as she missed his footfalls she looked back and saw him standing motionless at a distance. With surprise in her tone she asked, 'What's the matter Shivu ? Come along ?' Shivu didn't budge; instead he called out, 'If you would tell me who you are, I shall come.' Mother wanted to put him off, so she said, 'Who should I be ? I am your aunt.' Unsatisfied, he replied, 'Then go, there you are near your house. I won't proceed further.' It was evening, Mother was worried as to what to do with the boy. There was no time for the boy to reach Kamarpukur before nightfall, neither will he go to her house. In this predicament she could not leave him alone. Still, she said, 'Look at that. Who, indeed, can I be, my dear ? I am a woman, your aunt.' Shivaram, however, was insistent, 'Well, you can go then,' said he. At last the Mother had to yield. She said, 'People say I am Kali'. 'Is it true', asked Shivaram. 'Yes,' replied the Mother. Delighted at that Shivaram said, 'Now let us go.' ~~Then only did he follow her into the village.~~

Another time a devotee was taking leave of the Mother at her house at Jayarambati. As she was bidding him good-bye she remarked, 'Call on me,' but the next moment she said, 'Call on the Master. He is all.' Lakshmi Devi, the Master's niece, who was present on the occasion said to her, 'Mother, why should you confuse them thus?' Mother replied, 'Why ? What have I done?' Lakshmi Devi said, 'Well, Mother, did you not say, "Call on Me" and then bewilder him by saying, "Call on the Master" ?' 'Why ?' argued the Mother, 'Calling on the Master is calling on all.' Lakshmi Devi, however, was not distracted. She impressed on the devotee 'that what he had heard from the Mother was very valuable; that it was a declaration, as well as a direction by the Mother herself, that he should call on her.'

An incident which happened at Rameswar when the Mother visited the temple of

Shiva at that place may be recalled here. When the Mother saw the uncovered emblem of Shiva at the temple she said to herself, 'Ah, It is just as I had left It.' Devotees, who were around her, inquired, 'What did you say, Mother?' Mother at once, as it were, drew into her shell, 'Oh, a meaningless something escaped out of my lips.' A revelation was made to the devotees and they believe that one who came as Sita, the faithful consort of Sri Ramachandra, and worshipped the emblem of Shiva on the coast of Rameswara, had again descended as the Holy Mother.

Girish Chandra Ghosh, a house-holder disciple of the Master and a first-rate genius, had a unique mystic experience about the Mother. He was one of those of the Master's disciples who did not at first think highly of the Mother's spiritual greatness; so it will all the more compel our attention.

Some years after the Master's passing away Girish, along with some of the monastic disciples of Sri Ramakrishna, went to Jayarambati. That was the first time that Girish was taken to Holy Mother's presence. Girish prostrated before her, stood up and looked at her once and immediately left the room. He sat in the outhouse musing and serious. Others who were with him were astounded at his behaviour. Then one of them, Swami Niranjanananda, asked him the reason for such a change. He requested the swami to inquire of the Mother if she was not the person who had appeared to him in a dream in his nineteenth year. Mother sent him word that she was. Then Girish narrated his experience : how he was seriously ill in his nineteenth year; how he was given up for lost by the attending physicians; how one night in that condition he dreamt that the whole firmament was in with a divine light ; how it proceeded towards him and took the form of a Goddess; and how the Goddess put something in his mouth, resembling the consecrated food of the Lord of Puri, uttering soothing words and vanished. He remembered the Goddess again as soon as he had seen the Holy Mother, he said.

It is necessary to point out here that the Mother was most unassuming all throughout her life though she came to know who she really was. There was not a trace of egoism in her, nor was there in her any tendency to carve out a position in society. Therefore, she had no patience with people who were not convinced of her divinity, but out of mere plagiarism would call her the Divine Mother. She would silence such of them effectively and pointing to the picture of the Master say, 'He is everything. He kindly gave me shelter at his feet.' Only the deserved got an opportunity to have a peep into her personality. To others she behaved like an ordinary mortal ever busy with the household chores - dressing vegetables, scouring vessels, cooking and the like. Sri Ramakrishna referring to this modest trait in her used to say, 'She is like a cat covered with ashes, hiding its true colour.'

Until the centenary of her birth, in 1953, very few people outside the pale of the devotees of Sri Ramakrishna knew about the Holy Mother. She became known to the world during the celebrations. Today people from distant parts of the world

go on pilgrimage to the place of her birth, Jayarambati, and thinking about her feel blessed. A nunnery to provide shelter for women who are in earnest to pursue the life of renunciation has been started in her name on the centennial day of her birth not far from Dakshineswar, near Calcutta. Shrines dedicated to her are being built now. Slowly, the Mother is revealing herself more and more.

Courtesy Vedanta Kesari

SRI RAMAKRISHNA THE SALVATION FOR THIS AGE

Sri Ramakrishna welcomes and Narendra responds. Sri Ramakrishna helps you to mature knowledge into wisdom; gives you knowledge of your true nature as the ever - pure, ever - free, and ever-luminous Atman. This truth, this knowledge, the hunger and search for it, is entirely missing in modern education.

Arnold Toynbee, author of the 10-volume "Study of History and A Historian's Approach to Religion", presents Sri Ramakrishna to modern man in this very role (Foreword to Sri Ramakrishna and His Unique Message by Swami Ghanananda)

"Sri Ramakrishna's message was unique in being expressed in action. The message itself was the perennial message of Hinduism." As Swami Ghanananda points out, "Hinduism is unique among the historic higher religions in holding that neither Hinduism nor any other religion is a unique representation of truth or a unique way of salvation."

"In the present age, the world has been united on the material plane by Western technology. But this Western skill has not only annihilated distance; it has armed the people with weapons with devastating power at a time when they have been brought to point-blank range of each other, without yet having learnt to know and love each other."



Unveiling picture of Swamy
Vivekananda at a Roman Catholic
School In Kudaithami.



Exhibition of garments and hand woven
by the Students of Ashram.

Moulding our Lives in Sri Ramakrishna's Teachings*

Swami Bhuteshananda

One of the sayings of Sri Ramakrishna, which he repeated many times, was, 'I have made the mould and leave it for you, now you cast your life in that mould. I have lit the fire, now you warm up yourselves. I have cooked the food, now you sit down to eat from the dish already prepared for you.' Each and every word of this saying is deeply significant. Many of us worship Sri Ramakrishna as an incarnation of God. We say many, because there may be some among us who do not look upon him as such. But everybody can accept him as a consummate man, if not an incarnation. When God incarnates Himself, He conceals His splendour under the guise of a man. When He is born as a human being, He behaves like an ordinary man, the natural weaknesses in a man may be found in him sometimes. Birth, death, old age and disease, these are inevitable stages in a man's life. An incarnation has to go through them. Yet we say he is God. This is known as an incarnation of God. An incarnation is a synthesis of both man and God. Natural qualities of a man are inherent in him. But when we wish to judge him by the standard of a man, we find that he rises far above the common human standard. How we refer to such a superhuman being is not important, but we must know that we have to make our goal in life with his example. We have to build up our keen desire to walk along his path. We must receive the inspiration from him to reach the goal. We have to get the directions of the path from his life. He incarnates as a man to show us the way. Had God remained as God, the All-Controlling Power, the Omnipotent, Omnipresent and Omniscient One, what good would it do to us? He would have remained beyond our reach. We are ordinary men. We cannot comprehend such a transcendent being. When God sees that man is becoming completely detached from Him, man is burning in the sorrows and miseries of this world, man is failing to taste the most invigorating nectar of the Lord, and finds himself in a state of utter confusion, God incarnates Himself so that man can find his way once again, make a clear conception about his Goal, and can feel the Infinite within his reach. It does not matter much whether or not man can fully comprehend Him. There is a description in the *Srimad Bhagavatam*. The moon is reflected on the water. The fishes swimming in the water consider it as another fellow aquatic animal and play with it. Similarly when God incarnates among us, He comes like man, and behaves as our playmate, our very near and dear one. We feel no diffidence with this strange man, no fear of him. We can spend our whole life with him. We do not know whether God has any need of such a human form, but we certainly need Him as an incarnation. If He never embodied Himself in such a way, man could not have any conception of God or a high spiritual life.

Someone may say, 'Why? Are not these truths all written in the scriptures?' But all scriptures would appear as heaps of paper, if God never come among us as an incarnation. They could never touch our life. God comes to put life into the scriptures which then become

inspiring, active, and take vivid shape to render the message of God in clear accents. When God comes as an incarnation, He illumines the Vedas by his splendour. The incarnation invigorates our spiritual life by his life. His spiritual power attracts us towards him, and thus gives inspiration to our life. We make progress toward our goal by making him our pole star. As a lighthouse helps a ship to sail along the right direction, an incarnation helps us to move along the right spiritual path by providing us with his beacon. This is the purpose of the advent of God. He comes to raise a man to His supramental state, and as a means to this, He adopts a human form, and accepts all human attributes.

There is no harm if we look upon Sri Ramakrishna as a perfect man or as an Incarnation of God, because the life of an incarnation is the wonderful synthesis of two aspects of God and man. When we consider Sri Ramakrishna as a man we notice that he is not different from us in his hunger and thirst, disease and sorrow. When his nephew Akshay died he felt the anguish as if his heart were being rinsed like a towel. Such is the divine play of an incarnation in which we see Him as a man. We brave to build up a relation with him. We can open our mind to him. He would sympathize and guide our spiritual life. Sri Ramakrishna, the incarnation of God, thus gives us a rare opportunity to love and worship God in man and thus realize God through him.

Sri Ramakrishna lived and died more than a hundred years ago. Even now the four quarters are illumined by his radiance. His presence is still being felt by all. Quite a few among us have come in direct contact with his apostles, though not with him. Their lives have been gratified by the grace from these apostles. We feel he is still around us.

The day to day events of his life have been recorded in such a way that it has no parallel in case of any other Incarnation of God. This is unique. We can witness his life more lively, more comprehensively through the stories of mythology.

Sri Ramakrishna was a wonderful man with varied spiritual ideas. The numerous ideas which may be found in the minds of men, particularly the seekers of truth, are all reflected in the life of Sri Ramakrishna, and through him, they are becoming clarified, clearly understood. When anybody approached Sri Ramakrishna with any doubt about his spiritual life, the Master would tell him, 'Look here, I used to have similar problems and I did so and so which removed my doubts'. There is no better way to encourage a seeker of Truth. He faced all the spiritual doubts in his own life, and offered the solution to them all (through his own experience). This is known as making a mould.

We do not know why he practised the various religious austerities. A devotee may follow any path of

Sadhana (religious austerity) to know the truth. But what was Sri Ramakrishna's necessity of performing so many varied religious practices and austerities? He had already realized God. He had no further necessity. The answer to this is that he had actualized all possible spiritual practices in his own life, and left conclusive proof thereof, so that, other seekers can get the necessary instructions. The poet Tagore wrote, 'All the streams of religious practices performed by the Sadhakas have finally met in your meditation'. All have gained fulfilment through his Sadhana. Just as all the rivers flow through different routes and finally meet in the ocean, similarly various spiritual thoughts finally find their destination in the vast ocean of varied spiritual realizations in the life of Sri Ramakrishna. There was the source, as well as the confluence of all the rivers. All the spiritual attitudes were generated in his mind, and they finally reached their culmination also there. When we analyze his life we can understand this uniqueness of Sri Ramakrishna. How many types of religious worshippers and ordinary seekers of God, assembled around Sri Ramakrishna. The young, the old, and the women, all gathered round him. All of them received full satisfaction from him. He was a child with the children, a young man with the youth, and a man of profound knowledge with the old. In him was the totality of so many wonderful ideas. That was why the author of *Sri Sri Ramakrishna Lilaprasanga* (Sri Ramakrishna the Great Master) said that the Master was the king of ecstasies, the arbiter of all spiritual moods, and their supreme end. The life of Sri Ramakrishna thus illumines the path of God realization. His was not an ordinary, dimly flickering light. It was like a blazing sun illumining the whole world of religion with extreme brightness. Whether one was a non-dualist, a qualified non-dualist or a dualist, a *Jnani* (follower of the path of knowledge), a *Bhakta* (follower of the path of devotion) or a *Yogi*, everyone could find the fullest gratification in him. Vijay Krishna Goswami once said, 'One could possibly find drops (of divine spiritual ocean) here and there, but here (in Sri Ramakrishna) the ocean itself was full'.

If we want to reach the goal in our life through the teachings of Sri Ramakrishna, we find that he welcomes all of us in the spiritual journey, however varied may be our ways. We can say without hesitation that there was never a trace of despondency in him. He never uttered a word of dejection, there is hope for all. Nobody is expelled from the Kingdom of God. Sri Ramakrishna had given assurance to each one whether one was a monk or a householder, a *yogi*, or a *Jnani*, rich or poor. He never excluded anyone.

His sayings are numerous. In course of explaining the various classes of men, he said that there are four types of men, namely, those bound by the fetters of the world, those who are seekers after liberation, the liberated, and the ever-free. He then described a soul-in-bondage, which is almost identical with modern man without God. A bound soul is one who never wants to know anything about God. It is in bondage but has no feeling, no pain of bondage. He is like a fish trapped in a net. It clings to the net with the net in its mouth, not knowing that the

fisherman would soon drag the net along with him to the shore, and it would die. He further compared the bound soul to the filthiest worm found in the filth which would die if it is taken out from there, and kept in a nice spot. It could not bear the nicer place. Similarly a bound soul cannot bear the name of God. He loves nothing other than petty material things. This is how once he described a bound soul. One amongst his audience got frightened, and asked with great fear, 'Sir, is there no way out for such a soul in bondage?' Sri Ramakrishna assured him. 'Yes, there is a way'. He further explained that it was the way of singing in praise of God, enjoying the company of His devotees, meditating on Him, and living in solitude. The first thing he said, 'Chant the name of God, sing in His praise'. What will happen then? The mind will become purer day by day, and it will feel attracted towards Him. Then he spoke of holy association with monks, which means association with the devotees of God who have already started their journey to God. What will be the result? Through this association people would realize how to lead a life centred on God. A holy man is one who is entirely devoted to God. Then he suggested the need of living occasionally in solitude, where the devotee would easily retain the idea of God formed in his mind, and go on reflecting on it. There he can meditate on Him in loneliness and cogitate on what he had seen and listened to in the holy company. The continuity of this process will gradually make our mind pure. Then he said, 'what is the next stage after the mind becomes pure? God would then manifest Himself to His devotee'.

One who is forgetful for ever, has to be awakened up with a shock, if necessary. We are in deep slumber, we have to be roused. A mother adopts any means to wake her child. When required, she even shakes the baby, at times even by pinching the child. Why does she do all these? The child is sleeping all the time. It wants to remain inactive and indifferent. Mother does not want that. She wants to play with her children. She does not want that they should be forgetful about her. She desires that the children should be attracted towards her, should come within the world of her influence, and thus they should know how to tackle with the imminent worldly afflictions.

The Mother of the universe reincarnated Herself as Sri Ramakrishna to show the path of salvation to the afflicted souls. Sri Ramakrishna's teachings are all-embracing and all-engulfing. He never had any narrow-mindedness, bias or prejudice. There is nobody who is left out of the perview of his teachings. Those who are hated, ignored, and rejected by the society as poison, even for them there is compassion in his heart. For them, too, he gave teachings in order to take them to higher strata. Sri Ramakrishna is eager to do that. People who are ignored in the family, even the drunkard, the debauch, and all sorts of mischievous persons, are not neglected by Sri Ramakrishna. His heart bled even for them. This all-embracing, all-engulfing compassion for souls in bondage is the special characteristic of Sri Ramakrishna. Though he was holiness itself, the impure people could come near him and could leave with him the re-

sponsibility of all their misdeeds and of their salvation. He was always accepting them. He would lead the particular person to his suitable path. One of the teachings of the Master was not to disturb anybody's mood or temperamental tendencies. One should proceed to God according to his own inclination. This was easy for Sri Ramakrishna, who is the harmonizer of all ideas, the Master of all Ideas. That is why he could lead anybody according to his natural mood. He is the ideal of the Sannyasins (monks) as well as of the householders.

When he speaks about renunciation, he makes no compromise. He says, 'My son! Nothing can be attained except through renunciation!' Wherever one may be stationed in life, there is no way out for him except through renunciation. If someone raised any doubt, 'We are householders, how can we renounce everything? This is not possible for us', immediately came the rejoinder from him, 'You do not have to renounce externally, it would be sufficient for you to make inner renunciation'. We must keep it in mind that he never compromised. He never said that realization was possible without renunciation. On the contrary he said, 'For some renunciation must be both external and internal; but for others inner renunciation would be sufficient'.

And how many types of examples he furnished himself by way of his own life! In the life he lived, the true nature of an all-renouncing ascetic is shining brightly. Again, one can find in his life examples of an ideal householder as he lived in family with his near and dear ones. Sri Ramakrishna wanted to serve his mother so that she should not suffer. For this reason he took sannyasa (vow of renunciation) secretly so that his mother did not suffer mental anguish. While in Vrindaban, the Master met a lady devotee, known as Ganga-mayee, whose devotion impressed him and who was also greatly impressed by him. This spiritually advanced Sadhika used to call the Master as Dulaly, in the sense that he was the embodiment of Sri Radha. While staying in Vrindaban, the Master said, 'I have a weak stomach which cannot stand all types of food. If I stay here, who is going to cook for me?' She replied, 'I shall cook your food'. So it was decided that he would thenceforward live in Vrindaban. At this moment he remembered that his mother was living alone in the 'Nahabat' in Dakshineswar. Who would look after her if he stayed at Vrindaban? So the idea was scrapped. He could not stay at Vrindaban, but returned to his mother. Is it right for a monk to have so much attachment for his mother? The reply to this is, an ascetic is not a brute. No, his heart is not a burial ground, he must have a tender heart but it must not be sold out to one person or one thing only, his heart will have no constraint, it will remain open to embrace all.

We notice in the life of Sri Ramakrishna that his love is all-embracing. He feels sorry in the sorrows of others. He feels joyful in the joy of others. Throughout his whole life what earnest efforts he made to express to all what is inexpressible, to bring all within the purview of the supreme spiritual knowledge he had realized in his own life! We must comprehend these, his life, his efforts, his

teachings. If these fail to lead us in the right direction we should consider ourselves worse than the souls in bondage. If we study his life, his teachings, we see what great treasures are lying there. We should think how much of these we can put into practice. There we can get all the ingredients and provisions we need in our life. In so lucid and simple words he uncovered so many deep mysteries of religious life. He said, 'If you feel attraction towards Him, if your heart weeps for Him, that would be sufficient. Nothing more would be required'. To pray to him with extreme humility is the highest form of Sadhana (spiritual practice). If a devotee wanted to perform further spiritual practices, he would open out to him the limitless treasure of his own spiritual practices. Numerous types of Sadhana in the paths of *Bhakti*, *Jnana*, *Tantra*, and the Vedas, he practised. He also called on God in the mood of *Shanta* (meditating on the Lord as Absolute Brahman), *Dasya* (worshipping the Lord as His servant), *Sakhya* (to consider oneself as the friend of the Lord), *Vatsalya* (to care for the Lord as one's child). His teachings are equally applicable to all. We have to keep in mind that he is the mould for the multitude, not for one or two seekers of God only. Nobody is required to change his ideas in order to cast himself into that mould. Everyone would find in him the supreme manifestation of his individual ideas and ideals. This is the most significant characteristic in the life of Sri Ramakrishna for which we consider him as the confluence of all religions, harmonizer of all religions. Votaries of various ideas would find in him the culmination of their individual ideal. He said, 'You keep to your ideal, but you have no right to criticize the ideas of others. How little do you know about your own ideal, and yet you dare to criticize others?' He again said, 'Do not limit the ideas of God. Do not say that He can be so and so and nothing else. His Ideas are infinite. Nobody can put a limit to them'. Sri Ramakrishna is sympathetic to all. He is the Ideal for all. It has been particularly described in the *Lilaprasanga* (Sri Ramakrishna the Great Master) that various Sadhakas (seekers) would consider him as a fellow Sadhaka, and they would be charmed to witness the splendid manifestation of the Supreme in him, whichever path they may be following. This is his special characteristic. If someone enquires about the significant characteristic of Sri Ramakrishna, if he wants to know whether he was a Jnani or a Bhakta, a dualist, a qualified non-dualist or a non-dualist, we can straightway say that he belongs to all spiritual paths. No path has been left out by him. He is the King, the emperor in the realm of Divinity, as the author of *Lilaprasanga* said about him. He was the Master of all spiritual moods and attitudes.

Let us meditate on Sri Ramakrishna. It would be sufficient for us if we can surrender to him. Our lives will be illumined in his splendour. I pray to Sri Ramakrishna for all. Let his light remove the darkness from our lives. Let his influence attract us towards him, his affection inspire us to surrender to him. Let his advent among us be meaningful. Let our lives become full.

SWAMIJI'S CONTRIBUTION TO VEDANTIC THOUGHT

SWAMI TAPASYANANDA

To go into the details of Swami Vivekananda's works is not within the scope of a small article like this, as they include within their scope the whole of Vedic revelation and all its elaborations that have taken place up to date. But a few striking features of what constitutes the contribution of his genius, are given here in brief.

(1) He defined Veda, the *Shabdapramana* (scriptural authority) of the spiritual realm, like the scientific laws of the material world. It is in this sense that the Veda is eternal, and *Apaurusheya* (not man-made), the Rishis being only discoverers of pre-existing laws of Nature. Thus he freed the *Shabdapramana* of the Vedantins from the encrustations of scholasticism, which made it incomprehensible to those who are unacquainted with the Mimamsaka technicalities.

(2) He maintained that the Vedic revelation includes in its scope all stages of man's spiritual evolution, which are known to Indian thinkers as dualism (Dvaita), qualified monism (Vishishtadvaita) and monism (Advaita). They are not mutually conflicting as was supposed to be in the past, but complementary to one another, one leading to the other with man's spiritual evolution. All cults forming the core of world religions can be accommodated within this framework.

(3) He separated the spiritual contents of Vedic revelation from the setting of *Varnashrama* social system in which it was embedded according to its exponents of the past, and presented it as the universal philosophy of religion applicable to all creeds, societies and countries.

(4) He presented the Supreme Being as Personal-Impersonal. The Impersonal is not the negation or falsification of the Per-

sonal but the fulfilment of It—a necessary implication in the conception of It for assuring Its validity. All the ideas of the Supreme Being comprised in the conceptions of Him as the other, the Immanent and the Non-dual are true and valid from their respective points of view or frames of reference. They are like photographs of the sun taken from different levels, all of them being versions of the same entity, complementary to one another.

(5) Anthropomorphism is an unavoidable element in all such human conceptions of God. It is even so with scientific knowledge, because the reading and interpretation of the data of science are done by the human mind. In philosophic monotheism, where the theologian still looks upon God as the other, there is always the need for an anti-God, a Devil, or Satan to account for evil. When monotheism rises to the level of an Immanent Deity, He is perceived as the source of both Vidya and Avidya, of the liberating forces of good and of the binding forces of evil, of beauty, and of awe, of life and of death—in fact of the functions of both a God and a Devil. When unitary consciousness is realised, the ethical dualism of good and evil disappears.

This state of mind wherein the polarisation of the ethical sense is overcome, the Swami put once in a forthright way in one of his talks in the West, sending waves of shock through the minds of his cultured audience. He said: "...We should look upon man in the most charitable light. It is not so easy to be good. What are you but mere machines until you are free? Should you be proud because you are good! Certainly not. You are good because you cannot help it. If you are in his position, who knows what you would have been. The woman in the

street, or the thief in the jail, is the Christ that is being sacrificed that you may be a good man. Such is the law of balance. All the thieves and the murderers, all the unjust, the weakest, the wickedest, the devils, they are all my Christ! That is my doctrine. I cannot help it. My salutation goes to the feet of the devilish! ... They are all my teachers, all are my spiritual fathers, all are my saviours. I may curse one and yet benefit by his failings; I may bless another and benefit by his good deeds. This is as true as I stand here. I have to sneer at the woman walking in the street, because society wants it. She, my saviour, she whose street-walking is the cause of the chastity of other woman! Think of that! Think, men and women, of this question in your mind. It is a truth—a bare bold truth! As I see more of the world, see more of men and women, this conviction grows stronger. Whom shall I blame? Whom shall I praise? Both sides of the shield must be seen.”

(6) *Tat tvam asi*—That Thou art—is the cryptic statement made of the relation between the Jiva and Ishwara in Vedanta. The pure Advaita Vedanta interprets it as meaning by implication that the Jiva and Ishwara are identical as Brahman, when their Upadhis or adjuncts are eliminated. The qualified Advaitins admit identity as inseparable oneness of parts in the Organic Whole constituted of Jagat (world), Jiva (soul) and Ishwara (God), collectively known as Brahman. The pure Dualists negate identity, but maintain that the Jiva is an entity which has no existence independent of Brahman. Swami Vivekananda accepted all these schools of Vedanta as valid, as different points of view according to the development of man's spiritual insight. He has not anywhere indulged in the logical discussions of *Tat tvam asi* like the great Acharyas of the past, as he concerned more with the practicality of Vedanta than its verbal logicity. In place of entering into interminable

logical quibbles, he interpreted this Vedantic dictum to mean—“Every soul is potentially Divine.” Swamiji maintains this doctrine as the sheet-anchor of Vedanta. ‘Potential’ means that, though a Jiva appears now in the state of ignorance as a weak and inconsequential entity as against the mighty Nature, it has got the capacity in it to gradually evolve to higher and higher states and attain to the Divine Status, in whatever way you may define that Status from the logical point of view. It is just like this: a spark of fire may look small and insignificant, but it has got all the potentialities of a mighty conflagration. Vedanta, Swamiji maintained, wants man to adopt measures for the actualisation of this potential Divine in him, and all the Sadhanas of Karma, Bhakti, Yoga and Jnana are meant for this purpose. Evolution at the physical level has achieved its end with the perfection of the human body. The next stages of evolution consist in the gradual development of this inherent Divinity. Human society and civilisation will become meaningful only through the acceptance of this Vedantic outlook and its application to the individual and collective life of man. Thus Swamiji converted the great Vedantic dictum of *Tat tvam asi* from a jumble of logical disputations into the key for human development, individual and collective.

(7) Although the Swami rose above any sectarian view of Vedanta, he often used the language and ideology of Advaita Vedanta in his lectures. We have seen the new turn he has given to several of its concepts like revelation, Karma, Jiva, Brahman, Mukti, etc. Another important Vedantic concept on which he has spoken is the doctrine of Maya. The word Maya is used in different meanings. In a theological sense it is the power of God, and this is very clearly stated in the *Shvetashvatara Upanishad*. But in philosophical sections of the Upanishads like the *Brihadaranyaka*

and *Chandogya*, it is vaguely implied in an ontological role when describing acosmism. But we do not find any clear formulation of it as a doctrine. In the hands of Buddhist thinkers, it got the meaning of an illusory appearance. Besides the idea of the power of God, Vedanta also absorbed a shade of this meaning of illusory appearance in its post-Buddhist development. This new development was necessitated in Upanishadic thought, because in a doctrine of Reality as non-dual, an explanation has to be given for the experience of multiplicity by assigning to it some kind of ontological status. As it is actually experienced by all, to deny any reality to it and call it an illusion, will be madness. So the world experience is called *bhava rupam* or something positive in nature, an intermediary reality. Yet it is described as neither Sat (real) nor Asat (unreal) nor a combination of both, and therefore, fit to be called an indeterminate existence (*Anirvachaniya-khyati*). While the Advaitic thinkers interpret Maya in this way, they also use in describing Maya the analogy of snake in the rope and water in the mirage of the desert, which are pure illusions. How can the status of a relative or intermediary reality and also of an illusory appearance be given to the same entity? The answer given is that they are given from two standpoints—the former from that of ignorance of relative reality (*vyavahara*) while the latter is from that of enlightenment or ultimate reality (*paramartha*). The advocates of Advaita feel they have explained everything by this analysis of experience into these two contradictory levels. But the critics of Advaita are not satisfied with it, and they direct their broadsides in their controversy with the Advaitins against Maya-vada and the double status of reality. This controversy has been so pronounced and longdrawn in the later development of polemical Vedanta, that the Brahma-vada of

the Upanishads has been eclipsed by the Maya-vada of philosophers.

Now where does Swami Vivekananda come amidst this endless controversial postures? An impartial but critical reader of his works will feel that his position is rather unclear. In many places he uses the analogy of 'snake in the rope' and 'mirage in the desert', but he does not do so when he systematically discusses the Maya theory in his three lectures on the subject in his Jnana Yoga. There he gives an original view. He says that Maya is not a theory or an explanation at all, but the statement of a fact—the fact that the world and its experiences are so ridden with contradictions that one cannot have an understanding of it and reconcile it with his logical or ethical sense. So man should direct his quest into what transcends it. Swamiji's position therefore seems to be that it is useless to enter into the endless controversy. On the other hand we must learn its spiritual implication, that it is vanity to be engrossed with the fleeting and trivial values of the world. So cultivate non-attachment and develop yearning for Truth.

It is also very significant that according to him man in spiritual matters is not going from error to truth, but going from lower truth to higher truth. He illustrates this by the analogy of the photographs of the sun from different levels. The photos vary, but the one from a nearer level does not falsify the preceding one, but only represents a nearer approach to the same truth that they all embody. If this interpretation is accepted, *Vyavahara* and *Paramartha* cease to be contradictories with no middle ground between, but only contraries linked together by an ascending scale of values. In this view, *Mithyatva* or falsity is rid of the shadow of illusoriness cast on it by the analogies of the 'snake in the rope' and of 'water in the desert' in a mirage.

(8) While accepting the traditional idea

of Mukti as liberation from the cycle of births and deaths, he freed the conception from a touch of escapism that surrounded it, by redefining it as the manifestation of the Divinity already latent in man. Perfection as opposed to escape from an unpleasant situation—he placed this as the ideal for competent aspirants.

(9) In fact towards the closing period of his life he taught that there is no liberation until one ceases to want liberation; for seeking liberation is a selfish quest, and man does not reach perfection until he is able to overcome self-centredness completely. When once questioned about the characteristic of an Incarnation, he answered it indirectly, stating that there was a time in his early life when the longing for Mukti was so strong in him that he once entered a cave and decided to fast and die there if he did not gain Mukti. 'But', he continued, 'the very thought of Mukti does not come to my mind now.' It may be contended that his attitude had changed in this way because he had already attained Mukti. While that may be conceded, we have to recognise the point he wants to drive home—that the quest for Mukti should not become a self-centred quest like the striving for a possession or position. It should be a natural fulfilment resulting from the erosion of self-centredness through unselfish service, discrimination, and self-discipline. He did not therefore pose any absolute opposition between work and knowledge (i.e. spiritual practice), as some Vedantic teachers do. This attitude of his springs from his novel interpretation of Pravritti and Nivritti based on the root meaning of the words. Pravritti literally means 'move toward', and Nivritti, 'move away from'. He therefore interpreted these two cardinal words—the first as 'moving towards the life of self-centredness' and the second as 'moving away from self-centredness', whereas the old Acharyas interpreted them as 'moving into involvement

in work', and 'moving away from involvement in work'. So for the old Acharyas the pursuit of Moksha meant cessation from all work ultimately, whereas for Swamiji it meant cessation from selfishness. So in his scheme of salvation unselfish work has an equal place of importance with other disciplines. He attached equal importance to all the four Yoga—Bhakti, Karma, Raja and Jnana Yogas. But he maintained that whether one followed any of them singly or in combination, one should always have a place for Karma, unselfish work, in one's scheme of spiritual discipline.

(10) His outlook in these respects largely reflected his gradual leaning to the doctrine of Sarva-Mukti—salvation as a collective achievement. In the Vedantic tradition this doctrine was first adumbrated by Appayya Dikshita. For Appayya Dikshita, however, it was more a theological necessity, as he was a champion of Eka-Jiva-Vada—the doctrine of the singleness of all Jivas. It means there is only one Jiva, Hiranyagarbha, who is reflected as many Jivas in different adjuncts (Upadhis). So all Jivas can, according to him, attain Mukti only collectively with the Hiranyagarbha at the end of the cosmic cycle when the term of the Hiranyagarbha's life is over. For Swami Vivekananda, however, it was more a compulsion of the heart, parallel to the Buddhist doctrine of the Bodhisattva, according to which an aspirant, motivated by *Mahakaruna* or universal love, abandons his own Nirvana in order that he may work for the Nirvana of all labouring in the cycle of birth and death. The Swami has not elaborated this doctrine in any of his speeches, but has only expressed his preference for it in his discussions with disciples. He himself doubted the soundness of its metaphysics, but yet urged its acceptance, and expressed his own readiness to stand the sufferings of Samsara for all time in order to bring enlightenment to Jivas in bondage. Truly, as his Great

Master foretold about him, he was like a tree standing all the heat of the sun, affording shelter from that heat to all who wished to come under its shadow.

(11) His intense humanism also found expression in his doctrine of Practical Vedanta. Vedanta in the past was practical only for recluses who sought salvation by self-realisation. But Swamiji maintained that the fundamental Doctrine of Vedanta, namely, the basic Divinity of the Jiva, has a message for men in all stations of life. It can be an instrument for the re-education of the ego into a new consciousness of one's inherent strength, and thus promote man's self-confidence and power of self-expression. Next, practical Vedanta conveys the teaching that man is the best symbol for the worship of the Deity. While the Swami accepted prayer to the Deity and adoration of Him in temples and through meditation on Him as an essential part of spiritual discipline, he stressed that an equally important aspect of worship lies in the service of God in man. Thus a true Vedantin can work out a programme of education, health, social uplift etc., not merely as secular service, but as worship of God in man—a discipline equal

to, if not more potent than, the traditionally accepted forms of worship. Thus for him the Yogas of Jnana, Bhakti and Karma become an integrated discipline.

(12) In a small write-up like this, these profound doctrines cannot be elaborated more. The wide-ranging legacy he has left for the world in the spiritual field cannot be better expressed than in the following aphoristic dicta of his:

Each soul is potentially Divine.

The goal is to manifest this Divine within by controlling Nature, external and internal.

Do this either by work, or worship, or psychic control, or philosophy, by one, or more, or all of these—and be free. This is the whole of religion. Doctrines, or dogmas, or rituals, or books, or temples, or forms, are but secondary details.

These can form the Neo-Brahmasutras, on which future Vedantic scholars can write commentaries.*

* The above article is a section from "Swami Vivekananda—His Life and Legacy" published by Shri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras.

இன்று நாங்கள் மரபெரும் வீரத்தான் வளர்த்திருந்ததில் வாய்க்கிறோம். வானவெளியில் அயிர்த்து பல அதிகாரிகளையும் உதவிகளில் செய்திருக்கும் 100 வாய்க்கவந்த முன்புதான் முன்னோர் வளவளவென இருந்திருந்தார்கள். வளவளவு வந்தவன் வந்தவர்கள் - உருபெயர் வளர்த்து அனல் தரும் இடத்தில் வளர்த்து - பயம், அவா, பலன் தராத முன்னோர்கள் - தற்காலம் இதற்கு பொதுவான விதிகளை வளர்த்து தர முடியும்? இவ்விதான் வளம் வள கொடுக்கிறது.

**REPORT OF THE 125TH BIRTHDAY CELEBRATIONS
OF SWAMI VIVEKANANDA HELD
FROM 29TH APRIL TO 2ND MAY 1989
AT RAMAKRISHNA MISSION, SINGAPORE.**

The Ramakrishna Mission, Singapore, celebrated the 125th Birth Anniversary of Swami Vivekananda on a grand scale with a variety of programmes from 29th April to 2nd May 1989. The functions were held at the sprawling premises of the Ramakrishna Mission at 179, Bartley Road, where a beautiful pandal was erected for the occasion and attracted a large number of devotees and well-wishers of the Mission. The attendance and response was almost unprecedented in the 60 years' history of the Mission.

The four-day celebration was inaugurated on Saturday, 29th April '89 at 5.00 p.m. by Swami Prabhanandaji, Assistant Secretary-General of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission, who delivered his key-note address on 'Swami Vivekananda's Relevance Today'. An aesthetically brought-out Souvenir Magazine containing articles on Swami Vivekananda by learned Swamijis and scholars was released by Swami Samprajnanandaji, Head of Ramakrishna Mission, Colombo. Swami Prabhanandaji then released a special edition of 'The Complete Works of Swami Vivekananda'. The day's function ended with a cultural programme by the children of Singapore Indian Fine Arts Society. About 700 people attended this inaugural function.

The morning programme on Sunday, the 30th April 89 was a Spiritual Retreat at the Temple comprising special Puja of Sri Ramakrishna, devotional songs, meditation and speeches by Swami Samprajnanandaji and Swami Prabhanandaji. 375 people took part in the 3 1/2 hr programme and had their noon prasada at the Mission.

The highlight of the 4 - day celebration was the Parliament of Religions held at the World Trade Centre Auditorium on Sunday evening. Brig. Gen. Lee Hsien Loong, Minister for Trade and Industry and 2nd Minister for Defences (Services) inaugurated the Parliament by lighting a lamp and spoke for about 30 mins. on the need for peace and harmony among the people of Singapore which is multi-racial in character. During the address, he drew passages from Swami Vivekananda's works to illustrate his views. His address was followed by speeches from representatives of major world religions practised in Singapore. Moulavi M.H. Babu Saheb (Islam), Ven'ble R. Gnana Seeha (Buddhism), Dr(Rev) Robert P. Balhetchet (Christianity), Swami Samprajnanandaji(Hinduism), Mr. Mehervan Singh (Sikhism) and Mr. B.R. Vakil (Zoroastrianism) spoke on behalf of their religions and explained how religions can be a strong motive factor to help people live in concord and amity with one another. Swami Prabhanandaji, who chaired the session summed up the day's proceedings by expounding the common bases of the different representative religions. The World

Trade Centre Auditorium overflowed with a record crowd of 1200.

The function on Monday, the 1st May 89 was divided into 3 sessions. The first session bearing the theme 'application of Swami Vivekananda's Teachings in Every Day Life' was chaired by Mr. K. Shanmugam M.P. Swami Samprajnanandaji and Dr. S. Gopalan of the National University of Singapore were the speakers. The speeches were followed by an elaborate question-answer session in which many doubts of the audience on the subject were clarified. The second session started after a brief break and had a very important subject for discussion, namely, 'the Rituals in Hinduism'. Prof. R. Kanagasuntheram, Emeritus Professor of the National University of Singapore and Swami Samprajnanandaji explained the intricacies of Hindu Rituals.

A Symposium on Swami Vivekananda and Women formed the subject for the third session. The session was chaired by Swami Prabhanandaji with H E Mr. Y. M. Tiwari, High Commissioner for India as the Guest of Honour. Mrs. Soundarya Sukumar, Ms. Rarita Roy, Mrs. Saroja Paran and Dr(Mrs) Uma Rajan spoke on Vivekananda's progressive ideas on women and how they can be exploited in the Singaporean context.

Mrs. Tiwari distributed prizes to the winners and certificates to the participants of the Elocution and Essay Competitions on Vivekananda held on 15th and 16th April 89 for various age-groups. More than 50 boys and girls from different schools and colleges had participated in the competitions. The prize winners of 'under 12' age group then repeated their performance to the delight of the audience.

The three sessions were attended by 550-600 devotees and included many important personages like Mr. Bhattacharya, Commissioner for Bangla Desh; Datho K. Pathmanabhan, a senior minister of the Malaysian Cabinet and secretaries of the Indian High Commission.

In between the 2nd and 3rd sessions, a documentary film on Swami Vivekananda was screened at the Mission Auditorium.

The public were treated to a variety cultural programme by Indian Singapore Fine Arts Society for about 90 mins. after the evening arati.

The last day celebration (Tuesday, 2nd May) commenced at 7.30 p.m., the theme of the Symposium being 'Swami Vivekananda and Youth' with Dr. S. Vasoo M.P. as the Guest of Honour and Swami Prabhanandaji in the chair. Apart from illuminating talks by these two dignitaries, there were also short speeches by youths who won prizes at the Elocution Competitions on Swami Vivekananda.

The four-day celebration thus ended on a high note with more and more people of Singapore learning about Swami Vivekananda and the importance of the activities

of the Ramakrishna Mission centres around the world.

NOTE :

Rev. Swami Samprajnananda, Head of the Ramakrishna Mission, Colombo took Swami Chidrupananda of Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama, Point Pedro as an observer for this grand occasion.

RELIGION AND SCIENCE

Albert Einstein's Book 'Out of my Later Years'.

He says that the scientific method can teach us nothing beyond how facts were related to, and conditioned by, each other. Of course, as is understandable, he claims that such objective knowledge is the highest man capable of. And with a twinkle in his eyes he remarks: you will not expect me to belittle the achievements and heroic efforts of man in this regardcontinuing he says: 'yet it is equally clear that the knowledge of what is, does not open the door directly to what should be. Objective knowledge no doubt provides us with powerful instruments for the achievement of certain ends.' But can such objective knowledge by itself give us intimations of the goal and inspiration for moving towards that goal? Einstein says no.; And he asserts that it must come from another source and that source is religion.

Bertrand Russel says Science can tell him how certain ends might be reached. What it cannot tell him, - is that he should pursue one and rather than the other.

Science can make a bulldozer. But it cannot put into mechanism an emotional awareness and a sense of discrimination which will make it stop, before a crawling baby and not run over it. Religion cannot make a bulldozer, but it can train the emotions of the driver of the bulldozer and he will not roll it over the baby. Science gives us Power and religion gives us Sanity, both must go hand in hand. And this source of feeling so necessary for proper development of the scientific spirit, springs from the sphere of religion. In his own words: "To this also belong the faith in the possibility that the regulations valid for the world of existence are rational, that is comprehensible to reason. I cannot conceive of a genuine scientist without the profound faith."

Swami Vivekananda and His 'Only Mother'

Swami Prabhananda

Unique was the relationship between Sri Sarada Devi and Swami Vivekananda. It transcended the ordinary love and affection of a mother and her child and served a divine purpose. In spite of their vastly different personality traits and modes of conduct, the lives of Holy Mother and Swamiji had several points in common. For one thing their lives were an inseparable part of the larger life and universal ideal represented by Sri Ramakrishna. Secondly, the highest spiritual realization that they had attained gave them a fundamental spiritual unity and kinship. Thirdly, they, provided joint leadership in establishing the Ramakrishna Movement on a firm foundation. The purpose of the present article is to show how their deep spiritual kinship manifested itself on the physical plane on different occasions in different ways.

Sri Sarada Devi was once staying in a rented house close to the cremation ground at Ghusuri, Howrah. One day Swami Vivekananda and Swami Akhandananda went there to take leave of her. Swamiji had made up his mind to live alone for a long time, away from his monastic brothers of the Baranagore monastery. Recounting the incident later, the Holy Mother said; 'Naren also had a melodious voice. Before leaving this city he came to see me and sang a few songs. While taking leave of me he said: "Mother, I shall see you again if I become a real man. Otherwise, I now say good-bye for ever." "What do you mean my child?" I cried. "Well", replied a faltering Naren, "I shall soon come back through your grace." The Holy Mother then suggested, 'Should you not see your own mother before leaving Calcutta, my dear?' Swamiji instantly replied, You are

my only mother!' Mother heartily blessed him as well as his companion. Thereafter, addressing the latter she said, 'I am handing over all in all over to you. You know the condition in the Himalayas. Please see that Naren does not suffer for want of food.'

This happened some time in July 1890. A few months earlier on 23 April, ten days after Balaram Bose's demise, some direct disciples of Sri Ramakrishna had met at Balaram Bose's house and in the course of a discussion regarding the Holy Mother Sarada Devi, Swamiji had observed, 'The Master told me about so many things, but nothing about her.' Immediately Swami Yogananda responded, 'Why, if the Master is isvara she must be the Isvari.' We are amazed to see how soon thereafter the greatness of the Holy Mother dawned on Swamiji. Truly it has been said that a jeweller alone can know the worth of a jewel. The incident mentioned above also conclusively proves that Sri Ramakrishna did not impose the cult of the Holy Mother on Swamiji. What began as reverence for the wife of his Guru matured in the fullness of time into the recognition of her divinity and the divine role she had to play on earth. But it is also true that the Holy Mother in her own right got herself established in the shrine of Swamiji heart-

On the last day of his earthly existence Sri Ramakrishna had assured Sarada Devi saying, 'You need have no anxiety; you will be just as you have been so long; and they will look after you and do for you as much as they have done for me.' When after the Master's passing away, the authorities of Kali temple stopped the monthly allowance of seven rupees to

Sarada Devi, Swamiji pleaded with them strongly, but in vain, to continue it. As a matter of fact, the welfare of the Mother was always in his mind,

Earlier still, when she lived at Dakshineswar, she had seen Narendra and heard the Master speaking highly of the spiritual greatness of the young boy. She had also listened to Narendra's spell-binding music. Often she had to make for him special dishes, particularly thick chapatis, (unleavened whole-wheat bread) and chickpea soup. In this context we may remember an interesting anecdote. One day Sri Ramakrishna asked her to cook something nice for Naren. She prepared moong dal and chapatis. One being asked how he liked the food. Narendra said, The food was quite nice, but it tasted like an invalid's diet. Sri Ramakrishna advised her to prepare thick chana dal and chapatis. She followed his advice and Narendra relished her food greatly

Next to the Master, the Mother was the first to realize the true spiritual greatness of Swami Vivekananda. She came to her in a vision which she had when she was living alone in her husband's cottage at Kamarpukur. She saw the Master approaching followed by Narendra, Rakhai, Baburam and other disciples. From his feet gushed forth a stream of water. Finally, the Master disappeared in the body of Narendra.

Some time in 1893, at Nilamber Mukharjee's house at Belur, the Holy Mother had another significant vision. It was a moonlit night and she was seated on the steps leading to the Ganges. Suddenly she saw Sri Ramakrishna swiftly getting down into the Ganges and his whole body dissolving in the waters of the river. Later, recalling the incident, she said, 'I looked at the phenomenon in utter amazement. All of a sudden Naren also

appeared, I don't know from where, crying, 'Victory unto Sri Ramakrishna!'; he took the water in his two hands and began to sprinkle it upon the innumerable men and women gathered around. Immediately they attained liberation'. So vivid was the impression that this vision had left on her mind that for several days she hesitated to step into the Ganges where the Master's body had dissolved. This also convinced her that in spite of his physical death Sri Ramakrishna had not ceased to exist, and that Narendra was going to take up the Master's work.

As the two principal persons entrusted with the mission of the Master, Sri Sarada Devi, 'the living Gospel of Sri Ramakrishna' and Swami Vivekananda, the herald and interpreter of Sri Ramakrishna's message, followed their own respective paths, although not wholly independent of each other. Before Swami Vivekananda finally decided to go to the West on his great mission he yearned for a direct command from his Master. Several days later he saw the Master walking over the waves and beckoning him to follow. This convinced Swamiji that he must go to the West. But to make doubly sure, he wrote to Holy Mother for her blessings for the momentous step he was taking. Though she knew of Narendra's bright future she hesitated, for how could a mother permit her son to travel to such a distant land in uncertain conditions? But soon recognizing in it the will of the Master, she set her personal feelings aside and sent him her hearty blessings. Swamiji knew that her blessings were always with him protecting him and strengthening him. Referring to this he wrote in a letter to Swami Shivananda, 'If but Mother orders, her demons can work anything. Brother, before, proceeding to America I wrote to Mother to bless me. Her blessings came, and at one bound I cleared the ocean.'

Even when he was borne on the wings of triumph from one city to another in the United States, Swamiji gratefully remembered the Holy Mother. And this sense of gratitude overflowed his heart and often found expression in his speeches.

On 1 July 1895, before a small group of earnest spiritual seekers at the Thousand Island Park, Swamiji for the first time publicly mentioned the Holy Mother. He said: 'She (Sarada Devi) herself was, a great soul, pure and holy, who only desired to help his (Sri Ramakrishna's) work, never to drag him down to the level of the Grhastha (a householder). In the course of his lecture on 'My Master' on 24 February 1896 at New York, Swamiji again referred to Sarada Devi: The maiden was a pure and noble soul, and was able to understand her husband's aspirations and sympathize with them.'

On another occasion too Swamiji publically admitted the great role the Mother had played in the formative period of the Ramakrishna Order soon after the passing away of the Master. In his lecture on 'My life and Mission' he said, Then came a terrible time for me personally and for all the other boys as well. Who would sympathize with the imaginations of a boy? Imagination that caused so much suffering to others! Who would sympathize with me? None - except one. That one's sympathy brought blessing and hope. She was a woman. Well, that lady, his wife was the only one who sympathized with the idea of those boys. But she was powerless. She was poorer than we were. From the very inception of the Ramakrishna Order Swamiji felt in the core of his heart that it was the Mother who was lovingly watching over the growth and progress of the Order. According to Swami Saradananda; Swamiji regarded her as the

Sangha-janani, 'the Mother of the Ramakrishna Movement'.

The Mother cherished a special affection for her child, Narendranath. She knew that Narendranath was an extraordinary person specially chosen by the Master. one day when Swami Trigunatananda read out to the Mother a letter from Swami Vivekananda, she observed, 'Naren is an instrument of Thakur who makes him write these words to inspire his children and devotees to do his work, to do good to all in the world. What Naren writes is true and must take effect hereafter. The Mother told Miss Josephine Mcleod, 'The Master used to say he was the body and Narendra the head,' Evidently for these reasons the Mother used to say, 'Why do you drag Naren into everything? He is in a class apart.'

Swami Vivekananda, for his part, considered himself the 'external servant' of the Holy Mother, no less than of Sri Ramakrishna. We find him writing in verse: Servant am I, true servant of thee both, Low at thy Shakti's and at thy feet I salute! As we probe deeper into his mind, we find that he considered the Holy Mother 'a living Durga.' In 1894 Swamiji wrote to Swami Shivananda.

Without Shakti (power) there is no regeneration for the world. Why is it that our country is the weakest and the most backward of all countries? Because Shakti is held in dishonour there. Mother has been born to revive that wonderful Shakti in India; and making her the nucleus, once more will Gargis and Maitreys be born into the world. Dear brother, you understand little now, but by degrees you will come to know it all. Hence it is her Math that I want first.

Swamiji wanted very much to translate this idea into action. He wanted to

establish a monastery for women with the Holy Mother as its central figure and guiding spirit. He believed that the Mother's glowing personal example of purity and character, her spiritual talks and teachings based on her own realization, and her universal love and care would inspire and elevate the inmates of the proposed Math. But he could not proceed far. One reason for this might have been that his brother disciple Swami Yogananda one day, in the presence of Girish Chandra Ghosh, said to him, 'Do whatever you think will be conducive to the good of society at large; but please do not bring Mother into public prominence now. Don't you remember the Master telling us that his body would not survive if we preached him before the public? The same may be said in respect of Mother too.' Swamiji accepted this piece of advice and remarked, 'Let her fulfil her mission according to her own will and in the manner she chooses. Who are we to dictate to her? Rather, we can, accomplish everything with her blessings which can do miracles.' In fact Swamiji maintained almost the same attitude that he had about a decade earlier when, in a letter dated 14 February 1890, he advised Balaram Bose, 'please act as the Mother desires. Who am I to dare say anything about her?'

The Durga Puja, which was celebrated for the first time at the Belur Math in October 1901, conducted in the name of the Holy Mother. This action of Swamiji signified that she was the patron and guide of the Math.

At times the Holy Mother appeared to Swamiji as the extended Self of Sri Ramakrishna, and at other times her individuality was merged into that of Sri Ramakrishna, and she became to Swamiji Ramakrishnamayi, 'the embodiment of Ramakrishna.' But whatever might be the

relationship between the Master, and the Mother, she had a special appeal for Swamiji. We come across an almost traditional Indian sentiment, only reverberating in a louder manner, in what Swamiji wrote to Swami Sivananda.

To me, Mother's grace is a hundred thousand times more valuable than Father's. Mother's grace, Mother's blessings are all paramount to me. Please pardon me, I am a little bigoted here as regards Mother. Brother, faith is very difficult to achieve. Brother, I shall show how to worship the living Durga and then only shall I be worthy of my name... Brother, often enough when I am reminded of Mother, I ejaculate, 'What after all is Rama?' Brother, that is where my fanaticism lies, I tell you. Of Ramakrishna, you may ever, my brother, that he was an incarnation or whatever else you may like, but fie on him who has no devotion for the Mother.

He said he was ready to put up with all the vagaries of his brother disciple Niranjan (Swami Niranjananda), who had a militant disposition, because of the latter's devotion for Mother.

One of Swamiji's urgent plans in the 1890s was to purchase a plot of land on the Ganges and build a house for the Mother. There are about a dozen references to this in his letter written to his monastic brothers from the West. We mention just one by way of illustration. He wrote on 9 February 1895, 'I shall consider myself absolved from a debt of obligation when I succeed in purchasing some land for Mother. I don't care for anything after that.' Unfortunately, he did not succeed. Maybe it was at the behest of the Holy Mother herself that he dropped the idea and directed all his energies towards procuring a suitable plot of land for the Ramakrishna Math. She was

very happy when Swamiji one day went to her and said: 'Mother, I have dedicated one hundred and eight bilva leaves to the Master with the prayer that the Math might get a suitable land. You know that no karma is without its effect. You will see we shall have the land one day.' When the land at Belur in Howrah District was purchased, Swamiji took the Mother over there one day and showed her round the grounds saying, 'This is your own place, Mother; and here you can move about at ease.' That the Mother had a liking for Belur village became evident when one day while reminiscing about her stay at Nilamber Mukherjee's garden-house in Belur, she said: 'How happy I was at that time? It is a peaceful place. I was always in a meditative mood. That is why Narendra wanted to build the monastery there.'

Though calm and placid by nature, the Mother sometimes revealed the deep affection she had for Swamiji. One instance of such an occasion is given below.

Koalpara Ashrama was then a hot-bed of Swadeshi agitation. One day the Mother told Kedar (later Swami Keshavanada), the head of the Ashrama, 'What will you gain by the Swadeshi Movement alone? The Master is the spring of all we do or have; he is the ideal. Whatever you do, if you hold on to him you will never go wrong.' An unconvinced Kedar argued, 'But of a truth, Swamiji wanted us very much to work for the country, and he laid the foundation of selfless work by inspiring the youth of the country. what a lot of work would be done if he were alive now.' Prompt came the rejoinder from the Mother, 'O my dear! If Naren were there today, would the Company let him alone? They would lock him up in a jail. I couldn't have borne the sight. Naren was like

an unsheathed sword. After his return from foreign Countries, he said, "By your grace, Mother, I did not have to cross the ocean by jumping in this Age, but went to those parts in their own ships and there, too. I noticed, how great is the glory of the Master; what a number of good people have heard about him and accepted this idea from me with astonished eagerness!" They too are my children—don't you agree?' Kedar kept silent he was dumbfounded by the Mother's liberality.

In her liberal attitudes towards the Western disciples of Swamiji Mother was far in advance of her times. Although she lived the secluded and outwardly orthodox life of a Brahmin widow, Mother cordially received them and addressed them as 'my children.' A happy Swami Vivekananda wrote to his monastic brother Swami Ramakrishnananda, 'The European and American ladies went the other day to see her, and what do you think, Mother ate with them even there! Is not that grand?'

Sri Sarada Devi was the unlimited storehouse of wisdom and strength from which Swami Vivekananda frequently drew inspiration for the fulfilment of his Master's mission. Sri Ramakrishna had before his passing away vested the whole power and responsibility of his mission in Swami Vivekananda, and entrusted Sri Sarada Devi with the responsibility of supervising it. On his return from the West, Swami Vivekananda decided to set in motion a machinery which could take care of his Master's mission. The Holy Mother came to Calcutta in April 1897 and stayed in rented house at Bagbazar near the Ganga. It so happened that Swamiji too had come to Calcutta on a flying visit to meet his disciple. Maharaja Ajit Singh of Khatri. On the third day of his stay Swamiji came

in the afternoon to see the Mother. Swamiji fell prostrate before the Holy Mother Who was standing near the door of her room, covered from head to foot with a cloth. The following conversation took place with Golap Ma acting as the intermediary.

Golap Ma: Mother says that the Master is always with you. You have still many more things to do for the good of the world.

Swamiji: I see directly, I feel, and I realize that I am a mere instrument of Thakur... I went to America with the blessings of the Mother. The success I attained there, and the respect they showed me, convince me that such impossible things could happen only through the power of her blessings. When I rested in silence I could clearly perceive that the same Divine Power with the Master called 'Mother' was guiding me.

Golap Ma: Mother says that the Master is not different from the Divine Mother. It was the Master who accomplished all his work through you. You are his chosen son and disciple. How dearly he loved you. He had predicted that you were one day destined to be a distinguished world teacher.

Swamiji: Mother, I went to spread his message and establish a worthy and enduring organization for the purpose as early as possible. But I feel frustrated because I cannot do it as speedily as I wish.

[Now Mother herself said in a whisper:]

Do not worry, What you have done and what you will do will endure for ever. You are born for this work, for this mission. Thousands of people will hail you as an enlightened teacher of the world. I can assure you that the Master will fulfil your desires in no time. You will before long find your ideas taking practical shape.

Swamiji: Bless me Mother that I may see my plan of work materialize as quickly as possible.

Swamiji prostrated before the Mother and left. A few days later, on 1 May 1897, he formally inaugurated the Ramakrishna Mission Association with the Holy Mother's blessings. The Holy Mother accompanied by her companions and women devotees attended some of the weekly meetings of the Association, and on several occasions Swamiji entertained the Mother with devotional songs. She was happy to see the Mission advancing by rapid strides in different parts of the country.

Sri Ramakrishna himself sowed the seeds of the Ramakrishna Movement and Swami Vivekananda tended and cultivated it, but it was Sarada Devi who gave it life by watering it with her universal love for thirty-three years. Her motherly love, her self-denying service, her extraordinary purity, her boundless compassion, and her unflinching faith in the Master have become a part of the living tradition of the Ramakrishna Movement. As Sri Ramakrishna's Sakti and active spirit, Sri Sarada Devi was the 'mother moulder of the Ramakrishna Order.' The alter ego of Sri Ramakrishna, she ensouled the Order as the living spirit of Sri Ramakrishna after his demise. It was the Mother who clearly realized the need of the Master's direct disciples' organizing themselves into a body for the purpose of propagating his message. It was her prayers and tears that invoked divine grace for the permanent establishment of the Ramakrishna Order. When, in March 1890, she visited Bodhi Gaya, the affluence of the monastery there reminded her of the penury of Sri Ramakrishna's disciples. A fervent prayer went forth from her, about which she said later on: Alas, how much did I weep and pray to the Master for my children! That is

why you find monasteries and center of work everywhere through his blessings.

She could not bear to see her children wander about for a morsel of food. She wanted very much that her children would live together clinging to the Master and his teachings. In mid-1893 one day the Holy Mother visited the newly purchased plot of land at Belur, on which the construction of buildings for the monastery was progressing. Delighted to see her dream about to be realized, she said, 'At long last the boys have a place to lay their heads—the Master has cast his benign look on them) after such a long time!' The power of her infinite love and heartfelt prayers immensely helped Swami Vivekananda in fulfilling the Mother's wishes. She is therefore belived to be the Sakti as well as the guardian angel of the Ramakrishna Orer. In recognition of this, the first Durga Puja celebrated in the Belur Math in October 1901 was conducted in the name of the Holy Mother. This action of Swamiji has now become a part of the tradition of the Math. The Holy Mother has established herself, like a mangala-ghata, an auspicious pitcher of bliss, in the heart of every member of the Ramakrishna Order, showering bliss and benediction upon, and providing succour and inspiration to, one and all.

Swamiji always depended on the advice and approval of the Holy Mother in major and minor decisions. Anyone close to Swamiji never failed to notice the unmistakable ring of faith and reliance on the Mother. Swamiji firmly belived that the Master was revealing himself through the Mother. How compelling was the force of a wish of the Mother will be evident from the following incident, Swamiji had dismissed a servant who had committed a grave offence. The latter sought refuge in the Holy Mother. In the afternoon

that day Swami Premananda happened to visit the Mother's home. The Mother said to him, 'Look here, Baburam, this man is very poor. He was impelled by his poverty to do as he did. Should Naren on that score scold him and drive him out? The world is full of misery. You are monks who realize very little of it. Take him back. Anticipating Swamiji's displeasure, Swami premananda hesitated. But the Mother emphatically said: 'I say take him', and he had to obey. He returned to the Math along with the culprit. Though Swamiji was a little annoyed at the turn of events, he simply kept quiet when he heard everything from Swami Premananda.

Two other instance which reveal Swamiji's implicit obedience to the Holy Mother may be recalled. The month of May 1893 saw people of Calcutta terror-stricken by plague and dismayed by plague regulations. To meet the challenging situation Swamiji issued a plague manifesto and decided to organize relief operations on a large scale. When a brother monk asked Swamiji about funds he instantly replied, 'Why we shall sell the newly bought Math grounds, if necessary!' It is learnt from Swami Saradananda's reminiscences that the Mother intervened and prevented Swamiji from taking this drastic step. However necessary funds poured in and large-scale relief service was rendered to the satisfaction of Swamiji.

During the latter part of 1901 Swamiji wanted to worship the Divine Mother in strict orthodox fashion during the Durga-Puja, Luxmi Puja and Kali Puja at the Belur Math. Swamiji and Swami Premananda called upon the Holy Mother at Calcutta and sought her permission. The Mother gave her approval and with a few women devotees attended the festival. They were accommodated in the nearby gardenhouse of Nilambar Mukherjee taken

on rent on this occasion. Though Swamiji very much desired to have sacrifice of animals during the Durga Puja, it was dropped at the Holy Mother's instance. Henceforth animal sacrifices were abandoned for ever in the Order. Thus the Mother's wishes and pronouncements were binding upon Swamiji as well as other members of the Order.

Though the Mother's direct intervention in the Order's administration was rare and though she never insisted on the monks' following her advice, her expressed wishes were always honoured as if they were divine commands. Like Swamiji every other member of the Order sought her advice and benign blessings, and she, like the mother bird spreading her wings to protect her fledglings, enfolded the whole Order in her universal love with tender concern for everyone of its members. Love, according to her, was the life-force of the Order. Whereas Swamiji emphasized the universal philosophical aspect of Sri Ramakrishna's life and teachings, the Holy Mother demonstrated through her life the universal love embodied in Sri Ramakrishna and emphasized the personality of the Master to meet the need of the average man. She assured all those who were sincerely devoted to the Master of their salvation here and hereafter. A source of unfailing inspiration to the members of the Order, she looked upon the organization as the visible body of Sri Ramakrishna and its every part as one of her own limbs. Thus she became the power behind the Ramakrishna Order.

The complementary nature of views of the two great souls particularly with regard to the growing organization may be understood from the following incident. At the behest of Swami Vivekananda the Advaita Ashrama at Mayavati in the Himalayas was dedicated exclusively to the

practice of advaita. But during his visit to the Ashrama in January 1901 Swamiji found that a shrine room with the photograph of Sri Ramakrishna had been established and regular worship was being done with flowers, incense and other offerings. Swamiji vehemently denounced the introduction of worship there, but did not order the members to do away with the shrine room, for he wanted the inmates of the Ashrama to see their mistake and rectify it themselves. Nevertheless, Swamiji's criticism led to the discontinuance of the worship. Soon after Swamiji's demise Swami Vivekananda, an inmate of the Ashrama, referred the matter to the Holy Mother. She in her reply from Jeyrambati on 20 September 1902 wrote: 'Sri Ramakrishna was all Advaita. Why should you not also follow Advaita? All his disciples are Advaitins.' Her pronouncement in favor of Swamiji settled once for all the issue which had agitated the inmates of the Advaita Ashrama.

The high esteem in which Swamiji held the Holy Mother is also evidenced by an incident narrated by Swami Vijnanananda. Once the Mother was staying at Balaram Bose's house. Swamiji and Swami Vijnanananda too were staying there. One day Swamiji learnt that Vijnanananda did not pay obeisance to the Holy Mother. Swamiji asked him to go to her immediately. When Vijnanananda went to the Mother's quarters Swamiji followed him. Vijnanananda saluted the Mother by kneeling before her and touching the ground with his head and got up hurriedly. Seeing him bowing like that Swamiji said from behind: 'Is this the way, Peshan, to make obeisance to the Mother? Prostrate yourself before the Mother. She is none other than the Divine Mother.' Saying this, Swamiji completely prostrated himself before the Mother.

Swamiji regarded the Holy Mother as the embodiment of the Divine Mother. Once he remarked at the Belur Math, 'Mother is the incarnation of Bagala in the guise of Saraswati. Outwardly she is all peace, but inwardly she is the destroyer of the power of evil. To propitiate her Swamiji procured the dust of her holy feet and placed in a casket in the main shrine of the Math soon after the monastery was established at Belur. It is now being worshipped regularly. Narrating this incident, Swami Adbhutananda remarked, 'It was only Swamiji who comprehended the worth of the Holy Mother.'

Towards the end of his life Swamiji one day told the Holy Mother; this much I understand, that through your blessings many hundreds of Narens like me will be born. And I also know that the world has only one Mother like you; you have no peer.

Swamiji's devotion to the Mother sometimes expressed itself in touching and almost inscrutable ways. One day Swamiji and Hari Maharaj were crossing the Ganga in a ferry-boat on their way to the house of the Holy Mother. Swamiji started sipping the muddy water of the river repeatedly, as an act of purifying himself. Noticing this Hari Maharaj asked him to stop doing it. Swamiji replied, 'No, brother, I am afraid. We are going to the Mother, I am not sure if I am pure enough.'

In Swamiji's life it appeared as if knowledge and devotion struggled for predominance, one over the other. Seized by Advaitic knowledge Swamiji one day said: 'Mother, everything is taking flight nowadays I see everything fly away.' But the Mother smilingly said, 'Well, see that you don't put me to flight as well,' Swamiji said in reply, 'But Mother, if I put

you to flight, where will I stand? Knowledge which sets at naught the lotus feet of the guru is ignorance. Where can knowledge stand if it denies the sacred feet of the guru?'

Along with this we may refer to a small incident which clearly reveals the naturalness of the relationship that existed between the Holy Mother and her great son. In February 1889 the Mother, in the company of Lakshmi-di, and Swamis Yogananda, Saradananda, Adbhutananda and Abhedananda, went to the house of Swami Premananda at Antpore, Hooghly. Swamiji, Swami Premananda, Vaikunthanath Sannyal were there already, Lakshmi-di reminisced, 'Swamiji was extremely delighted to see the Holy Mother. As our luggage was brought down, Swamiji, like a young child, rode the rolled bedding, as if it were a horse and gesticulated showing that he was driving forward. The Holy Mother too laughed heartily at the joy of her Naren.'

There is at least one instance when the Holy Mother gave her perspective judgement in an unpleasant incident which had perplexed and disturbed Swamiji's mind very much.

In October 1898, when Swamiji was in Kashmir, a disciple of Muslim fakir became very devoted to Swamiji. The fakir grew jealous of Swamiji and resorted to the use of black magic against him. As a result Swami fell sick and had to leave Kashmir. On his return to Calcutta he visited the Holy Mother and said to her in a pique, 'Mother, how slight your Master's power is! A Holy man in Kashmir became angry with me because one of his disciples was attached to me. He cursed me, saying, that on account of stomach trouble I would have to leave the place in three days. And so it happened. Your Master could not help me.' The Holy mother

replied through an intermediary: This is the result of psychic powers the holy man had acquired. You must accept the manifestation of such powers. The master believed in them. He did not come to destroy. He accepted all traditions.' Swamiji, still piqued, said that he would no longer accept Sri Ramakrishna. 'My son', she said teasingly, 'how can you help it? Even the tuft of your hair is held in his hand.'

Referring in the incident, the Holy Mother later said to Swami Arupananda on 25 September 1901 'What power did Naren have by himself? It was because the master acted through him that he achieved what he did.'

Towards the close of his life Swamiji was in poor health, when he was living at the Math, the Holy Mother one day came to see him in the company of Yogin-Ma and the members of Balaram Bose's family. Swami talked with the Mother on the first floor of the monastery and then went downstairs to see her off. The hired boat, in the meantime, got stuck in the mud, for the tide was on the ebb. The Mother as well as the other members of her party boarded while Swamiji, wearing only a vest and with his dhoti tucked up tightly, along with a few other Swamis and Brahmacharins pushed the boat into the water. This was the last time Swamiji saw the Holy Mother.

Swami breathed his last on 4 July 1902 at the age of thirty-nine years, five months, and twenty-four days. Gloom and a sense of desolation fell upon the monastery. The members of the Order were struck dumb at the thought of their irreparable loss. We do not know for certain what was the reaction of the Holy Mother who was then living at Jayrambati But it can be conjectured that she wept bitterly, as she did at the death of Swamis Yogananda and Premananda. It took quite some days for the Mother to get over the shock. In her letter dated 31 August 1902, addressed to Swami Vimalananda, a disciple of Swamiji, the Mother wrote, 'How can I express the bitter sorrow I am experiencing at the bereavement of Sri Sri Swamiji Maharaj!' There is also on record another letter dated 17 September 1902, written to Swami Ramakrishnananda, wherein she consoled him saying, 'Please do not worry for Swamiji anymore.'

The sun's rays fall equally on the peasant's cottage and on the prince's palace. But a black surface absorbs more heat than any other surface, while a smooth-surfaced mirror reflects the light more brilliantly than any other surface. Likewise, though the Mother's love and power fell equally on all, sinners and saints alike, Swami Vivekananda absorbed most and radiated best the Holy Mother's love and power. She was indeed his only mother on earth and through eternity.

Reprinted from the Prabuddha Bharata, Jan 1984.

All the negative thoughts and ideas that are in this world are produced from this evil spirit of fear. Therefore I say, Be fearless, be fearless.

—Swami Vivekananda

Know that the true Guru is the holy of holies, Who fulfils all the desires of the mind. Thou gatherest the blessing, the fruits thy heart longs for.

—Kuru Nanak

தூய அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவி



பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் கண்ட பாரதத்தாயின் முடிவான அம்சமே அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியாகும். இன்று உலகெங்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களால் வழிபடுதெய்வமாக அன்னை விளங்குகின்றார். ஒரு பெரிய மகானுடைய சகவாசத்தினால் பல நன்மைகள் விளையும். அதே போல் அன்னையின் எளிய இனிய வாழ்வின் பல அம்சங்களையும் தெய்வீக அனுபவங்களையும் பலர்தியானித்து தமது வாழ்வை புனிதப்படுத்துகின்றனர்.

அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியைப் பராசக்தியாகவே பலர் கருதினர். ஆதி சங்கரர் பராசக்தியின் தன்மையை ஆனந்தலகரியில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

“பிரம்மா ஆதிபராசக்தியின் பாத தூளிகையின் உதவியால் உலகைப் படைத்தார். இதே உலகை மகாவிஷ்ணு தனது ஆயிரம் தலைகளால் ரொம்பச் சிரமப்பட்டு தாங்கிக் கொள்கிறார். உலகு ஊழிக் காலத்தில் சிவபெருமான் உலகை பொடியாக்கி தனது மேனியில் தரித்து விடுகிறார்.

பராசக்தியின் பிரபாவத்தை மனிதன் அறிவது கடினம், மனித உருவில் இறைவன் அவதாரம் செய்யும் காலத்தில்தான் உலகியல் மாந்தர்கள் பராசக்தியின் தன்மையை கிரகிக்க முடியும். சுவாமி விவேகானந்தர் தனது மேல்நாட்டு பக்தர்களுக்கு இவ்விதம் கூறினார். “நாங்கள் கடவுளைத் தாயாகவே கருதுகின்றோம். முடிவிலா அன்பும் ஆற்றலுமுள்ள பராசக்தியின் சொருபமே எமது உலகியல் தாயார் ஆவார். நாங்கள் பெண்களைப் பராசக்தியின் சொருபமாகவே கருதுகிறோம். தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் சக்தியின் தத்துவம் பேணப்படுகிறது

உலகில் நன்மைக்காக அருட்பெரும்சக்தி அன்னையாக அவதரித்தார் இதன் விளைவாக மக்கள் யாவரும் ஈடேற்றம் அடைய முடிகிறது, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் எல்லாப் பெண்களிடையும்

அன்னை பராசக்தியின் வடிவத்தைக் கண்டார் “இந்தத் தாய்மைத் தன்மையை நன்கு மிளிர என்னை உலகிற்கு அளித்தார் என்று அன்னை சாரதாதேவி பகருவதுண்டு. தேவி மகாத்மியத்தில் அன்னையின் சொருபமாக உள்ள சக்தி அனைத்தையும் போற்றுகிறோம் என்று போற்றப்பட்டுள்ளது. அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியின் இறுதிக் காலத்தில் தனது தெய்வீக இயல்புகளை நன்கு உணர்ந்து பலரை ஆட்கொண்டு தனது தாய்மை உணர்வை இரக்கம் காட்டி பலருக்கு அருள் மழை பொழிந்தார்.

இது காரும் பல அவதாரங்கள் தாய்மைத் தன்மையை முழுதும் வெளிப்படுத்தவில்லை. இந்த இடை வெளியை சாரதா தேவியின் அவதாரம் பூர்த்தியாக்கியது. சகோதரி நிவேதிதை சாரதா தேவியைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து தியாகம், இனிமை ஆழ்ந்த அன்பு, தாய்மையின் இருப்பிடம் இவை எல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர்தான் அன்னை எனக் கூறியுள்ளார். இந் நற்குணங்களெல்லாம் பூரணமாக அமையப்பெற்ற அன்னை சாரதா சரியான ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறாத ஓர் கிராமத்துப் பெண்ணாகவே என்றும் திகழ்ந்து வந்தார். இவர் இப்படி ஒரு தெய்வீக நிலையை அடைந்ததற்கு சான்றான நிகழ்ச்சிகளை இங்கு நாம் கருத்திற் கொள்வோம்.

சாரதா தேவியினுடைய பிறப்பிற்குமுன்பு அவர்களது பெற்றோர்களான ராமச்சந்திர முகர்ஷிக்கும், சியாம சுந்தரிக்கும் ஒரு தெய்வீகக் குழந்தை வாய்ப்பதற்குரிய காட்சிகளைக் கண்டார்கள்.

சாரதாதேவி இளமைப் பிராயத்திலே தனது தோழிகளிடையே சண்டை சச்சரவு ஏற்படுமிடத்து அதனைத் தீர்த்து வைப்பார். இளமைக் காலத்திலேயே அபாரமான மன அமைதியும், மன ஒருமைப்பாடும் அவரிடம் திகழ்ந்தது. இவர் சிறுவயதிலே குலதெய்வமான ஜகதம்பாவிடம் ஆழ்ந்த தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதை பல பெரியோர்கள் கண்ணுற்றார்கள் சிறு பிராயத்திலே தாயுடன் சேர்ந்து

சமயல் வேலைகளில் ஈடுபடுவதும், கழுத்தளவு நீரில் நின்று பசுவுக்கு புல்லரிவதுபோன்ற எளிய பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். அவரே பின்பு கூறியுள்ளார் தான் தனது ஊரிலும் சரி, ராமகிருஷ்ணருடைய பிறந்த ஊரான காமார்ப்புகூரிலும் சரி அன்னை எங்கு சென்றாலும் முன்னும் பின்னும் சிறுமிகள் துணையாக வந்ததைக் கண்டார். அன்னைக்கு உதவியாக இருந்துவிட்டு பின் மறைந்துவிடுவார்கள். ஒரு முறை அவரது ஊரில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அவரது தகப்பனார் உணவு சமைத்து ஏழைகளுக்குப் பரிமாறினார். உணவு ரொம்பவும் சூடாக இருந்ததைக் கண்ட சிறுமி சாரதை தனது பிஞ்சுக் கையால் விசிறினார். இந்தத் தாய்மைத் தன்மையே அவரது வாழ்நாளில் பல பக்தர்களை அவரிடம் காந்தம்போல் கவரச் செய்தது.

ராமகிருஷ்ணரை திருமணம் புரிந்த சாரதை 14 வயதிலேயே ராமகிருஷ்ணரிடத்தில் இருந்த தெய்வீக நிலமையை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ராமகிருஷ்ணரிடமிருந்து பல தெய்வீக சாதனைகளை அவர் பெற்று ஓர் நிறைகுடமானார். இராமகிருஷ்ணர் தொடக்கிய பேர் இயக்கத்தை அவர் மறைவிற்குப் பின்பு அன்னை 34 ஆண்டுகள் நடத்திய பெருமை அவரைச் சாரும். அன்னையின் தாய்மைத் தன்மையை வெளிக்கொணரும் இரு நிகழ்ச்சிகளை இங்கு பார்ப்போம்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தனது சீடர்களின் ஞானவாழ்க்கையில் பல கட்டுப்பாடுகளை வைத்தார். அன்னை சுவாமி பிரேமானந்தருக்கு உணவு பரிமாறும்பொழுது பல ரொட்

டிகளைக் கொடுத்துவிடுவார். இது சம்பந்தமாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் வினவியபொழுது அன்னை அவர்களுடைய உயரிய வாழ்வுக்கு அபயம் கொடுத்திருப்பதால் தாங்கள் இது சம்பந்தமாக கவலை கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்றார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் குற்றம் உள்ளவர்கள் தனது உணவைத் தீண்டுவதோ அல்லது கொண்டு வந்து பரிமாறுவதையோ விரும்புவது இல்லை. அப்படியிருக்கையில் அன்னை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்கு உணவு கொண்டு வந்த பொழுது ஒரு குறையுள்ள பெண் அவ்வுணவை அன்னையிடம் வாங்கி குருதேவருக்கு படைக்கக் கொண்டு சென்றார், குறையுள்ள மாது கொண்டு சென்ற உணவை குருதேவர் ஏற்க மறுத்து இப்படிப்பட்டவர்களிடம் தனக்கு உணவைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அன்னையிடம் குருதேவர் பகர்ந்தார். அதற்கு அன்னை அப்படியான வாக்குறுதியை தர முடியாது என்று சொல்லி தன்னிடம் அம்மா என அழைத்து யார் வந்தாலும் அவருக்கு அபயம் கொடுப்பதுதான் தனது தலையாய கடமை என்றார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அன்னைபற்றிக் கூறுமிடத்து ‘‘அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி வேறு யாரும்ல்ல சரஸ்வதியே, ஆனால் அவர் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் சாம்பல் பூசப் பெற்ற பூனை போன்று இருக்கிறாள்’, என் பார். ஸ்ரீ சாரதாதேவியிடத்தில் காணப் பெற்ற பவித்திரமான வாழ்வு நம் அனைவருக்கும் அணையாதீபமாக என்றும் விளங்குவதாகுக.

அருள் வந்து ஆடுவது ஏன்?

‘ஆட்டோ ஹிப்னாசிஸ்’ அல்லது ‘ட்ரான்ஸ்’ எனப்படும் ஒருவித மனநிலை உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த ‘சாமி ஆடல்’ உண்டாகும், மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன், ஒருகுறிப்பிட்ட பொருள்மீது கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்திச் செலுத்துவதால் (கான்சன்ட்ரேசன்) ஏற்படும் நிலையைத்தான் ட்ரான்ஸ் என்கிறோம். தனக்கே அதிகம் பக்தி, தன்னுடன் கடவுள் பேசுகிறார் என்று தன்னைத்தானே நம்ப வைத்துக் கொள்ளும் நிலையைத்தான் ஆட்டோ ஹிப்னாசிஸ் என்கிறோம். பரீட்சை நன்றாக எழுதாவிட்டாலும், ‘நான் பிரமாதமாக! எழுதியும் என்னை ஃபெயிலாக்கி விட்டார்கள்’ என்று பார்ப்பவர்களிடம் எல்லாம் சொல்வதும் கூட இம்மாதிரியான மனநிலையை அடிப்படையைக் கொண்டதுதான்.

ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மகத்துவம்

கதைகளிலே கேட்டதுண்டோ? காவியத்தும்
உண்டோ?
கற்பனையிற் கண்டதுண்டோ? அற்புதம்
மிகுந்த
இதிகாச புராண, உபநிடதத்தும் உண்டோ?
எண்ணிடவும் வன்மையுளோர் எவ்விடத்தும்
உண்டோ?
புதுமையெழில் பொங்கியெழும் பூம்பருவத்
திருவைப்
புனிதமனை யாளாகப் பூண்டும், உடல்
தீண்டாப்
புதுமையின்பம் துய்த்(து), அமரப் புதல்வர்
மணி பலரைப்
பூவுலகிற் கீந்த இந்தப் புதுமை எங்கு
முண்டோ? (1)

காமினிகாஞ் சனமறுத்துக் கட்டற்று வாழக்
கருதுமொரு துறவி தமைக் காணும்
இனத் தவரை
ஏமனைக்கண் டாற்போல எண்ணி வெறுத்
தோடும்
இயல்பொழிய, நாடிவந்த ஈரெட்டுவயதுக்
கோமளத்தை, அன்பொழுகக் குதுகலமாய்
ஏற்று,
“கொண்டபெருங் கடமையெனக்
குண்(டு); அதனால் புவியிற்
காமசுகம் வேண்டினும், உன் கருத்தறிந்து
தருவேன்;
கண்மணி நீ கூறு!” என்று கழறியது
முண்டோ (2)

இல்லறமென் றால், ஆண்பெண் புல்லுடலைக்
கூடும்
இன்பமன்றி இல்லையென எண்ணிடும்
இவ் வுலகில்,
இல்லறத்தின் நற்பயனை எல்லோர்க்கும்
ஊட்ட
எண்ணி மணம் பூண்டவொரு இளம்
பருவக் காளை,
கள்ளவிழும் தேமதுரக் கன்னி — அருந்
துணைவி,
கட்டழகு சொட்ட, இடைக் கலேசோர்ந்த
நிலையில்

நள்ளிரவில் தம்மருகே துயிலுவதைக்
கண்டும்,
நற்கரத்தால் தொட்டிடவும் நாட்ட மறல்
உண்டோ? (3)
தலைமொட்டை யாக்காமல், சடைமுடிதாங்
காமல்,
தண்டுகமண் டலத்தொடுகான் சென்
றொதுங்கி டாமல்,
நிலைபெற்ற உலகைப் பொய் யெனநிந்திக்
காமல்,
நெடுமாய்கை யெனப்பெண்ணைக் கடிந்து
வெறுக்காமல்,
பலவேறு குணப்போர்மத்தியில் நின்றும்.
சற்றும்
பற்றின்றிப் பேதவிருள் பட்டென்று விலக,
மலைவிளக்காய்ச் சமரஸப்பொன் னெளி
பரப்பி, அனைத்தும்
மகாசக்தி வடிவ மென வழிபட்டா
குண்டோ? (4)

பள்ளியிலே கல்லாமல், பதவியில் நில்லாமல்,
பட்டங்கள் இல்லாமல். பலர்மெச்சக்
கவிதை
விள்ளாமல், வாய்ப்பந்தல் மேடையறி
யாமல்,
வெறும்பித்தன் எனவாழ்ந்தோன்;
அறிவுலகம் போற்றும்
விள்ளரியசகலகலா வல்லவனை — மடமை
வீழ்ந்தொழியக் கர்ஜிக்கும் வேதாந்தக்
கடலைக்
கொள்ளையின்பப் புத்துலக வள்ளல்தனை,
நொடியிற்
குமிழ் சிரிப்பால் பணியவைத்த புதுமை
யெங்கு முண்டோ? (5)

பலகோடி சமயமெலாம் பலவாகப் பின்ன,
பழமறையும் முடிபொன்றும் பார்த்
தறியோ மென்ன,
நிலையான அமரரும், அந்நிலைகாணோ மென்ன,
நெறிகண்ட முனிவர்களும், ‘உரையற்ற’
தென்ன,
கலைவல்ல புலவர்களும் கற்றுணரோ மென்னக்

கரையற்ற, “கடவுளே, நீர் கண்ட
துண்டோ?” எனவும்,
“மலையிலக்காய்க் காண்கின்றேன்; மற்றெ
வர்க்கும் அருள்வேன்,
வருக!” எனத் துணிந்துரைத்த வள்ளல்
எங்கும் உண்டோ? (6)

தான்கொண்ட நெறியொன்றே சரியென்று
கூறி,
சமயங்கள் பலவற்றால் சாமிபல வென்று,
வீண்சண்டை புரிகின்ற மதவெறியர் நாணி
வியப்பெய்த, பலசமய விதிகளிலும்
சென்று,
‘ஏன் சண்டை? சமயமெனும் நதிக
ளெலாம். ஜோதி
இறைவனெனும் எல்லையற்ற அருட்
கடலில் கலக்க
நான்கண்டேன்!’ எனச்சொந்த வாழ்க்கை
யினால் கூறி

ஞாலமெலாம் சன்மார்க்கம் நாட்டியவ
ருண்டோ! (7)

‘இத்தனைக்கும் மேலின்னும் எண்ணரும்
அற் புதங்கள்
எத்தனையோ உண்டு!’ எனும் இசை
முழங்க, வாழ்ந்தார்:
புத்தமுதக் கங்கை யெழில் பொங்கும்
வங்கப் பொழிலில்.
புனித சந்தர் மணிக் கொடியில் பூத்தழகு
பொலிய.
பக்தி மணம் பரப்பி, அருட் சக்திசார தைத்
தேன்
பாய்ச்சி, விவே கானந்தப் பரவசப்பண்
ணமுதை
எத்திசைக்கும் ஊட்டிய பே ரின்ப ராம
கிருஷ்ணர்!
இவநெறியின் செல்புவிக்கும் இன்ன
லென்ப துண்டோ?

— பரமஹம்ஸதாசன் ‘ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம்’

வியக்க வைக்கும் திருவள்ளுவர்

உலகப் பொதுமறை ஈந்த வள்ளுவரும் கடவுள் வாழ்த்து பாடியிருக்கிறார். ஆனால் அது எந்தக் கடவுளைப் பற்றி என்று யாரும் அறியாவண்ணம் அல்லது எல்லாக் கடவுளுக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் பாடியிருப்பது வியப்புக்குரியது.

இறைவனைப் பற்றிக் கூறும்போது ஏதாவது ஓர் அடைமொழியால் அவ்விறைவன் யார் என்று அடையாளம் காட்டி விடலாம். அப்படிச் செய்யாமல் வள்ளுவர் ‘ஆதிபகவன், வாலறிவன், மலர்மிசை ஏகினான், வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான், தனக்குவமை இல் லாதான் என்பன போன்ற பொதுவான அடைமொழிகளையே குறிப்பிடுகிறார்.

இதைவிட வியப்பான விஷயம் ஒன்று ஒவ்வொரு பாடலிலும் இறைவனுடைய தாளைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறார். வேறு எந்த உறுப்புகளையும் குறுப்பிட வில்லை. வாலறிவன் நற்றாள்’, ‘மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி’, ‘வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி’, ‘தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்’, ‘அறவாளி அந்தணன் தாள்’, ‘என் குணத்தான் தாள்’, ‘இறைவனடி’ என்பன காண்க.

ஒவ்வொரு சமயத்துக்கும் ஒவ்வொரு கடவுள்... ஒவ்வொரு உருவம். ஆனால், எல் லாக்கடவுளார்க்கும் தாள்கள் (திருவடிகள்) ஒரேமாதிரியானவை அன்றோ.
ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குக்கைகள் நான்கு ஆனால் திருவடிகள் இரண்டுதான்.

பிரமனுக்கு தலைகள் நான்கு.. கண்கள் எட்டு. சிவபெருமனுக்குக் கண்கள் மூன்று விநாயகருக்குக் கைகள் ஐந்து... முகம் யானை. முருகனுக்கு தலைகள் ஆறு... கைகளும் கண்களும் பன்னிரண்டு.

ஆனால், இவர்கள் அனைவருக்கும் கால்கள் மட்டும் இரண்டுதான்! அதில் எவ்வித வித்தியாசமும் இல்லை. மற்றச் சமயங்களின் கடவுளார்க்கும் அப்படியே.

எனவே, மதச்சார்பின்மையை முழுவதுமாகச் செயல்படுத்தியவர் திருவள்ளுவரே!

நன்றி: ஆனந்த விகடன் 14-4-91

உண்மையான வழியாடு

*

(பாரிஸ் நகரிலே வேதாந்தப் பிரசாரம் செய்துவரும் ஸ்ரீ சுவாமி சித்தேஸ்வரநந்தர் சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்திலே துறவியாக வதிந்துவந்த காலத்தில் 1924-ம் ஆண்டிலே, ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்தரின் சீடரான ஸ்ரீ சுவாமி போதாநந்தர் (அமெரிக்காவிலே யுள்ள நியூயார்க் வேதாந்த சங்கத்தின் தலைவராயிருந்தவர்) சென்னைக்கு விஜயம் செய்தார், அப்போது சுவாமி சித்தேஸ்வரநந்தர் அப்பெரியாரிடம் ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்தர் சம்பந்தமாகத் தாங்கள் நேரிட்கண்ட நிகழ்ச்சியொன்றைக் கேட்க ஆவலாயிருக்கிறோம் என்று கூறினர். அதற்குவிடையாகப் பின்வருவதை அப்பெரியார் நினைந்துரைத்தார் — ஆசிரியர், ரா. வி.)

ஒரு நிகழ்ச்சியை யான் உங்கட்குக் கூறுகிறேன், ஒரு சமயம் சுவாமிஜீ (சுவாமி விவேகானந்தர்) தாம் அன்று ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரை வழிபடப் (பூஜை செய்யப்) போவதாகச் சொன்னார், ஆகவே சீடராயிருந்த நாங்கள் அனைவரும் சுவாமிஜின் பூஜை முறையைக் கவனிக்கச் சென்றோம்; கிரியைகளை எவ்வாறு அவர் இயற்றுவார் என்பதைக் காணும் அவாவினால் அங்கே கூடினோம். முதன்முதலில் அவர் பூஜை செய்வோர்க்குரிய (தியானிப்போர்க்குரிய) ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்; தியானம் பண்ணத் தொடங்கினார். நாங்களும் தியானம் செய்யலானோம். வெகு நேரம் கழிந்ததும் யாரோ ஒருவர் எங்கட்கு மத்தியிலே நடந்து கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தேன்; அது யாராயிருக்கலாம் என்பதைக் காணுமாறு யான் கண்களைத் திறந்தேன். சுவாமிஜியே அவர்; அவர் ஆசனத்தை விட்டு எழுந்திருந்து, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரை வழிபடுவதற்கென வைத்திருந்த பூத்தட்டைக் கையில் ஏந்தி வந்தார் ஆனால் அவற்றை அப்பெருமான் முன் சமர்ப்பிப்பதற்குப் பதிலாக அவர் எம்மிடம் வந்தார். மலர்களை சந்தணத்தில் முக்கி, எங்கள் ஒவ்வொருவருடைய தலைமீதும் ஒரு மலரை இட்டார்.

சாதாரணமான வைதிக சம்பிரதாயப்படி இச் செயல் முறைக்கு மாறானதொன்றாகும்.

தெய்வத்தை பூஜிக்க வைத்திருந்த மலர்களை ஒரு குரவர் தமது சீடர்கட்கு இடுதலை கனவிலும் எவரும் கருதமாட்டார். அன்றியும், முதலில் வேறொரு காரியத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட எந்தப்பொருளையும் தெய்வத்திற்குப் பின்னால் சமர்ப்பித்தல் தவறானது. ஆனால் சுவாமிஜியோ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணப் பெருமானது பீடத்தை அணுகி, தட்டில் மிஞ்சியிருந்த பூக்களை அவரது திருமுன்பே இட்டனர். மேலும் வழக்கமாகச் செய்யும் கிரியைகளையும் விட்டு விட்டார். பிறகு பெருமானுக்கு வழங்கவேண்டிய நைவேத்தியத்தைக் கொணருமாறு ஜாடை செய்தனர். நைவேத்தியத்தை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பூஜை அறையில் ஒருவரும் இருப்பது வழக்கமில்லை யாதலால். நாங்கள் அனைவரும் எழுந்து, அறையை விட்டு வெளியேறினோம். அப்போது சுவாமிஜி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைப் பார்த்து நண்பரே, இதை உண்பீராக என்று கூறுவது எமது காதில் வீழ்ந்தது. பின் அவர் பூஜை அறையை விட்டு வெளிவந்து அதை மூடினர்; அவருடைய கண்கள் பக்தி பரவசத்தால் சிவந்த நிறமுடையனவாயிருந்தன.

(இச் செயலைப் பற்றிக் கூறும்போதே ஸ்ரீமத் சுவாமி போதாநந்தர் உணர்ச்சி வயப்பட்டவராயினர் அவர் சில நிமிஷங்கள் பேசவில்லை பிறகு ஒருவர் அவரிடம் 'மஹராஜ் சுவாமிஜி அம்மாதிரித் தமது சீடர்களை வழிபட்டதன் கருத்து யாது?' என வினவினர். இதற்கு விடையாக அப்போது அப்பெரியார் பேசியது பின்வருவது:)

உண்மையாகவே சுவாமிஜி சீடர்களை வணங்கவில்லை. எங்கள் ஒவ்வொருவரது தலைமீதும் பூவை வைத்தபோது, ஒவ்வொரு சீடரிடத்தும் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணப் பெருமானது திருவடியிலே மலரை உண்மையாக சமர்ப்பித்தவரானார். அவ்வாறு செய்து எம்மிடத்து எழுந்தருளியுள்ள அவரது ஸாந்தித்தியத்தை எழுப்பியருளினார். அந்த ஸாந்தித்தியம் ஒவ்வொருவரிடத்தும் வெவ்வேறு வடிவெடுத்திருந்தது. சிலர் பக்தி வாய்ந்தவரானார், பிறர் ஞானம் தலையெடுத்தவராயி

ருந்தார். சுவாமிஜி தாம் செய்த பூஜையால் எம்மிடத்து உள்ளடங்கியிருந்த தெய்வத்தன் மையைக் கிளப்பினார். எஞ்சிய மலர்கள் எவ் வழியிலும் அசுத்தமாகவில்லை. பீடத்திலிருந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரது படத்தில் சுவாமிஜி கண்ட தெய்வீக ஸாந்தித்தியமே அவர்க்குத் தமது சீடர்களிடத்தும் தென்படலாயிற்று; ஆதலின் அதே பீடத்தில் எஞ்சிய மலர்களை அவர் சமர்ப்பிக்கலானார். இறுதியாக, சுவாமிஜி தமது இஷ்டதெய்வத்தினிடம் கொண்ட உறவு தோழமையே. அக்காரணம் பற்றியே நைவேத்தியத்தை அவர்க்கு அளிக்கும்போது

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரை அவ்வாறு அழைக்கலா னார்

(ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணதேவர் தமது பத்தினி யாரான ஸ்ரீ சாரதாமணி தேவியாரைத் தேவி யாக ஆசனத்து அமர்த்திப் பூஜை செய்த போது, தூய அம்மையாராகிய அவரிடத்து ஒடுங்கியிருந்த தெய்வத்தன்மை உடனே வெளிக்கிளம்பிப் பிரசன்னமாயிற்று; அம்மை யார் அப்பொழுது சமாதியில் ஆழலானார். அந்த சமாதியின் பயன் அவரிடத்துப் பிற்காலம் நீடித்து உறைவதாயிற்று.



பிரார்த்தனை

ஸ்ரீ சாரதாமணி தேவியார்மீது ஸ்தோத்திரம்

பரமானாய் பொருண் முதலே பயந்தீர்ப்பாய் வரந்தருவாய்
நரவடிவம் தரித்தருளி நானிலத்தார் துயர்துடைப்பாய்
சரணடையுந் தொழும்பினர்க்கார் சாந்திமகிழ் வுளத்தருள்வாய்
தரணியர்க்கோர் தனிப்பரமாந் தாய்நினையே வணங்குவனே,

நலமில்லார் பிழைமலிந்தார் நனிமோகப் தனில்வீழ்ந்தார்
அலமரும்நின் சுதர்க்கின்னே அருளாலுய் வளித்திடுக
கலிமருவும் பவக்கடலின் கரைசேர்க்கும் மரக்கலன்நீ
தலமுழுதின் தனிப்பரமாந் தாய்நினையே வணங்குவனே.

புரிகவருள் நினைவணங்கும் புதல்வர்க்கே பெருந்தேவி
தருகசரண் தாளிணையிற் கருணைமயி வணங்குவமே.

ஞானமருள் ஸாரதையே நாணுடுத்தாய் சந்ததமும்
சனமறுத் தெமைக்காப்பாய் இறைஞ்சுவன்யான் கருணைமயி.

இராமகிருஷ்ணன் சாருயிரோய் இன்பெயர்கேட்கும் விழைவோய்
பராவுநல மகிழ்வடிவோய் பணிகுவன்யான் பல்காலும்.

தூய்மை பெறு சரிதையினுய் தூய்மைபெறு வாழ்க்கையினுய்
தூய்மையொரு வடிவானாய் தொழுகுவம்யாம் தொழுவோமே.

(ஸ்ரீ மத்சுவாமி அபேதானந்தர் பாடியதன் மொழிபெயர்ப்பு)

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் —

சேவை என் பார்வையில்

டொக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்
(எம். பி. பி. எஸ்)

‘ஏழைகளையே உங்கள் கடவுளாகக் கொள்ளுங்கள், அவர்களைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள் அவர்களுக்கு ஊழியம் புரியுங்கள் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அப்பொழுது ஆண்டவன் உங்களுக்கு வழிகாட்டுவார்’. என்று முழங்கி, மக்கள் சேவைக்கு முதலிடம் அளித்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர்.

எனவே, சுவாமி விவேகானந்தர் காட்டிய பாதையில் சென்று, அவரது தோன்றாத் துணையுடன் இயங்கும் ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமமும் அதன் ஸ்தாபகரும், தொண்டருமான சுவாமி சித்ரபானந்தா அவர்களும், மக்கள் சேவையையே மகேசன் என்பதனைத் தனது தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு இயங்குவதில் வியப்பேதுமில்லை.

கடந்த இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக அளப்பரிய சேவை செய்துவருகின்ற சேவாச்சிரமம், தனது சேவையை, மக்களின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துடன் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தி விடவில்லை. ஆன்மீக வளர்ச்சியுடன், தமிழ் மக்களது கல்வி, கலை, கலாச்சார, பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றிலும் அக்கறை காட்டி உழைத்து வருகிறது.

சாரதா சேவாச்சிரமம் ஆற்றுகின்ற பல வேறு சேவைகளில் எனது மனத்தை மிகவும் கவர்ந்தது அதனது பன்முகப்பட்ட கல்விச் சேவையாகும்.

எமது சமுதாயத்தின் எதிர்காலத் தலைவர்களாகிய இன்றைய மாணவர்களின் மனத்தில் நல்ல விதைகளை இன்று விதைத்தால், அவை விருட்சமாகி எதிர்காலத்தில் அறுவடையாகும் போது, உன்னதமான தமிழ்ச் சமுதாயம் உருவாகும் என்பது சுவாமி சித்ரபானந்தா அவர்களது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். எனவே தான் ‘ஒழுக்கமளிப்பது, மனோவலிமை தருவது புத்தியை விசாலிக்கச் செய்வது, ஒருவனைத் தன்வலிமை கொண்டு நிற்கச் செய்வது ஆகிய

யவை கொண்ட கல்வியே எமக்குத் தேவை’ எனச் சுவாமி விவேகானந்தர் அருளியதற்கிணங்க, மாணவர்களது கல்வி முன்னேற்றத்தை ஆச்சிரமம் தனது கடமையாகக் கொண்டுள்ளது.

வறுமையில் தத்தளிக்கும் பாணவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொப்பி, புத்தகம் உபகரணம் கொடுப்பதுடன் ஆச்சிரமத்தின் கல்விப்பணி நின்றவிடுவதில்லை. பல மாணவர்களுக்கு ஆச்சிரமத்திலேயே உணவும், இருப்பிட வசதியும் அளிப்பதுடன் சீருடையும் இலவசமாகவே வழங்கப்படுகிறது. ரியூசனுக்கான ஒழுங்கும், ஆர்வமுள்ள மாணவர்களுக்கு மிருதங்கம், வாய்ப்பாட்டு, வீணை போன்ற நுண்கலைகளில் பயிற்சி பெறுவதற்கும் கூட உதவி வருகிறது.

ஆச்சிரமச் சூழலில் வளரும் இம் மாணவரிடையே ஒழுக்கம், சேவை மனப்பான்மை, கடவுள் பக்தி, கட்டுப்பாடு, மனோவலிமை போன்ற நற்குணங்கள் ஐயற்கையாகவே பெருகுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

ஆதரவற்ற ஒரு மாணவிக்கு ஆச்சிரமம் வழங்கிய கல்விச் செல்வத்தால் அவர் ஒரு ஆசிரியையாகி, இப்பொழுது ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் கல்வியை முடித்துக் கொள்ளும் தறுவாயில் இருப்பதோடு, பல நுண்கலைகளில் திறமையும் பெற்றிருக்கிறாள் என்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டக் கூடிய செய்தியாகும்.

‘பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், மிக முக்கிய பிரச்சனைகள் பல உண்டு. ஆயினும் கல்வி என்னும் மந்திரத்தினால் தீர்த்து வைக்க முடியாதது அவற்றில் எதுவுமில்லை’ என சுவாமி விவேகானந்தர் அன்று கூறியதின் செயல் வடிவம் தான் இப் பெண்ணிற்குக் கல்வியூட்டி தனது சொந்தக் காலிலேயே நிற்கச் செய்தது என்று கூறலாம்.

ஆச்சிரமத்தை நாடிவரும் மாணவர்களுக்குத்தான் அது தனது சேவையை செய்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. அது தனது சேவையைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்காக மாணவர்களைத் தேடி பாடசாலைகளுக்கே சென்று விடுகின்ற தருணங்கள் பல.

பல முன்னணிப்பாடசாலைகளுக்குச் சென்று மாணவர்களுக்காக ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளையும், போதனைகளையும் செய்வது சுவாமி சித்ரபானந்தா ஆர்வத்துடன் நிறைவேற்றும் பணிகளில் ஒன்று. அத்துடன் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் ஆகியோர் பற்றிய புத்தகக் கண்காட்சிகளை பல பாடசாலைகளில் நடாத்தியுள்ளனர். இதன் மூலமாக மாணவர்களுக்கு கல்வியுடன் சேர்த்து ஆன்மீக உணர்வையும் வளர்க்க முடிகிறது.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அண்மையில் ஆச்சிரமத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர் ஆகியோர் பற்றி நடாத்தப்பட்ட இரு மகாநாடுகள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

யாழ் குடாநாட்டின் முக்கிய பாடசாலைகளில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான மாணவ மாணவியருக்காக இரு வெவ்வேறு நாட்களில் நடாத்தப்பட்ட இம் மகாநாடுகளில் சுவாமி சித்ரபானந்தாவுடன் யாழ் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர், ஆசிரிய கலாசாலை அறிபர் போன்ற பல அறிஞர்கள் கலந்து சிறப்புரையாற்றினர்.

மாணவர்கள் பலரும் தமது சந்தேகங்களை கேள்விக் கணைகளாகத் தொடுத்ததும் அறிஞர்கள் அவற்றிற்குரிய பதில்களை அளித்ததும் சுவாரசியமான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது.

இதனைத் தவிர, ஆச்சிரமத்தில் நடக்கும் வைபவங்களிலும், கூட்டங்களிலும் மாணவ

களுக்கு மேடையேறச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பது இன்னுமொரு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை ஆகும்.

பெரியோர்களைப் பற்றி சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதல், பண்ணிசை பாடுதல், வீணை வயலின் போன்ற வாத்தியங்களை இசைத்தல் போன்றவற்றிற்கு மாணவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதன் மூலம் அந்த இளம் கலைஞர்கள் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் அவர்களது ஆளுமையையும், தன்னம்பிக்கையையும் வளர்க்க ஆச்சிரமம் உதவி செய்கிறது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவு, உடை இருப்பிட உதவிகள், அன்னதானங்கள், தையல் பயிற்சி, இலவச மருத்துவ சேவை, அனாதைக் குழந்தைகளுக்கான சேமிப்புப் பத்திரங்கள் போன்ற பல்வேறு அத்தியாவசியமான சேவைகளை ஆற்றி வருவதுடன் கல்விச் சேவைக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து வருவது விதந்து போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

‘வேலை செய்துகொண்டே போங்கள் விட்டு விடாதீர்கள்; முடியாது என்ற பேச்சு வேண்டாம், வேலை செய்யுங்கள்; இறைவன் அவ் வேலைகளுக்கு துணை இருப்பான்.’

என்ற விவேகானந்தரின் கூற்றின்படி மிகவும் இக்கட்டான மனம் சோர வைக்கும் சூழ்நிலைகளிலும் கூட மனம் தளராது தனது பணியைத் தொடர்கிறது. அதன் பணிக்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படாது சிறப்பாக நடப்பதற்கு இறைவனும் நல்லாசி வழங்குகின்றான்.

எதிர்காலத்தில் ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமத்தின் சேவைகள் இன்னமும் விரிவடைந்து இன்னலுறும் மனிதகுலம் முழுவதற்குமே ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்க ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரும் அன்னை சாரதா தேவியும் ஆச்சிரமத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள்.



ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தாஜி

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் (இலங்கைக் கிளை) உப தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தாஜி அவர்கள் பம்பாய் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மிஷனில் 7-4-90 சனிக்கிழமை இரவு 87வது வயதில் மகா சமாதி எய்தியமை இலங்கை வாழ் பக்தர்கள் அனைவரையும் மீளாத் துயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது. சுவாமி பிரேமாத்மானந்தர் 13-4-1903ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் ஆணையத்தினையப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் சுவாமிகள் தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளைப் பலமுறை பார்த்ததாகவும், தான் சிங்கப்பூருக்கு உத்தியோகம் தேடிச் சென்றதாகவும் என்னிடம் கொழும்பு மடத் தலைவருக்கும்போது குறிப்பிட்டார்.

உத்தியோகம் பார்க்கவும் பொருள் தேடவும் சென்ற சுவாமி பிரேமாத்மானந்தர் அவர்கள் 1925ம் ஆண்டில் மலேசியாவில் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து பின்னர் கல்கத்தாவிலுள்ள பேலூர் மடத்துக்கு 1929ம் ஆண்டில் வந்ததும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் தேர் சீடரான சுவாமி சிவானந்தரால் (மகா புருஷ மகராஜ்) ஆட்கொள்ளப்பட்டு சந்தியாச தீட்சை பெற்றார். இலங்கைக்கு வரமுன்பு மாயாவதி அத்தைவத ஆஸ்ரமம், காஞ்சி கங்கல், ரங்கன், உதகமண்டலம் முதலான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் கிளைகளில் தலைமைப் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் சுதிர்காமமடத்தின் திறப்பு விழாவுக்குப் பின்பு இங்கு வந்தார். இவருக்கு இலங்கையில் கடமை செய்ய விருப்பமில்லை. இவர் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனின் தலைமைப் பதவியை பொறுப்பேற்றார். 1962ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் கலாசார நிலைய அடிக்கோல் விழாவும் பின்பு இன்று நாம் காணும் பிரமாண்டமான சுவாமி விவேகானந்தர் சூப்பகார்த்த மண்டபமும் வாசிகசாலையும் சுவாமிகளின் அயராது முயற்சியால் உருவானவையாகும். சுவாமிகளை நன்கு தெரிந்தவர்களுக்கு அவரது தீவிர பணியாற்றும் வலிமையும் பற்றற்ற நிலையும் எளிமையும் தெட்டென விளங்கும்,

யான் கொழும்பு மடத்தில் 1966ம் ஆண்டுசேர்ந்து சுவாமி பிரேமாத்மானந்தருடன் பெற்ற அனுபவம் இன்று தன்னத்தையினாக யாழ்ப்பாணத்தில் சாரதா சேவாச்சிரமத்தின் 20 ஆண்டு வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமாகத் திகழ்வதை சிறிய பொருளாக யான் மதிக்க மாட்டேன். சுவாமிகள் அதிகாலை 4 மணிக்கு எழுந்து காலைக் கடன் முடித்த பின்பு எனக்குக் கோவிலை 4-30 மணிக்குத் திறந்துவிடவேண்டும் என்ற கட்டளை பிறப்பித்தார். காலை 5-00 மணிக்கு சுவாமிகள் கோவில் தரிசனம் முடிந்ததும் காரியாலய வேலைபை முடித்துக் கொண்டு சகல பத்திரிகைகளையும் படிப்பார்.



ஒருவருக்கு ஒரு பொறுப்பைக் கொடுத்தால் அதில் எவ்விதத்திலும் தலைவிட மாட்டார். வாகன வசதியில்லாவிட்டாலும் பஸ்சில் நின்றும் பயணம் செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் விடுதியில் தங்கியிருக்கும் எவருக்கும் சுடிதம் வந்தால் தானே கொண்டு சென்று கொடுப்பார். சுவாமிகள் சில வருடங்களுக்கு முன்பு பருத்தித்துறைக்கு வந்து எங்கு சேவாச்சிரமத்தைப் பார்த்து அதன் வளர்ச்சிக்கு ஆதி புரிந்துள்ளார்.

சுவாமிகள் 1963ம் ஆண்டு சுவாமி விவேகானந்தரின் நூற்றாண்டுவிழாவிற்கு கல்கத்தா

விற்குப் போய் வந்த பின்பு சிறிது சிறிதாக உடல் நலக் குறைவேற்பட்டது இறுதிவரை கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன், கதிர் காம ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம் என்பவற்றின் நிர்வாகத்தில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் மத்தியிலும் திறமையாகச் செயலாற்றினார் கதிர் காம மடத்தை அரசாங்கம் எடுத்த மறுநாளே மடத்தை மூடி அரசாங்கத்துக்கு பொறுப்புக்களைக் கொடுக்க முன்வந்தார். இவர் இப்படிச் செயற்பட்டாலும் அரசாங்கம் மடத்தை எடுக்கப் பல மாதங்கள் எடுத்தது. மடம் மூடப்பட்டு முதலாவது லொறியில் சாமான் களை ஏற்றிக் கொண்டு கொழும்புக்கு அதிகாலையில் யான் வந்தேன். சுவாமிகள் சொன்ன கூற்று இப்பொழுதும் எனக்கு ஞாபகமாக இருக்கின்றது. நீங்கள் லொறியுடன் வந்த படியால் எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. பொருட்களை விஸ்ட் பிரகாரம் சரி பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றார்.

சுவாமிகள் சுகமில்லாத காலத்தில் எப்போது பார்க்கப் போனாலும் ரொம்ப விழிப்பாக இருப்பார். அவர் உள் மனத்தில் எங்களுக்கு ஓரிடம் இருந்தது ஆனால் அதை அவர் வெளிக்காட்டவில்லை. இன்று எங்கள் சேவாச்சிரமத்துக்கு பொலிகண்டியில் ஒரு கிளையும் இன்னுமொரு கிளையையும் ஏற்படுத்த ஒருவர் படாத பாடு படுகின்றார் என்றால் சுவாமி பிரேமானந்தருடைய ஆழ்ந்த அன்பும் ஆசியும் அவரிடம் யான் பணிபுரிந்த பொழுது பெற்ற பாடமாகும். அவர் மிகுந்த கண்டிப்புள்ளவர். சொல்ல வேண்டியதை யோசிக்காமல் சொல்லுவார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் மானசீகமாகத் தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளை அவர் போற்றி வந்திருக்கிறார். இவரது வழியில் நின்று இளைஞர்கள் துறவற வாழ்வை மேற்கொள்ளத் தலைப்படுவீர்களாக.

சித்ரபானந்தா.

22வ் ஏப்ரல் மீ 1990 ன்ரு தினகரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது

கீதையின் சாராம்சம்

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் கீதையை — கீதை என்னும் வார்த்தையைத் தொடர்ந்து பல தரம் உச்சரிப்பதால் அதன் பொருள் விளங்கிவிடும் என்று சொல்கிறார். அதாவது கீதா - கீதா என்று பலமுறை உச்சரித்தால் ‘‘தியாகி தியாகி’’ என்று உச்சரிக்கப்பெறும். கீதையைச் சங்கிரகமாகப் படித்தாலும் ‘‘நம் எல்லாப் பொருளையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறோம். பலர் கீதை மனிதன் தானாக மனமுலவந்து உலகப் பொருள்கள் பேரில் பற்றுதலை விட்டு, அப்பால் தான் செய்யும் நற்காரியங்களின் பலன்களையும் கடவுளுக்கு விடப்போதிக்கிறது என்று, சொல்லுகிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொல்லுகிறார்:— நீ என்ன செய்தாலும், என்ன சாப்பிட்டாலும் நீ என்ன கொடுத்து விட்டாலும், நீ என்ன விரதத்தை அனுஷ்டித்தாலும் குந்தி மகனே - அதை எனக்கு அர்ப்பணம் செய்து விடு. இதுபடி பின்பற்றுவது சுலபமா? ஆம். அதற்கு அளப்பரிய முயற்சி வேண்டும்; முயற்சி இல்லாமல் கைகூடாது. ஆனால் பயந்து ஒருவேளை இம் முயற்சியில் தோல்வியுறுவோமோ என்பதற்குக் காரணம் இல்லை. பகவான் சொல்கிறார்:— ஜீவகோடியானது பல காலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுத்த ஆத்மாவாகி இறுதி நிலையில் முக்தியடைகிறது’’ இந்த முக்தி என்னும் வெற்றியானது ஒரு பிறவியில் அடையாவிட்டால் மறுபிறப்பில் தொடர்ந்து முயற்சிக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறிக்கோள் ஆனது மறக்கப்படுவது இல்லை இம் மாதிரியே வெற்றியும் ஒரு நாள் கிட்டலாம். ஆனால் முயற்சி விட்டுப் போகாமல் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். கடைசி ஜன்மத்தில் தெய்வீக உணர்ச்சியுடன் உணர்ந்து அவனையடைவது அப்போது வின் உபதேசம் பெருமையுள்ளதாகவிருக்கும். கடவுளை உணர்ந்து அவனையடைவது அப்போது நிச்சயமாகும். தன்னையும் தன் ஆணவத்தையும் துறந்துவிடுதலே கீதையின் சாராம்சம் ஆகும். மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு கீதை சொல்லும்படி நடப்பவர்கள் பெறலாம். கிருஷ்ணபகவான் கருணையுள்ளவர். அவரைக் காரணமாக அவரை எதிர்பார்த்திருப்பவர்களுக்குத் தானே எல்லா வற்றையும் செய்து கொடுக்கிறார். கீதை வெளியிடும் தத்துவம் ஒன்றிருக்கிறது. எனது பக்தன் வீண் போகிறதில்லை. நற் காரியங்கள் செய்கிறவன் எப்போதும் விசனம் கொள்ள வேண்டிய தில்லை. இதுவும் கிருஷ்ண பகவானின் கீதையே.

சுவாமி துரியானந்தர்

சுவாமி விவேகானந்தரின் கல்விச் சிந்தனைகள்

கல்வி என்பது பல விஷயங்களைத் திணித்தல் அன்று.

கல்வி என்பது ஒருவனுடைய மூளையில் பல விடயங்களைத் திணிப்பதன்று, அப்படித் திணிக்கப்படும் விடயங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவனோடு ஒன்றாமல் உபத்திரம் செய்து கொண்டிருக்கும் அதனால் என்ன பயன்? சுற்றும் விடயங்கள் நன்றாக ஜீரணமாகிப் பயன்படவேண்டும். நீங்கள் ஐந்தே ஐந்து உயர்ந்த கருத்துக்களை நன்றாகக் கிரகித்து அவற்றை உங்கள் வாழ்க்கையிலும், நடத்தையிலும் ஊன்றி நிற்கும்படி செய்வீர்களானால், ஒரு பெரிய புத்தகசாலை முழுவதையும் மனப்பாடம் செய்தவனை விடப் பெரிய கல்விமான்களாவீர்கள், வெறும் விஷயங்களைச் சேகரிப்பதுதான் கல்வியென்றால் புத்தகசாலைகளன்றோ பெரிய மகான்களாகியிருக்கும்! அகராதிகளன்றோ ரிஷிகளாகியிருக்கும்.

ஒழுக்கமளிப்பது, மனவலிமையைத்தருவது புத்தியை விசாலிக்கச் செய்வது, ஒருவனைத் தன் வலிமை கொண்டு தன்னம்பிக்கையுடனிருக்கச் செய்வது ஆகிய இவற்றையளிக்கும் கல்வியே நமக்கு வேண்டும். ஆங்கில மொழியையும் மேலை நாட்டு விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களையும் நாம் கற்க வேண்டும். இவற்றுடன் தொழிற்கல்வியும்-தொழில் பயிற்சிக்கு சகல அறிவும் நமக்குத் தேவை, இவற்றின் மூலம் படித்தவர்கள் உத்தியோகம் தேடி அவைவதற்குப் பதிலாக, தங்களுக்கு வேண்டிய அளவு சம்பாதித்துக் கொள்ளவும், கஷ்டகாலத்திற்கெனச் சிறிது பொருள் சேகரித்து வைக்கவும் வழி செய்வார்கள், இது சுவாமிஜியின் கருத்து. ஆனால் நம் மத்தியில் காண்பதென்ன, இங்கு படித்துப் பட்டம் பெற்று, பின்பு மேலை நாடுகளில் மேற்படிப்புப் படித்து விட்டு, அங்கேயே குடியேறி நமது பாரம்பரியமான பண்பாடுகளை ஒதுக்கி அறவே மறந்து, காசு சம்பாதிப்பதுதான் ஒரே ஒரு குறிக்கோளாகக் கொண்டு திரியும் மக்களை சுவாமி விவேகானந்தர் துரோகிகள் என்று பகருகின்றார். இப்படிப்பட்ட கூட்டம் (Traitors) இருக்கும் வரை நமது நாடு உருப்படாது.

ஆண்மை தரும் கல்வி

ஆண்மையளிப்பதே கல்வியின் இலட்சியமாய் இருக்கவேண்டும். எல்லாப் பயிற்சிகளின் நோக்கமும் அதுவே. இரும்பு போன்ற தசைகளும், எஃகு போன்ற நரம்புகளும், எதனாலும் தடுக்க முடியாத அளவற்ற சக்தியும் வாய்ந்தவர்களே நம் நாட்டிற்கு இப்போது தேவை, மனிதனுடைய மனோ சக்தியைத் தன்வயப்படுத்தி, பயன்படுத்தத் தக்க துறையில் செலுத்துவதே கல்வி எனப்படும். எல்லா விதமான அறிவும் மனிதனுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்று வேதாந்தம் சொல்லுகிறது, இந்த அறிவு ஒரு சிறுவனிடம்கூட இருக்கிறது. இந்த அறிவை விழித்து எழும்படி செய்வது தான் ஆசிரியனுடைய வேண்டியாகும். சுவாமிஜி, நியூட்டனின் உலககவர்ச்சி நியதியைக் கண்டு பிடித்தார் என்கிறோம் (Law of gravitation) அது அவர் வருவாரென்று எங்காவது மூலையில் காத்துக் கொண்டிருந்ததா? இல்லை அது அவர் உள்ளத்திலேயே இருந்தது, காலம் வரவும் அதை அவர் கண்டு வெளியாக்கினார் பழம் விழுந்த குறிப்பினைக் கண்ட நியூட்டன் அதன் காரணத்தை ஆராயத் தமது உள்ளத்தை நோக்கினார். பின்பு கண்டு பிடித்த முடிவுகளோடு ஒரு புது முடிவு புலப்பட்டது. அங்ஙனம் அவர் கண்ட முடிவினை நாம் உலகக் கவர்ச்சி நியதியெனக் கொள்ளுகின்றோம். அவ்விதி பழத்திலோ, அல்லது பூமியின் நடுவிலோ இருக்கவில்லை.

கல்வியின் பலாத்கார முறைதவறு, கழுதையை நன்கு புடைத்தால் அது குதிரையாகுமென்று யாரோ சொல்லக் கேட்டு அவ்விதமே ஒருவன் செய்தான் என்று ஒரு கதையுண்டு. இத்தகைய முறையிலேயே நம்பிள்ளைகளுக்கு இப்போது கல்வியளிக்கப்படுகின்றது, பிள்ளைகளை சுய இச்சையாக இயங்கவிட வேண்டும். ஒருவனுக்கு சுயேட்சை அளித்தால் அவன் பலம் பெற்றுச் சிங்கம் போலாக வழியுண்டு. ஆனால் அவனைப் பலாத்காரப்படுத்தி அடக்கி வைத்தால் அவன் தன் குறைகளை மறைத்து நரிபோலாவான்.

(தொடர்ச்சி 42ம் பக்கம் பார்க்க)

மீரிவு உபசார உரை

சுவாமி விவேகானந்தர் தேசிய இளைஞர் தினம் 12-1-91

சுவாமி விவேகானந்தர் குறிப்பிடுகிறார் "சகோதரர்களே! என் இதயத்தில் ஆழத்தில் உள்ள மற்றொரு மென்மையான பகுதியை நீங்கள் தொட்டுவிட்டீர்கள் அது என் ஆசிரியர், என் குரு, என் தலைவர், என் இலட்சியம், என் வாழ்வின் கடவுளாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்ஸர். இந்த உலகத்தில் நினைவாலும், சொற்களாலும், செயல்களாலும் ஏதாவது சாதிக்க முடிந்தது என்றால், இந்த உலகத்தில் உள்ள யாரையாவது ஒருவரைக் கூடக் காப்பாற்றக் கூடிய வார்த்தை என் வாயிலே இருந்து பிறந்தது என்றால், அதில் எனக்கு எந்த விதமான சொந்தமும் இல்லை, எல்லாம் அவருடையதே. ஆனால் என் வாயிலிருந்து சாபங்கள் ஏதாவது வந்தது என்றால் இவை எல்லாம் என்னுடையவை; அவருடையது சிறிதும் இல்லை. எவையெல்லாம் பவனீனமானவையோ அவையெல்லாம் என்னுடையவை எவையெல்லாம் உயிரோட்டத்தைத் தருவனவோ, வலிமையைத் தருவனவோ, தூய்மையானவையோ, புனிதமானவையோ உணர்வைத் தருவனவோ அவையெல்லாம் அவருடையவை அவருடையவையேதான், ஆமாம்! என் நண்பர்களே! அவரைப் பற்றி இந்த உலகம் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. நாம் உலக வரலாற்றில் தேவதூதர்களைப் பற்றியும், அவர்களுடைய வரலாறுகளையும் நாம் படித்திருக்கின்றோம். இவையெல்லாம் அவர்களுடைய சீடர்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அவர்களைப்பற்றி எழுதிக்கொண்டு வருவதாலும் அவர்களின் செயல்களைப் புகழ்ந்து விழாக்கள் நடத்தி வருவதாலும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன என்றாலும் என் கருத்துப்படி, அவர்களுள் ஒருவர் கூட என் சொந்தக் கண்களால் யாருடைய வாழ்க்கையைப் பார்த்தேனோ, யாருடைய நிழலில் நான் வளர்ந்தேனோ, யாருடைய காலடிகளில் அமர்ந்து எல்லாவற்றையும் நான் கற்றேனோ, அந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸருடைய வாழ்க்கையோடு அவருடைய மகத்தான குணத்தோடு ஒப்பிடக் கூடியவர்கள் எவரும் இல்லை. நண்பர்களே! கீதையில் வருகின்ற

யதா யதா ஹிதர்ம்ஸ க்லாநிர் பவதி பாரத அப்யுத்தானம் தர்ம்ஸ்ய ததாத்மானம்

ஸ்ருஜாம் யஹம் பரித்ராணய ஸாதூனாம் விஸூயச துஷ்க்ருதாம் தர்ம்ஸம் ஸ்தாபனூர்த்தாய ஸம்பவாமியுகே யுகே

இப்பொழுது இருக்கும் சிற்றலைகளை யெல்லாம் தன்னுள் விழுங்கி மிகப் பெரிய பேரிரைச்சலை கண் முன்னே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உங்களுக்குக் கண்கள் இருந்தால் நீங்கள் காண்பீர்கள். உங்கள் இதயங்கள் திறந்திருந்தால் நீங்கள் வரவேற்பீர்கள். நீங்கள் உண்மையைத் தேடுபவர்களாக இருந்தால் நீங்கள் அதைக் காண்பீர்கள். குருடன், உண்மையில் குருடன்தான். இன்றைய அந்த நிகழ்ச்சியின் அடையாளத்தைக் காணமாட்டான்.

இந்த மகத்தான மகா புருஷர்தான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட இயக்கம் தான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம் இச்சங்கத்தின் இரு கண்கள் துறவும் சேவையும் ராமகிருஷ்ணரின் அளவற்ற சக்தியின் வெளிப்பாடு இப்போது தோன்றியிருக்கிறது. இந்த தலைமுறை மறைவதற்கு முன்பாக நீங்கள் மேலும் அதிக அளவு ஆச்சரியமான வகையில் அந்த ஆற்றல் செயல்படப் போவதைக் காணப் போகிறீர்கள் சுவாமிஜி ஏழைகளுக்காக பல தடவை கண்ணீர் சிந்தியுள்ளார்.

(41ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வெறும் புள்ளி விபரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருப்பதல்ல, மனத்தை ஒரு முகப் படுத்துவதுதான் என்னைப் பொறுத்த வரையில் கல்வியின் அடிப்படையான இலட்சியமாகும். மீண்டும் ஒரு முறை கல்வி கற்பதாக இருந்தால், அந்த விடயத்தில் சுதந்திரம் ஏதாவது எனக்கு இருக்குமானால் புள்ளி விபரங்களை நான் படிக்க மாட்டேன், முதலில் மனதை ஒரு முகப்படுத்தும் ஆற்றலையும், பற்றில்லாமல் இருக்கும் திறந்த உள்ளத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வேன். அதன் பிறகு பண்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கருவியைக், கொண்டு, நினைத்த, நேரத்தில் உண்மைகளை நான் சேகரித்துக் கொள்வேன்.



Distress Relief at Kalaighat initiated by Sri Ramakrishna :



Holy Mother's Participation in a Famine Relief at Jayrambati :

விவேகானந்தரின் உள்ளம்

வங்காளத்தில் பெரும்புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியராக விளங்கியவர் கிரிஷ் சந்திரகோஷ் என்பார். இவர் ராமக்கிருஷ்ணரின் சீடர்களில் ஒருவர். ராமக்கிருஷ்ணரின் பிரதம சீடரான விவேகானந்தரும் கிரிஷ் சந்திரரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பெரிதும் அன்பு கொண்டவர்கள். ஒரு சமயம் சுவாமி விவேகானந்தர் தமது சீடர்களிற்கு வேதாந்தத்தின் நுட்பமான கருத்துக்களை விளக்கி வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்தார். வேதாந்த வகுப்பு நடந்த இடத்திற்கு தற்செயலாக கிரிஷ் சந்திரகோஷ் வந்தார். விவேகானந்தரும் கிரிஷ் சந்திரகோஷும் ஒருவரை ஒருவர் நலன் விசாரித்துக் கொண்டனர். உயர்ந்த நுட்பமான தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த விவேகானந்தரை கிரிஷ் சந்திரகோஷ் இடை மறித்து "நான் சொல்வதை கொஞ்சம் கேளுங்கள். நீங்கள் எவ்வளவோ வேத வேதாந்தங்களை எல்லாம் படித்துள்ளீர்கள். அவற்றில் இந்நாட்டில் உள்ள கொடிய துன்பங்கள், துயரங்கள் வறுமை ஆகிய தீமைகளிலிருந்து தப்பி நாம் வெளியேறுவதற்கு ஏதாவது வழி எங்கேயாது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? என்று கேட்டார். இவ்விதம் கேட்டதோடு கிரிஷ் கோஷ், மேலும் சமுதாயத்திலுள்ள பெரும் துன்பங்களையெல்லாம் சுவாமிஜியிடம் விளக்கமாகக் கூறினார்.

மக்களின் துன்பங்களையும், கவலைகளையும் கேட்டதுதான் தாமதம், சுவாமிஜியின் கண்களில் நீர்மல்கியது. அவர் பேச்சற்று மௌனமானார். தாம் அழுவதைப் பிறிற்ரு மறைப்பவர்போல அவர் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார். அப்போது கிரிஷ் கோஷ், விவேகானந்தரின் சீடரை நோக்கி "சுவாமி விவேகானந்தருக்கு எத்தகைய அன்பு நிறைந்த உள்ளம் பார்த்தாயா? உன்னுடைய சுவாமிஜி வேதாந்தங்களையெல்லாம் நன்றாக படித்த காரணத்தால் நான் அவரை மதிக்கவில்லை. மக்களின் துன்பத்தை கேட்ட மாத்திரத்தில் கண்ணீர் பெருக அழுதுகொண்டு போனாரே, அந்த உயர்ந்த உள்ளத்திற்காகத் தான் ஏழைகளிற்காக இரத்தம் சிந்தும் அந்த இதயத்திற்காகத்தான் நான் அவரை மதிக்கிறேன் என்று கூறினார்.

சிறிது நேரம் கழிந்தது. கிரிஷ் கோஷும் சீடரும் இருந்த இடத்திற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் மீண்டும் வந்தார். அதே சமயம் சுவாமி சதானந்தரும் தற்செயலாக அவ்விடத்திற்கு வந்தார்.

விவேகானந்தர் (சதானந்தரிடம்): நமது நாட்டு மக்களின் துன்பதுயரங்களை கிரிஷ் எனக்கு விளக்கமாகக் கூறினார். அதைக் கேட்டு என்னிடம் மிகவும் வேதனைப்படுகிறது. இந்தத் துன்பங்களைப் போக்க நீ ஏதாவது செய்ய முடியுமா?

சுவாமிசதானந்தர்:தேவரீருடைய கட்டளை பிறக்கட்டும். அடிமை எப்போதும் தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறேன்.

விவேகானந்தர்: ஏழைகளிற்கும் துன்பத்தில் வாழ்பவரிற்கும் ஆறுதல் அளிப்பதற்கும், நோயாளிகளைக் கவனித்துக் கொள்ளவும், முதலில் சிறிய அளவில் ஓர் நிலையத்தைத் தொடங்குவோம். அந்த இடத்தில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி எல்லோருக்கும் உதவி செய்வோம்.

சதானந்தர்: தங்கள் கட்டளை செயற்படுத்தப்படும்.

விவேகானந்தர் (சதானந்தரிடம்): மக்களிற்கு தொண்டு செய்வதை விட பெரிய அறம் இல்லை. இந்த தர்மத்தைப் பின்பற்றினால் ஒருவனிற்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல முக்தி வந்து சேரும்.

விவேகானந்தர்:(கிரிஷ்டம்):உலகில் துன்பங்களை நீக்கும் பொருட்டு ஆயிரம் பிறவிகளை எடுக்க வேண்டியிருப்பினும் எடுப்பேன் என்ற எண்ணம் என் மனதில் உண்டாகிறது. நான் அவ்விதம் செய்வதானால் ஒரே ஒரு மனிதனிலும் துன்பத்திலிருந்து சிறிதளவாகினும் விடுதலை பெறுவானானால் நான் நிச்சயம் அப்படிச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். தனித்து முக்தி அடைவதனால் பயன் என்ன? முக்தி வழியில் நாம் எல்லோரையும் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

விவேகானந்தரின் 'மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்ற கருத்து 'அன்பர் பணி செய்ய எனை ஆளாக்கி விட்டு விட்டால் இன்ப நிலைதானே வந்தெய்தும் பராபரமே' என்ற தாயுமானவரின் வாக்கை நினைவுபடுத்துகிறது.

சுவாமி அஜராத்மானந்தா

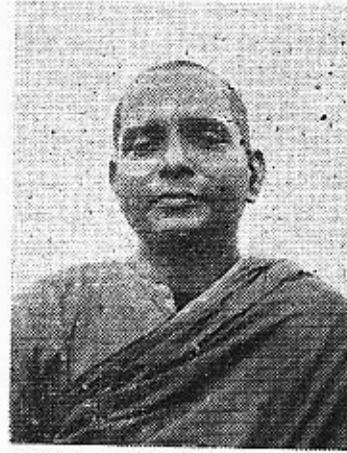
விபுலானந்த அடிகளாரின் தேசீயக் கல்வி முறை

— சுவாமி நடராஜாநந்தா —

சுவாமி விபுலானந்தர் நம் நாட்டின் தலைசிறந்த பெரியாராவார். அவர் தமிழ்மும் ஆங்கிலமும் செவ்வனே பயின்று அம்மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். கணிதம், விஞ்ஞானம், இசைக்கலை, நாடகக்கலை என்னும் துறைகளிலும் ஆழ்ந்த அறிவு படைத்தவர். இந்து சமயம் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பனவற்றின் சின்னமாய் விளங்கியவர். தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பாரதியைப்போலும், வட நாட்டிலே ஒரு விவேகானந்தரைப்போலும் நமது ஈழவள நாட்டிலே அதிலும் சிறப்பாக கிழக்கிலங்கையிலே ஒரு சமுதாயப் புரட்சியை உண்டாக்கியவர். சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உயர்தரக் கல்வியின் மூலம் தேசிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். கிழக்கிலங்கையிலேயே ஒரு வீறு கொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குத் தம் அறிவு ஆற்றல் அருட்சக்தி அத்தனையையும் அற்பணம் செய்தவர். 'பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவவானிலும் நனி சிறந்தனவே' என்பது அடிகளாரின் சித்தாந்தமாகும். நமது நாட்டில் பெரும் பாலான மக்கள் கல்வி வாசனையின்றி வறுமையுற்றுச் சோர்வடைந்து, தன்நம்பிக்கை இழந்து, ஈனதையில் இருக்கும் பொழுது, தான் மட்டும் தனக்குப் பேர்புகழ் முதலியவற்றை ஈட்டிக்கொள்ள அவருடைய தூய உள்ளம் இடம்கொடுக்கவில்லை. கிழக்கிலங்கை மக்கள் கீழ்நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருப்பதை முதன் முதலாக உணர்ந்தவர் நமது அடிகளார். ஆனால் அவர் அவ்வுணர்ச்சியோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அந்த அவல நிலையை மாற்றுவதற்குச் சம

யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உயர்தரக் கல்வியே சிறந்த சஞ்சீவி எனக் கண்டு அத் திட்டத்தை செயல்படுத்தலானார்.

அடிகளார் தோன்றிய காலம் ஆங்கில ஆட்சியானது உச்ச நிலையை அடைந்



திருந்த காலம். நம் நாட்டின் தலைசிறந்த கல்வி நிலையங்களெல்லாம் மேனாட்டுச் சமய போதகர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தன. அந்நிய ஆட்சியாளரின் ஆதரவுடனும் செல்வாக்குடனும் நடைபெற்று வந்த இந்த ஸ்தாபனங்கள் மேனாட்டு மொழி, கல்வி, சமயம், கலாச்சாரம் என்பனவற்றிற்கே முதன்மை கொடுத்து வந்தன. அத்துடன் நிலலாது நம் முன்னோர் அளித்த அரும்பெருந் நிதியங்களாகிய இந்து சமயம், கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பன நாகரிகமற்ற மூடக்கொள்கைகள் என்றும் நமது மூதாதைகளான தேவரிஷிகள், முனிவர்கள், சமயகுரவர்

கீள், தத்துவசாத்திரிகள் எல்லாம் அஞ்ஞானிகள் என்றும் வாதிக்கத்தொடங்கினர். இக்கல்வியின் பெறுபேறுக ஆங்கிலம் கற்ற இளைஞர்கள் எல்லாம் பட்டம், பதவி, செல்வாக்குப் பெறுவதற்காகத் தம் மதத்தையும் மாற்றிக்கொள்ளும் நிலமைக்கு வந்துவிட்டனர்.

நாவலர் வழியில்

கிழக்கிலங்கையின் சரித்திரத்திலே மிகவும் இக்கட்டான நிலையிலே நமது விபுலானந்த அடிகளார் மட்டக்களப்பில் தோன்றி, இந்தச் சரித்திரத்தின் போக்கையே மாற்றியமைத்த பெருமை அடிகளாருக்குண்டு. அன்றொரு நாள் ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் எவ்வாறு வட இலங்கையில் தோன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் பல கல்விநிலைபங்களை நிறுவி அதன் மூலம் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச்செய்தனரோ அஃதே போன்று கிழக்கிலங்கையில் விபுலானந்த அடிகளார் நாவலரின் பணியைப் பிற்காலத்தில் எமக்குச் செய்துள்ளார். அத்தருணத்தில் அடிகளார் தோன்றியிராவிடின் நமது நாட்டின் சரித்திரத்தின் போக்கு விபரீதமாய் இருந்திருக்கும். அத்துடன் நம் நாட்டுச் சமயம், கல்வி, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பன குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது.

1952ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்களில் அடிகளார் தமது கல்விப்பணியைத் திருகோணமலையில் ஆரம்பித்து வைத்தார். மட்டக்களப்பிலுள்ள சைவப்பாடசாலைகளும் பின்னர் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பாடசாலைகள் பல இடங்களில் இருந்து தொண்டாற்றிய போதிலும் அடிகளாரின் உள்ளத்துக்கு உகந்ததாக விளங்கியவை மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்னும் மூன்று உயர்தரக் கல்வி நிலையங்களுமாம். இந்த ஸ்தாபனங்களில் அடிகளார் கையாண்ட கல்வி முறைகளை மேற்கொண்டு ஆராய்வோம்.

ஆதாரக் கல்வி முறை.

பல்லாண்டுகளாக அரசியல் உரிமை யிழந்து அடிமைவாழ்வு வாழ்ந்து வந்த கர்ரணத்தினாலே, தேசப்பற்று; சமயப் பற்று, மொழிப்பற்று என்பன முற்றாக மறைந்து விட்டன. இப்பெருங்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் மாணவரிடையே தேசிய உணர்ச்சியானது வேரூன்றச் செய்வதற்கும் அடிகளார் அமரகவி பாரதியாரின் தேசிய கீதங்களையும், வீரத்துறவி விவேகானந்தரின் ஆலயப்பிரசங்கங்களையும் பயன்படுத்தினார். அப்பெரியாரின் பக்திப்பாடல்களும் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் மாணவரிடையே சமய அறிவை வளர்ப்பதற்கும், சமயத்தில் ஆர்வத்தை உண்டாக்கவும் உதவி புரிந்தன. “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்னும் அடிப்படையைக் கொண்ட மகாத்மா காந்தி அடிகளின் ஆதாரக் கல்வி முறையை முதன் முதலாக இலங்கையில் பரீட்சித்துப் பார்த்த பெருமை நமது அடிகளாருக்கே உரியது. கவிந்திரனாகிய ரவீந்திரநாத் தாகூரின் கலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் சர்வ தேசக் கல்வி முறையிலும் நமது அடிகளாருக்கு அபார நம்பிக்கை இருந்தது. இவற்றுடன் விஞ்ஞானத்துக்கு சிறப்பிடம் கொடுத்து, அத்துறையில் எவ்வளவுக்கு வளரச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு அரும்பாடுபட்டுச் சகல செளகரியங்களையும் தமது பிற்காலச் சந்ததியாருக்குச் செய்து கொடுத்த பெருமையும் அடிகளாரையே சாரும்.

கல்வியின் மூலம் பல்வேறு சமூகத்தினருக்கு மிடையே ஐக்கியத்தையும் சகோதர மனப்பான்மையையும் ஏற்படுத்துவான் கருதி 1932ம் ஆண்டிலே சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் தமிழ் மாணவர் சிங்களம் படிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்தார். கம்பன், காளிதாசன் போன்ற கவிஞர்களையும் விவேகானந்தர், இளங்கோ போன்ற வீரத்துறவிகளையும், செகசிற்பியார், பெர்னாட்சோ போன்ற நாடகாசிரியர்களையும், சொக்க

நாதன், திருவள்ளுவர் போன்ற பேரறிஞர்களையும், சங்கரர், மெய்கண்டார் போன்ற சமயாசாரியர்களையும், நியூட்டன், எயின்ஸ்டீன் போன்ற விஞ்ஞானிகளையும், மகாத்மா காந்தி, லிங்கன் போன்ற அரசியல் ஞானிகளையும், இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் மேதைகளை உண்டாக்குவதே அடிகளாரின் கல்வித் திட்டத்தின் சீரிய நோக்கமாய் இருந்தது.

இத்தகைய உயர்ந்த எண்ணங்களையும் சீரிய கொள்கைகளையும் உண்டாக்கியது விபுலானந்த அடிகளாரது கல்வித் தத்துவம். அதில் உடல் வளர்ச்சிக்குத் தலையாய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேல்நாட்டு உடற்பயிற்சி, கீழ்நாட்டு உடற்பயிற்சி என்ற வித்தியாசமே துமின்றி, இருவகையிலுமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேகாப்பியாச முறைகளை மாணவரின் உடல்வளர்ச்சிக்கு நன்கு பயன்படுத்தினார். தேகபலமே மனவுறுதிப்பாட்டை உண்டாக்கவல்லது என்பது அடிகளாரின் திடமான நம்பிக்கையாகும்.

மும்மொழிப் பயிற்சி.

கல்வித்துறையில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் என்னும் மூன்று பாஷைகளையும் கற்க வேண்டிய அவசியத்தை முதன் முதலாக உணர்ந்து அதைச் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் செயல்படுத்திக் காட்டிய பெருமையும் அடிகளாருக்குண்டு. ஒரு பறவையானது வானில் பறந்து செல்வதற்கு இரண்டு சிறகுகள் எங்ஙனம் அவசியம் தேவைப்படுகிறதோ, அஃதே போன்று மனிதன் பூரண வாழ்வு வாழ்வதற்கு விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவ என்பது அடிகளாரின் சித்தாந்தமாகும். இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே இராம கிருஷ்ணமிசன் பாடசாலைகளின் கல்வித்திட்டம் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாண வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்பன சாதித்த சாதனையை ஊரறியும். உலகு அறியும் அதை எடுத்து விபரித்துக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. இவை பெரும்பாலும் ஏழை மக்களின் நலன் கருதியே நிறுவப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள். இந்த ஏழைகளையும் மனிதராக்கி அவர்களுடைய வாழ்வை மலரச்செய்த இக்கல்வி நிலையங்களே அடிகளாருடைய சிறந்த ஞாபகச் சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன. அவற்றைப் பொன்னே போல் போற்றி வளர்ப்பது நம்மனோர் கடனே.

19-7-1963 தினகரனில் இருந்து இக்கட்டுரை எடுக்கப்பட்டுத் தினகரன் ஆசிரியரின் அனுமதியுடன் இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகிறது - நன்றி.

—ஆசிரியர்;



Distress Relief at Vaidyanath Dham initiated by Sri Ramakrishna :

உ
சிவமயம்
குருதேவர் துணை



ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம் பொலிகண்டி கந்தவனக் கிளை

பேரன்புடையீர்:

நமஸ்காரம், ஸ்ரீ சாரதா தேவியின் சேவாச்சிரமத்திற்கு திருமதி கனகலட்சுமி அம்மாள் (ராசாவின் தோட்டம், யாழ்ப்பாணம்) அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட மடத்தில் கந்தவன முருகன் திருவருள் துணை கொண்டு யாம் பணி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டோம், பின்தங்கிய மக்களுக்கு பல உதவிகளும், ஆத்மீகப்பணியும் தொடர்ந்து நடைபெறும். சைவசமய பக்தர்கள், அன்பர்கள் யாவரின் ஆதரவு வேண்டப்படுகின்றது கீழ்காணும் நிகழ்ச்சி நிரல் தற்சமயம் நடைமுறைப்படுத்த எல்லாம் வல்ல கந்ததவன முருகனின் திருவருளை மனதார வேண்டுகின்றோம்.

நிகழ்ச்சி நிரல்

கார்த்திகை விரதம் தோறும் கந்தவன ஆலயத்தில் பஜனை இடம் பெறும். முதலாவது பஜனை 8-7-91 அன்று மாலை நடைபெறும்.

விசேட அபிடேகம், ஆராதனை

கதிர்காம தீர்த்தோற்சவத்தன்று 27-7-91 சனிக்கிழமை பொலிகண்டி கந்தவன முருகன் ஆலயத்தில் பகல் விசேட அபிடேகம் நடைபெறும். எங்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட மடத்தில் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் அன்னதானம் வழங்கப்படும். அன்று சமய விரிவுரைகள் இடம்பெறும்.

உதவி தேவைப்படுவோர்

அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவியின் சேவாச்சிரமத்தால் உதவிகள் தேவைப்படுவோர் ஸ்ரீசாரதா சேவாச்சிரமம், பருத்தித்துறை என்று விலாசமிட்டு சாதாரண தபால் போடவும். மிகக்கீழ் நிலையில் உள்ள மக்களுக்கு எங்களால் முடிந்த உதவிகள் செய்யக்காத்திருக்கிறோம்.

அன்னையின் சேவாச்சிரம மடம்

இது மிகவும் புனிதமான இடம். இந்தநிலத்தில் தற்சமயம் மலசலகூட வசதிகள் இல்லை. இப்புனிதமான இடத்தைப் பேணவேண்டியது அனைவரினதும் பொறுப்பு. பொதுச் சொத்து என்ற காரணத்திற்காக அதை துஷ்பிரயோகம் செய்தால் நமது தமிழ் இனம் எதிர்க்காலத்தில் வாழவழியிராது. இன்று கந்தவன முருகன் தேரேறிவரும் இப்புனித நாளில் நாம் அனைவரும் பக்தி சிரத்தையுடன் இவ்வாலயம், மடங்கள் யாவையும் பேணுவோம் என்று சத்தியம் செய்வோமாக.

அன்னையின் ஆச்சிரமப் பணி

இதற்கு என்று நாம் நிதி சேர்ப்பது கிடையாது. பல பக்தர்கள் அன்பர்கள், தாமாகவே தரும் நன்கொடைகள், பொருள் உதவி அன்புடன் ஏற்கப்பட்டு பற்றுச்சீட்டு கொடுக்கப்படும். பருத்தித்துறையில் 20 வருடங்களுக்கு மேல் இயங்கி வரும் ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம் இம்மடத்தின் செயற்பாட்டுக்கு முழுப்பொறுப்பு. பருத்தித்துறை ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமத்தில் ஒவ்வொரு போயா தினத்திலும் பக்தர்கள், ஆதரவு அற்றவர்களுக்கு கடந்த 9 ஆண்டுகளாக சமைத்த உணவு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அன்று மக்களின் தேவைகள் அறியப்படும் நாள். அன்று சுவாமி சித்ரூபானந்தாவை எவரும் சந்திக்க வாய்ப்புண்டு.

ஏழைகளின் ஸ்தாபனம்

அன்னையின் ஆச்சிரமம் ஏழைகளின் துயர் துடைக்கும் ஸ்தாபனம். சேவாச்சிரமம் ஒரு போதும் லாபம் கருதி ஒரு செயலும் செய்யமாட்டாது. இது ஒரு வியாபார ஸ்தாபனம் அல்ல. மனத்தூய்மையோடு சகலரும் இங்கு பணி புரிகிறார்கள். சுவாமி விவேகானந்தரின் விருப்பத்திற்கமைய துறவும் சேவையும் இருகண்களாக இச்சேவாச்சிரமம் போற்றிவருகின்றது. ஆகவே நம் தமிழ் மக்களின் நிறைவான பங்களிப்பினால் தன்னலமற்றவர்கள் உருவாகும் வாய்ப்புக்கு இச்சேவாச்சிரம சுவாமியும் தொண்டர்களும் தத்தம் உயிருள்ளவரை பாடுபடுவார்கள். இது சத்தியம். ஆகவே கந்தவன முருகன் பெயரால் பணிசெய்வோமாக

ஸ்ரீசாரதா சேவாச்சிரமம்,
பருத்தித்துறை.
25-6-91

இறைபணியில்
அன்புள்ள
சித்ரூபானந்தா

கந்தவன தேர்த்திருவிழாவன்று இப்பிரசரம் வெளியிடப்படுகின்றது.

முருகன் புகழ்

பரவ வரமருள்

மரகத மயின் மேல் வருமுருகா
அரகர சிவசிவ அறுமுகவா
சரவணபவணே சண்முகனே
வரந்தர வாவா என்முன்னே
அரவணி சிவனா ரருள்பாலா
பரவ வரமருள் பரமதயாளா

(நற்சிந்தனை)

★ அன்புக்கும் மதிப்புக்குரிய ஸ்ரீமத் ஆத்மகனானந்த மகராஜ்
தலைவர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் (இலங்கைக் கிளை)

40, ராமகிருஷ்ணா தெரு

கொழும்பு - 6

பேரன்புடைய மகராஜ்

தங்களுடைய வருகையையும், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷனின் தலைமைப்பதவி ஏற்பதையும் இன்று காலை வானொலிமூலம் கேட்டு நாம் அனைவரும் பெரிதும் மனநிறைவும் மகிழ்வும் பெற்றோம். முதலில் எங்கள் அனைவரின் அன்பையும் ஆழ்த்த ஷாஷ்டாங்க வணக்கத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வீராக.

1969ம் ஆண்டு அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியின் 116வது திதி பூஜையன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தாபனத்தின் வளர்க்கி, தமிழ் மக்கள் அனைவர்க்கும் ஆற்றிய பங்கும் இந்த ஸ்தாபனத்தோடு நாம் அனைவரும் பல வழிகளில் ஆற்றிய தொண்டு எம்மனத்தில் சாந்தியை உண்டாக்கியுள்ளது.

முதன் முதலில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம் சங்கத்தின் 10வது தலைவர் வணக்கத்திற்குரிய ஸ்ரீமத் சுவாமி வீரேஷ்வரானந்த மகராஜ் அவர்களின் ஆசியும் வழிநடத்துதலையும் நாம் என்றும் நினைவில் கொண்டுள்ளோம். இப் பெருந்தகையாளர் சுவாமி சித்ரபானந்தாவுக்கு 1968ம் ஆண்டில் தீட்சை அருளியமையை நாம் நினைவு கூருகிறோம். அன்னையின் திருவுருவச்சிலை 1971ம் ஆண்டில் இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பொழுது தவத்திரு ஸ்ரீமத் சுவாமி வீரேஷ்வரானந்த மகராஜ் அவர்களின் ஆசிக் கடிதம் அச்சிடப்பட்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது சுவாமிகளின் ஆசியின் மகத்துவத்தை இன்று நாம் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது இச் சாரதா சேவாச்சிரமம் கடந்த காலத்தில் ஆற்றிய பங்கும் இதனையடுத்து பொலிகண்டி கந்தவனப் பகுதியில் இதன் கிளையும் சன்னாகத்தில் ஒரு கிளையும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பெருமை முதலில் அன்னை சாரதா தேவிக்கும், அதனையடுத்து அன்னையின் நேர்சீடரான வணக்கத்திற்குரிய ஸ்ரீமத் சுவாமி வீரேஷ்வரானந்த மகராஜ் அவர்களையும் சாரும். தாங்கள் இங்கு பதவியேற்ற காலத்தில் இருந்து தங்களின் இதய பூர்வமான ஆசி, ஆதரவு, ஒத்துழைப்பு யாவையும் அடிபணிந்து வேண்டுகின்றோம்.

மாண்புமிகு உலகம் போற்றும் உத்தம சீடரான சுவாமி விவேகானந்தரின் யாழ்ப்பாண விஜயம் என்றும் மக்கள் மனத்தில் நீங்கா இடம் கொள்ளவேண்டுமென்ற பேரவா காரணமாக இச் சாரதாசேவாச்சிரமத்தில் நடக்க இருக்கும் கும்பாபிஷேகத் தினத்தன்று இந்த ஆத்மீக ஸ்தாபனத்தை அவருடைய திருவடியில் அர்ப்பணம் செய்ய விரும்புகின்றோம். இது எம்முடைய பலகால ஆசை. நாம் எப்படி பல சோதனைகள், இன்னல்கள் மத்தியில் செயல்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிகள் அனைவரும் எங்கள் வளர்ச்சியில் ஆதரவு தந்தமையும் நாம் மறக்க முடியாது. எங்கள் பணிபற்றி கீழே விரிவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதனை தாங்கள் கருத்தில் கொள்ளுவீராக.

★ கொழும்பு மடத்தில் சுவாமிகள் பதவியேற்ற பொழுது அனுப்பிய கடிதத்தின் பிரதி இதுவாகும்.

தோற்றம்

ஸ்ரீ சாரதா நிலைய சேவாச்சிரமம் என நாமம் இடப்பட்டு 1969ம் ஆண்டு முழுவதும் பல இடங்களில் அச்சமயம் பிரமச்சாரி இரத்தினசாபதியாக இருந்தவர் சமயப் பிரசாரங்கள் செய்தார். யாழ் நகருக்கு மட்டும் அல்ல அனுராதபுரம், புத்தளம், திருக்கோணமலை, கண்டி பல்கலைக் கழகம் முருகன் ஆலயம், கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த தத்துவம், சைவசமய விரிவுரைகள் நடத்தப்பட்டன.

தற்காலிக இடம்

திரு. வ. வ. கணேசமூர்த்தி தந்த தமது இல்லத்தில் 1969ம் ஆண்டு 117வது அன்னையின் ஐயந்தி அன்று அன்னையின் திருவுருவப்படம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் நடப்பது போல் தினசரி வழிபாடு, ஞாயிறு சமய வகுப்புகள், முதியோருக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அமுத மொழிகள் வாசித்தல், அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்த நாள் விழாக்கள், சிவராத்திரி, புத்த ஐயந்தி, கிருஷ்ண ஐயந்தி, கிருஸ்ஸம் ஈவ் போன்றன அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

அன்னையின் திருவுருவச் சிலை

இங்கு தயார் செய்யப்பட்ட அன்னையின் திருவுருவச் சிலை திரு. அ. நாகரத்தினம் (உரிமையாளர், குகன் ஸ்ரூடியோ, பருத்தித்துறை) அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டு நிலையத்தில் 25-7-1970 பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அன்னையின் திருவுருவச்சிலை வழிபாடு நடந்து கொண்டகாலத்தில் அன்னையின் திருவுருளால் சொந்த நிலம் 7-02-1971ம் ஆண்டில் திரு. அ. நாகரத்தினம் (உரிமையாளர், குகன் ஸ்ரூடியோ) செல்வி நா. மனோன் மணி (பருத்தித்துறை அரசினர் வைத்தியசாலை) முறையே அன்பளிப்பு ரூபா 1000/- (மொத்தம் 2000/-) தர வாங்க முடிந்தது. அருகில் ஒரு வயிரவர் ஆலயம் இருப்பதால் இந்த நிலத்தில் வீடுகட்ட முடியாததால்கோவில் நிலம் உட்பட எங்களுக்கு விற்ற கப்பட்டது. அச்சமயம் கதிர்காமம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் மடத்தின் தலைவர் சுவாமி சர்வாதத்தானந்தர் மகராஜ் (சித்ரபானந்தா துறவறம் பூணக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர்) இவ் ஆலயத்தை வழிபாடு செய்ய பிரத்தியேக வழியும், நிலமும் கொடுக்குமாறு ஆலோசனை வழங்கினார். இதன் பிரகாரம் இவ் ஆலயத்திற்கு 1 பரப்பு நிலம் ஆச்சிரமத்தால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது.

ஆச்சிரமத்தின் சொந்த நிலம்

இந் நிலத்தில் ஒரு சிறிய கோயில் (தற்காலிகமானது) கட்டப்பட்டு இந்த இடத்திற்கு அன்னையின் திருவுருவச் சிலை மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டு இங்கிருந்து 18-9-1971 திகதியில் இருந்து இயங்கி வருகின்றோம். இந்தக் காலகட்டத்தில் கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்து சுவாமிகள் விருபாக்ஷானந்தர் சுவாமி ஸ்ரீரங்கானந்தர், சுவாமி அவ்யயானந்தர், சுவாமி சமக்ரானந்தர், தலைவர் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தர், சுவாமி முக்யானந்தர் வருகைதந்து உபந்நியாசங்கள் அந்தர் யோகம் நடத்தியுள்ளார்கள்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி விருபாக்ஷானந்தர்

சுவாமி விருபாக்ஷானந்தர் பல முறை விஜயம் செய்ததோடு நில்லாமல் எதிர் காலத்தில் ஆச்சிரம கட்டிட வேலைகள் நடப்பதற்கு ஒரு வரைபடம் தயார் செய்து தந்தார் ஸ்ரீமத் சுவாமி விருபாக்ஷானந்த மகராஜ் தந்த வரைபடத்தில் 1/3 கட்டிட அமைப்புதான் இங்கு காண்கின்றோம் ஏன் எனில் இந்தியாவில் உள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் கிளை ஸ்தாபனங்களின் அளவும் அங்கு தரப்படும் ஆதரவும் பெரிது. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சித்ரபானந்தா எஸ்வளவு முயற்சி கடந்த 21 ஆண்டுகள் எடுத்தார்.

என்பதை பலர் அறிவர். அன்னையின் திரு வருள், அன்பு பல வழிகளில் பாய்ந்த வண்ணம் இருந்தமையால் பலர் ஈர்க்கப்பட்டு ஆதரவு நல்கி வருகின்றார்கள்.

1971 — 1991

அன்னைக்குரிய சொந்த இடத்திலிருந்து இயங்கி வருகின்றோம். 1984-ம் ஆண்டு வரை எங்கள் சேவாச்சிரமம் பாதிப்பு உள்ள மக்களுக்கு பணிபுரிந்து வருகின்றது. இங்கி லாந்திலிருந்து கீழ்க்காணும் அன்பர்கள் உதவி செய்கிறார்கள்.

திரு. A. T. S. இரத்தினசிங்கம் (இங்கிலாந்து)

SCOT இங்கிலாந்து

டாக்டர் திருமதி மங்களம் கிருஷ்ணதாசன் (அமெரிக்கா)

திருமதி ச. மகாதேவா (இங்கிலாந்து)

திரு ப. ரகுபதி (இங்கிலாந்து)

திரு. நா சிதம்பரப்பிள்ளை (இங்கிலாந்து)

வேறும் பல அன்பர்களின் உதவியால் நாம் போதிய நிவாரணம் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. கீழ் விபரிக்கப்படும் நிவாரணம் வழங்கியுள்ளோம்:

தேசிய சேமிப்பு வங்கி பருத்தித்துறை

இவ்வங்கி மூலம் ரூபா 39,500/- சிறிய பிள்ளைகளுக்கு (தகப்பனை இழந்தவர்க்கு) அறக்கொடைத்திட்டமாக வங்கியில் வைப்புச் செய்து சான்றிதழ்கள் 40 குழந்தைகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்.

தையல் இயந்திரம்

பலருக்கு பயிற்சி அளித்து 11 பேர்களுக்கு புதிய தையல் இயந்திரம் அன்பளிப்புச் செய்துள்ளோம். இதில் இரண்டு மாணவர்கள் (Handicapped) உடல் ஊனம் உற்றவர்கள் ஆவர்.

இலவச வீடு

இரண்டு பேர்களுக்கு (கணவனை இழந்த) ஏழைக்குடும்பங்களான

திருமதி அம்மன்கிளி மகாலிங்கம் (பருத்தித்துறை)

திருமதி செந்தில்வேல் இரத்தினம் (கரவெட்டி)

ரூபா 35,000/- மதிப்புள்ள வீடு அன்னையின் பெயரால் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

விம்பிள்டன் கணபதி கோவில், இங்கிலாந்து

இதன் நிர்வாகி திரு. A. T. S. இரத்தினசிங்கம் அனுப்பிய ரூபா 75,000/-ற்கு மேல் பெறுமதியான பட்டுச் சேலைகள் பாவாடையாகத் தைத்து 100 சிறிய பெண்பிள்ளைகளுக்கும், பாடசாலைச் சீருடை, சட்டை என்பன 200 வறிய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துள்ளோம் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணமிஷன் பெண்கள் இல்லத்திற்கும் சட்டைகள் தைத்துக் கொடுத்துள்ளோம்.

கல்வி நிவாரணம்

50 பிள்ளைகளுக்கு கொப்பி, புத்தகம் வழங்கியுள்ளோம். சில மாணவிகளுக்கு அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவியின் பெயரால் புலமைப் பரிசில் வழங்கியுள்ளோம்.

இலவச மருத்துவ சேவை

பின்வரும் டாக்டர்கள் ஆச்சிரமத்தில் மருத்துவப் பணியினை ஒவ்வொரு ஞாயிறுக் கிழமைகளிலும் மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.

- டாக்டர் திரு. A. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்
- டாக்டர் திரு. மு. க. முருகானந்தன் அவர்கள்
- டாக்டர் திரு. எஸ். ஆனந்தராசா அவர்கள்
- டாக்டர் திரு. க. லலிதகுமார் அவர்கள்
- டாக்டர் திரு. T. கனகசூரியம் அவர்கள்

நாகர் கோவில் உடுத்துறை தாளையடி போன்ற பின்தங்கிய கிராமங்களிலும் இலவச மருத்துவ சேவை செய்துள்ளோம்.

இலவச மூக்குக் கண்ணாடி

பின்தங்கிய பத்து மாணவர்களுக்கு இலவச மூக்குக்கண்ணாடி திறமையான டாக்டரின் பரிசோதனைக்குப் பின் கொடுத்துள்ளோம்.

சேவாச்சிரமத்தில் போயா தினத்தில் அன்னதானம்

1982-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் தொடக்கம் இன்றுவரை சமைத்த உணவு ஏழைமக்களுக்கு கொடுத்து வருகிறோம்.

அன்னையின் ஜயந்தி

அன்னையின் ஜயந்தி இங்கு பெருவிழாவாக வடிவெடுக்கும். அன்னையின் ஜயந்தியில் ஆரம்பித்த காரணத்தாலும் அன்னையே எங்களது வழிபடு தெய்வமாக இருப்பதாலும் அன்று அன்னையின் திருவுருவப்படம் திருவாசியில் வைத்து ஆச்சிரமத்தைச் சுற்றி ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படும் அன்று ரூபா 40,000/- அளவு புதிய உடை சேவை குழந்தைகளுக்கும் விதவைகளுக்கும் முதியவர்களுக்கும் வழங்கப்படும்.

இரண்டாவது கிளை

பொலிகண்டியில் கந்தவனக் கோவிலுக்கு அருகில் அன்னை சாரதா சேவாச்சிரமத்தின் இரண்டாவது கிளை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருமதி க. கனகலட்சுமி அம்மாள் அவர்களால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட மடத்தில் திருவிழாக் காலங்களில் அன்னதானம், சமய விரிவுரைகள் இம்முறை நடைபெறும், மடத்தைச் சேர் செய்ய அரசியல் குழந்தைகளுக்கும் இடமாக உள்ளது. இங்கு ஒரு தொழிற்பயிற்சிக் கூடம் நிறுவ உள்ளோம்.

சுன்னாகத்தில் மூன்றாவது கிளை

22-5-1991 அன்று ஆச்சிரமத்திற்கு நன்கொடை செய்யப்பட்ட நிலத்தில் ஒரு அச்சுப்பள்ளி நடாத்த விரும்புகின்றோம். 22-5-91 சமய ஆராதனையுடன் தற்காலிகக் கட்டிடத்தில் அன்னை சாரதாதேவியின் படம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

உயரிய நோக்கம்

எங்கள் நோக்கம் அன்னையின் பெயரால் பின்தங்கிய குடும்பங்களுக்கும், மாணவ மாணவியருக்கும் பல சேவைகள் செய்வதுதான்.

அரசியல் சிக்கல்

அன்னையின் பெயரால் கடந்த 21 ஆண்டுகளாக பணி புரிந்து வந்த எமக்கு அரசியல் சிக்கல் பலத்த பின்னடைவைத் தந்துள்ளது. இருப்பினும் சுவாமி சித்ரபானந்தாவும்

அவரது தொண்டர்களும் 1990 — 1991 வரை பணிபுரியாமல் நிற்கவில்லை. எமது உயிர் உடலில் இருக்கும்வரை பணிபுரிவோம். இது சத்தியம்.

புத்தகக் கண்காட்சி

இதுவரை ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த புத்தகக் கண்காட்சி 5 உயர்தர கல்லூரிகளில் வைத்துள்ளது.

- 1) பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தர கல்லூரி
- 2) பருத்தித்துறை வட இந்து மகளிர் கல்லூரி
- 3) யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் கல்லூரி
- 4) சாவகச்சேரி மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
- 5) காங்கேசன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரி

இப் புத்தகக் கண்காட்சியில் பல உபதேசங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டன. புத்தகங்களும் கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள விலைக்கே விற்கப்பட்டன. எமது நோக்கம் பிரசாரமே.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த மகாநாடு

முன்பு பல தடைவைகள் ஆச்சிரமத்தில் மகாநாடுகள் நடைபெற்ற போதும், இவ் வருடம் வெகு சிறப்பான முறையில் 2 மகாநாடுகள் நடாத்தப்பட்டன. இம்மகாநாட்டில் பல கல்லூரி மாணவ, மாணவிகள் அதிபர் ஆசிரியர் பங்குபற்றினர்.

யாழ் பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் திரு. அ. துரைராசா
யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு. க. நாகேஸ்வரன்
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் வை. கா. சிவப்பிரகாசம்
டாக்டர் மு. க. முருகானந்தன் ஆகியோர் சிறப்புரை ஆற்றினார்கள்.

ஆத்மீக விரிவுரைகள்

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பல பாடசாலைகளில் அவ்வப்போது சுவாமி சித்ரூபானந்தா விரிவுரைகள் நடாத்தியுள்ளார்.

வீடியோ படங்கள்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், அன்னை சாரதாதேவியார் ஆகியோரைப்பற்றிய வீடியோ படங்கள் அவ்வப்போது காட்டப்பட்டு வருகின்றன.

சமர்ப்பணம்

யாழ் நகரில் பல இக்கட்டுக்கள் மத்தியில் அன்னை சாரதா சேவாச்சிரமத்தின் பணி 1969ம் ஆண்டு தொடக்கம் சிறப்பாக செயல்படுகிறது. 1988ம் ஆண்டு ஆச்சிரமத்தின் 19வது ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தின் தலைவர் சுவாமி சம்பிரக்ஞானந்தர் மகராஜ் அவர்களது தலைமையில் அழகிய சுவாமி விவேகானந்தர் மண்டபத்தில் ஓர் பெருவிழா 4-11-88 நடைபெற்றது. அத்தருணம் தலத்திரு சுவாமி பிரேமாத்தமானந்தாஜி பிரசன்னமாய் இருந்தார்.

சுவாமி சம்பிரக்ஞானந்தர்

தவத்திரு சுவாமி சம்பிரக்ஞானந்தர் முந்நாள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபிஷன் (இலங்கைக் கிளையின்) உப தலைவரும். கொழும்பு மடத்துத் தலைவரும் ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமத்தின்

வளர்ச்சியில் பங்கு அளித்து, சுவாமி சித்ரபானந்தாவையும் தம்முடன் சிங்கப்பூர், ஸ்ரீராம கிருஷ்ணமிஷன் சுவாமி விவேகானந்தர் விழாவிற்கு அழைத்துச் சென்றமை ஓர் அரிய நற் பண்பிற்குரிய செயலாகும்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவனானந்தர்

சித்ரபானந்தா ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவனானந்தர் மகராஜ் அவர்களுக்குக் கீழ் சில வருடங்கள் பணி புரிந்தது சேவாச்சிரமத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றது. தவத்திரு சுவாமி ஜீவனானந்தர் 1982ம் ஆண்டில் இச் சேவாச்சிரமத்திற்கு விஜயம் செய்து சில ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார்.

ஆச்சிரமத்திற்கு வழிபாட்டுத்தலம்

இங்கிலாந்து விம்பிள்டன் கணபதிகோவில் நிர்வாகி திரு. A. T. S. இரத்தினசிங்கம் ஆச்சிரமகோவில் ஸ்தூபி வேலையை பொறுப்பேற்றுள்ளார். ஸ்தூபிவேலை அரைபங்குக்கு மேல் முடிவடைந்துள்ளது. சீமேந்து இல்லாத காரணத்தால் வேலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆச்சிரமப் பதிவு செய்தல்

திரு. சி. தங்கராசா கொம்பனி மூலம் ஆச்சிரமம் (கொம்பனிச் சட்டத்தின் கீழ்) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பதிவு செய்வதற்கு ரூபா 8000/-செலவு ஏற்பட்டுள்ளது. திரு சி. தங்கராசா சட்டத்தரணி இதற்கு முழுப்பொறுப்பு எடுத்தார்.

எமது ஆச்சிரமக் கணக்கு

திரு. அ. சோமசுந்தரம்பிள்ளை B A., F. C. A. (பட்டயக்கணக்காளர், 95, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்) 1969ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை தமது பணியாக, ஊதியம் பெறாமல் கணக்குகளை (Audit) பார்வையிட்டு வருகிறார். இவருக்கு எமது ஆழ்ந்த நன்றி. ஆரம்ப காலத்தில் மொத்தமாக ரூபா 2000/- துக்குள் வரவு இருந்தது. இவரது 1989ம் ஆண்டின் கணக்கு சரிபார்த்தபடி பல இலட்சங்களை நிவாரணமாகக் கொடுத்துள்ளது.

பரமஹம்சர் துதியுடன் பூர்த்தி செய்கிறோம்.

வருகை வேண்டல்

இராமகிருஷ்ண குருதேவா! இங்கே வருக!
இருளகற்றும் தவமணியே! இனிதாய் வருக!
விராவிவரும் பயமறுக்கும் விமலா வருக!
விவேகானந்த தருக்கருள் செய் விபுதாவருக!
பராவுமெமைக் காத்திட நீ பரிவாய் வருக!
பாதமலர் எம்முடிமேல் பதிப்பாய் வருக!
தராதலத்தோர் போற்றிடுநல் தலைவா வருக!
தட்சிணேசுவரத் தேவே! தகவாய் வருகவே!

கைம்மலர் சொரிதல்

எந்தம் கைகளால் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணதேவா!
எண்டிசைப் பூக்கொடு ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணதேவா!
பந்தம் பறியவே ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணதேவா!
பதமலர் சாத்தினம் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண தேவா!

ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம்,

பருத்தித்துறை,

24-5-91

இறைபணியில்

அன்புள்ள

சுவாமி சித்ரபானந்தா

Message from

His Holiness Srimath Swami Vireswaranandaji Maharaj

President, Ramakrishna Math and Mission
P. O. Belu Math, Calcutta.

I am glad to know that Sri Sarada Nilaya Sevashrama, Point Pedro, Ceylon is going to instal a Statue of the Holy Mother, Sri Sarada Devi in the Ashrama Shrine. The advent of the Holy Mother has Brought about a new awakening among the women of the world.

May the Installation ceremony pass off well and may Her Message spread all over Ceylon through the Sarada Nilaya is my earnest prayer to Her.

Sgd. Swami VIRESWARANANDA
(President)

23rd June 1970

சுவாமி விவேகானந்தரின் யாழ்ப்பாண விஜயம்

ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு 1897-ம் ஆண்டு தைமாதம் வந்திருந்தார். யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியில் வேதாந்தம் பற்றி நீண்டதொரு சொற்பொழிவாற்றினார். சுவாமிகளது திருப்பாதங்கள் இங்கு பதியப்பட்டது எமது பாக்கியமே. சுவாமிகள் ஏற்றிவைத்த ஞானதிபத்தின் சுடர் எங்கள் சேவாச்சிரமத்தின் மூலம் யாழ்நகர் எங்கனும் விரிசுடராக விளங்குகின்றது. சுவாமிகள் ஏழைகளுக்காக பின்தங்கியவர்களுக்காக கண்ணீர் விட்டது போல தற்காலத்தில் எந்த ஒரு துறவியும் மனம் கரையவில்லை. சுவாமிகள்தான் முதன் முதலில் ஏழைகளிடத்தில் சிவனை காணுங்கள் என்று சொன்னதோடுமட்டும் நில்லாமல் அதை நடைமுறைப்படுத்தினார்

—அடியவன்—

ஏழைகளிக்காக எவன் இரங்குகின்றானோ அவனை நான் மகாத்மா என்பேன். மற்றவர்களை துராத்மா என்பேன்.

—சுவாமி விவேகானந்தர்—

A. SOMASUNDARMPILLAI,
Chartered Accountant
Telephone: 23530

91 1/4 Stanley Road
Jaffna.
28th Feb. 1990

Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama
Point Pedro.

Inmate Swami Chitruapanandajee

BALANCE SHEET 31st DECEMBER 1988

FIXED ASSETS (see schedule II)	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.
Land & Buildings			196,614	54
Furniture & Fittings			14,025	00
Electrical Installation			32,228	45
Equipments			9,200	00
motor Car			33,000	00
Bicycles			3,000	00
Kitchen Utensils			2,323	05
			<u>290,491</u>	<u>04</u>
 CASH				
at Peoples Bank, Pt. Pedro A/c 1210		-18		
in Hand	55,191	19	55,191	19
			<u>345,682</u>	<u>23</u>
 Less - LOANS				
Mrs. S. Eliyathamby	15,000	00		
Mrs. V. Selvamany	19,000	00	34,000	00
			<u>311,682</u>	<u>23</u>
 NET ASSETS				
 REPRESENTED BY				
ACCUMULATED FUND — 1-1-88			256,166	76
Add - Net Expenditure on Fixed Assets - Capitalised			53,225	00
Excess of Receipts over Payment for the year			2,290	47
			<u>311,682</u>	<u>23</u>

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama, Point Pedro, and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts in accordance therewith and the information and explanations furnished.

I have not physically verified the Cash in Hand.

Date: 28th February 1990
JAFFNA,

A. Somasundarampillai B.A.F.C.A.
Chartered Accountant

for the year ended 31st December 1988

	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.
RECEIPTS – Donations – per schedule I					353,891-90	
Sale of Books					3,034-90	
Sale of Souvenir					4,250-00	
					361,176-80	
Less PAYMENTS						
Celebration & Poojahs						
Sri Ramakrishna Jayanthi	650-50					
Swami Vivekananda Jayanthi	218-00					
Holy Mother's Jayanthi	877-00					
Devotional Evening Programme	2,300-00					
Shrine Room & Poojah	6,495-50		10,541-00			
Social Service						
Relief to directly affected People	195,017-31					
Alms Giving, Feeding of Poor etc.	2,262-60					
Medical Clinic & Aid	3,821-65		201,101-56			
General Expenses						
Allowance – Book - Keeping	300-00					
Postage & Telegrams & Telephone Calls	3688-00					
Printing & Stationery	2485-90					
News papers & Periodicals	4,904-10					
Travelling	9,324-75					
Car Expenses	16,777-28					
Advertisement	584-00					
Souvenir	9,005-00					
Books - Purchases	17077-85					
Electricity	625-15					
Repairs & Maintenance	19,001-75					
Sundry Expenses	326-24					
Inmates Expenses	9,923-75		94,018-77		305,661-33	
Excess of Receipts over Current Payments					55,515-47	
Less CAPITAL Expenditures - per Schedule II			54,675-00			
Less 1 Bicycle gifted - at Cost			1,450-00		53,225-00	
Excess of Receipts over Payments					22,290-47	
Increase of Cash In Hand & at Bank – 31-12-88		55,191-19				
31-12-87		52,9000-72		2,290-47		
NOTE – Payments for Fixed Assets are capitalised for Balance Sheet purposes and the Accumulated Fund is increased accordingly.						

Notes to the Accounts for the year ended 31st December 1988

Schedule I - DONATION RECEIVED

R. No.		Rs. Cts.
42	1- 1-88 Sri S. Nadarajah	500-00
44	2- 1-88 Dr. (Mrs) M. Krishnadasan U.S.A. (Relief)	3,000-00
46	6- 1-88 Sri C. Kathiresan Scot London	54,000-00
52	12- 1-88 Dr. (Srimathy) M. Krishnadasan U.S.A.	3,000-00
53	14- 1-88 Sri K. Nadarajah	3,300-00
58	3- 8-88 Miss V. Ganeshammah, Puloly East, Pt. Pedro	1,000-00
59	" Sri S. Vaikunthanathan Point Pedro	1,000-00
60	8- 8-88 Mrs R. Sri Ranganathan, Canada (Supply of Ed. Books & College Uniform)	500-00
61	9- 8-88 Dr. V. Nagaratnam, Canada (Supply of Ed. Books & College Uniform)	4,000-00
62	11- 8-88 Miss V. Ganeshammah, Puloly East, Point Pedro	2,000-00
64	16- 8-88 Mrs R. Vigneswaran Col 6	250-00
65	" Mrs Y. Ratnasingam Puloly East, Point Pedro	450-00
67	18- 8-88 Mr M. Thanu U.K. (Relife)	1,000-00
69	24- 8-88 Miss S. Sivajini Mathagal (for Computer Coures)	1,000-00
70	24-08-88 Sri Muthucumaru	500-00
75	28-08-88 Sri S. Arulthasan Iyanar Kovilady, Point Pedro	1,000-00
77	30-08-88 Mrs G. Selva U.K.	3,276-00
78	" Sri A.T.S. Ratnasingam London	10,000-00
79	" Sri A.T.S. Ratnasingam (used to buy sewing Machine)	2,000-00
84	15-09-88 Sri K. Sriitharan Colombo 6	500-00
85	16-09-88 Standing Committee of Tamil Speaking People London (to purchase a Refrigerator for Medical Clinic)	10,986-00
86	17-09-88 Dr. N. Subramaniam Nelliady Clinic, Karaveddy (for Ashrama Purpose)	1,000-00
88	14-10-88 Sri S. Jeyahanthan Australia (for Ashrama purposes & Relief)	5,000-00
90	19-10-88 Sri Sithivinayagar Temple Inparuddy (" ")	850-00
92	22-10-88 Sri C. Ratnasingam Canada	1,500-00
97	26-10-88 Sri S. Nagalingam Colombo 6	425-00
101	15-02-88 Miss V. Nadarajah Trincomalee	300-00
102	" Sri S. Nagalingam Colombo 6 (for Medical Clinic)	500-00
103	" Sri K. Nadrajah Colombo 6 (Relief)	2,500-00
104	" The Students of Swami Sivannadas Higher Secondary & Arts College (Relief for affected people)	603-00
105	" Sri N. Kumarakuruparan Colombo 6	500-00
106	17-12-88 Sri S. Pararajasingam Colombo 12	1,000-00
112	19-02-88 Sri N. Sithamparapillai London	2,767-00
114	20-02-88 Sri K. Muthukumar	350-00
116	23-02-88 Sri N. Radhakirishnan Canada (Relife for affected people)	2,000-00
118	04-03-88 Sri S. Ambalavanar Colombo 6	1,000-00
119	" Srimathy R. Sri Ranganathan Colombo 4 (Ashrama Building)	1,000-00

121,557-00

			B/D	121,557-00
123	5-03-88	Sri A.T.S. Ratnasingam (Relief for affected people)		13,200-00
127	8-03-88	Sri, V. Kulasegarm		300-00
129	9-03-88	Sri S. Nagalingam Colombo-6 Medical Clinic)		290-00
130	"	Sri. A.T.S. Ratnasingam London		5,300-00
139	1-04-88	Sri. A. K. Shanmuganathan Point Pedro		1,000-00
143	11-04-88	Dr Mrs. M. Krishnathasan U.S.A. (Relief for affected People)		3,087-00
145	11-04-88	Dr. C. Thyagarajah U.S.A		6,204-00
153	25-04-88	Sri, A. T. S. Ratnasingam London		14,300-00
156	5-05-88	Miss. V. Ganeshammah Puloly East, Point Pedro		3,000-00
163	20-05-88	"		500-00
166	25-05-88	Srimathy T. Canagaratnam 375/8, Navalur Rd, Jaffna		500-00
171	30-05-88	The President U.N.W.G. through Mrs. R. Selvanayagam, Italy, (Relief for affected People)		39,475-00
174	10-06-88	The sale of books at M.H.S. Point Pedro		400-00
176	"	"		359-25
183	29 06-88	Sri. S. Sathiamoorthy, TRANSKEI (Relief for affected people)		4000-00
188	4-07-88	Sri V. Kulasegarm Point Pedro		250-00
190	7-07-88	Dr. S. Kumarachandran U.S.A.		600-00
191	"	Sri M, Thiyagarajah West Germany		825-00
193	14-07-88	Miss, P. Jeyanthiy V.V.T.		950-00
195	20-07-88	Miss. A. Uma		400-00
196	22-07-88	Dr. (Mrs.) M. Krishandason U. S. A.		3,234-00
198	28 07-88	Sri K. Sundaraligam (Relief)		1,619-00
204	08-11-88	Sri S. Nagalingam Colombo 6		500-00
205	09-11-88	Dr.S. Thayanithy U.S.A		17,200-00
206	"	Dr. (Mrs) Mahatheva & Family		8,250-00
207	"	Mr. Mrs. Alagaratnam & Family		5,500-00
212	"	M/S CEY. CANTRAVEL AND TOURS Ltd, CI. 1		5,000-00
213	"	Sri. K. Ganesalingam Colombo 3		2,001-00
217	15-11-88	Sri Ganeshwaran Point Pedro		500-00
218	"	Lanka Consult Ltd Colombo 14 (souvenir Advertisement)		500-00
219	"	M/S Pyramid Air Services Ltd, Colombo 11 (")		500-00
220	"	M/S Kavitha Travels (")		500-00
221	"	M/S Hotel Suisse (")		1000-00
225	18-11-88	The Principal Vada Hindu Girls College, Pt. Pedro		464-00
230	24-11-88	Sri M. Ratnajothy, Point Pedro (Souvenir advertisement)		250-00
233	27-11-88	Sri A.T.S. Ratnasingam London		16000-00
244	5-12-88	The sale of Books to Vadu Hindu Girl's College		333-75
246	7-12-88	M/S Global Colombo 11 (on advertisement for our Souvenir		1,000-00
247	13-12-88	Sri. V. Rajalingam Point Pedro (Souvenir advertisement)		250-00
248	"	Sale of Books		424-50
252	19 12-88	Sri C. Kathiresan London (Relief for affected people)		72,297-00
		Others under Rs. 250/-		71-40

353,891-90

Notes to the Account for the year ended 31st December 1988.

Schedule II

FIXED ASSETS

	Cost 1-1-88		Additions		Disposal		Total 31-12-88	
	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.
Land & Buildings	189,364	54	7,250	00			196,614	54
Furniture & Fittings	14,025	00					14,025	00
Electrical Installation	29,003	45						
Add 2 Ceiling Fans			3,325	00			32,328	45
Equipment								
Televison—Second Hand			7,500	00				
National 180 SP			1,700	00			9,200	00
Motor Car EN 9490			33,000	00			33,000	00
Bicycles	2,550	00	1,900	00	1,450	00	3,000	00
Kitchen Utensils	2,323	05					2,323	05
	<u>237,266</u>	<u>04</u>	<u>54,675</u>	<u>00</u>	<u>1,450</u>	<u>00</u>	<u>290,491</u>	<u>04</u>

A. SOMASUNDARAMPILLAI, BA FCA
Chartered Accountant
Telephone; 23530

91 1/4 Stanley Road
Jaffna.
21st Feb. 1991

Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama

Point Pedro.

Inmate Swami Chitrupanandajee

BALANCE SHEET 31st DECEMBER 1989

	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.
FIXED ASSETS (refer schedule II)				
Land & Buildings			232,733	94
Furniture & Fittings			14,025	00
Electrical Installation			32,328	45
Equipments			33,670	00
motor Car			53,000	00
Bicycles			3,000	00
Kitchen Utensils			3,223	05
			<u>371,980</u>	<u>44</u>
CASH				
at Peoples Bank, Pt. Pedro A/c 1210		38-12		
in Hand		<u>6,287-35</u>		<u>6,325-47</u>
				<u>378,305-91</u>
Less - CURRENT LIABILITIES				
Mrs. S. Eliyathamby		15,000-00		
Mrs. V. Selvamany		<u>19,000-00</u>		
		34,000-00		
Creditores - Rani Stores		<u>12,000-00</u>		<u>46,000-00</u>
				<u>332,305-91</u>
NET ASSETS				
REPRESENTED BY				
ACCUMULATED FUND — 1-1-89			311,682	23
Add - Donation in Kind - (Motor Car)			20,000	00
Net Expenditure on Fixed Assets - Capitalised			<u>61,489-40</u>	
			393,171	63
Less - Excess of Payment over Receipts for the year			<u>60,865-72</u>	
			<u>332,305-91</u>	

I have examined the Books of Accounts of Sri Ramakrishna Sarada Sevashrama, Point Pedro, and prepared the above Balance Sheet and Connected Accounts in accordance therewith and the information and explanations furnished.

Date: 21st February 1991
JAFFNA,

A. Somasundarampillai B.A.F.C.A.
Chartered Accountant

RECEIPTS & PAYMENTS ACCOUNT

for the year ended 31st December 1989

	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.	Rs.	Cts.
RECEIPTS – Donations – per schedule					215,622-50	
Donation – Motor Car EL 4665 Market Value						
(20,000-00)						
Sale of Books					4,349-85	
					<u>219,972-35</u>	
PAYMENTS						
Celebration & Poojahs						
Sri Ramakrishna Jayanthi	822-25					
Swami Vivekananda Jayanthi	225-00					
Holy Mother's Jayanthi	7,825-25					
New Year	1,100-00					
Shrine Room Expenses	5,083-50		15	056-00		
Social Service						
Relief to directly affected People	70,416-28					
Educational Relief & assistance	12,945-50					
Alms Giving, & Feeding of the Poor	7,313-25					
Medical Clinic - incidentals	2,137-25					
Dress Making Class	3,668-20					
Travelling aid-Kurukkal to London	8,123-00					
Books – Purchases	11,179-65		115,786-13			
General Expenses						
Postage, Telegrams & Telephone Calls	3,787-85					
Printing & Stationery	6,315-85					
News papers & Periodicals	3,496-00					
Travelling	2,255-75					
Foreign Travel	20,390-00					
Car Expenses	32,018-23					
Advertisement	160-00					
Electricity	1942-50					
Repairs & Maintenance	6,047-85					
Bank Charges & Interest	806-81					
Charities	210-00					
Inmates Expenses	11,075-70		88	506-54	219,348-67	
Excess of Receipts over Current Payments					623-68	
Less CAPITAL Expenditure - per Schedule II					<u>6,1489-40</u>	
Excess of Payments over Receipts					60,865-72	
Financed by:-						
Decrease in Cash at Bank & in Hand – 31-12-88		55,191-19				
31-12-89		6,325-47		48,865-72		
Crediters - Ranees Stores				<u>12,000-00</u>		
				60,865-72		

Notes to the Accounts for the year ended 31st December 1989

Schedule I Donations Received

R. No.		Rs.	Cts.
264	4- 1-89 Dr. A. Balakrishnan, Point Pedro	1200	00
235	5- 1-89 K. Kanagarajah, J. P., P. O. Box 55, Jaffna	500	00
268	22- 2-89 Sithamparapillai, Berkshire, London	2,927	00
269	22- 2-89 M. Muthukumar, 137, Kew Road, Colombo 2	500	00
272	24- 2-89 K.V. Somasundaram, Colombo 3	500	00
275	25- 2-89 Srimathy Navaratnarajah	600	00
278	2- 3-89 Arumugam Kandiah, Siva Printers, Kaithady	500	00
281	8- 3-89 Dr. V. Nagaratnam, Canada	2000	00
290	15- 3-89 Miss Sri Suganthi Velupillai, Jaffna	500	00
292	15- 3-89 V. Kulasegaram, Point Pedro	350	00
293	15- 3-89 A. Shanmuganathan, Point Pedro.	1,500	00
297	23- 3-89 S. Nagalingam	350	00
302	4- 4-89 Yogini U. S. A.	1602	00
304	10- 4-89 A. Kathirgamalingam, Hotel Suisse, Kandy	300	00
305	10- 4-89 V. Ganeshammah, Point Pedro	250	00
307	14- 4-89 Srimathy R. Sri Ranganathan, Devos Avenue, Colombo 4	500	00
310	19- 4-89 Miss. K. Thirunavukarasu, London Road, Surrey	2850	00
312	15- 5-89 Mrs. Muruganathan, Ramakrishna Rd, Colombo 6	1500	00
313	15- 5-89 S. Thirugnanam, Cey-Can. Trevel & Tours Col. 6	5000	00
314	15- 5-89 A.T.S. Ranasingam, London (Shrine Works,	24000	00
315	15- 5-89 V. Sharmuganayagam, Singapore	5000	00
320	25- 5-89 V. Ganeshammah, Puloly East, Point Pedro.	1900	00
321	30- 5-89 Mrs. Shanmugampillai, Point Pedro	300	00
331	6- 6-89 C. Ratnasingam Canada	500	00
332	12- 6-89 Mrs. S. Kandapillai, Point Pedro	250	00
339	19- 6-89 C. Kathiresan, Scot. London	53012	00
348	21- 7-89 A. T. S. Ratnasingam, London	5000	00
349	21- 7-89 S Sathiyamoorthy, B. O. Box 29, Transkie	5000	00
352	9- 8-89 R. Sri Ranganathan	500	00
353	9- 8-89 Dr. C. Thigarajah, Lancaster, U.S.A.	1000	00
354	9- 8-89 M. Thanendiran, London	1000	00
357	14- 8-89 C. Thavarajah, Navindil, Karaveddi	5000	00
358	14- 8-89 D. Mahadeva, Point Pedro	6655	00
359	14- 8-89 M. Navaratnam, 276, Arasady Road, Jaffna	1000	00
365	21- 8-89 Mrs. P. Seethaluxmy, Point Pedro	1000	00
368	29- 8-89 T. Kaneshalingam Toronto, Canada	1164	00
379	14- 9-89 M. Nadarajasundaram, Point Pedro.	300	00
380	17- 9-89 T. Kaneshalingam, Scarborough, Canada	703	00
384	3- 10-89 G. Thirukumaran, Col. 3	300	00
385	3- 10-89 A. T. S. Ratnasingam, London	10000	00
376	4- 10-89 Sri Ramakrishna Sarada Samithi, Vivekananda Rd, Col 6	5000	00
387	5- 10-89 Miss. K. Thirunavukarasu, London	2850	00
388	5- 10-89 Srimathi V. Ravindran, Point Pedro	1000	00
389	5- 10-89 R. Ragupathy, Point Pedro	2000	00
394	5- 10-89 Srimathi, R. Vigneswaran, Palmgrove, Col. 3	250	00

397	18-10-89	K. Ratnasingam, Canada	3000-00
398	19-10-89	T. Kaneshalingam, Canada	618-00
399	20-10-89	D. Sivapalan	250-00
403	24-10-89	Karunanithy, Point Pedro	500-00
408	4-11-89	A. Well Wisher, Jaffna	500-00
409	4-11-89	Devotses of Sri Inpariddy Sithyvinayagar Temple	1060-00
411	7-11-89	Dr. (Mrs.) M. Krishnadasan, Los Angles, U. S. A.	7945-50
412	14-11-89	Mrs. R. Selvaratnam, Edmonton Rd, Killaponne	2000-00
415	14-11-89	T. Kaneshalingam, Canada	666-80
423	26-11-89	K. Ambalavanar, Lange Road, Singapore	2000-00
426	4-12-89	Dr. Thilaka Raghuramalingam, Col 6	500-00
427	4-12-89	Dr. V. Nagaratnam, Canada	10500-00
428	5-12-89	Dr A. Balakrishnan, Point Pedro	500-00
433	11-12-89	S. Sathiamoorthy, P. o. Box 29, Transkei	4000-00
435	13-12-89	S. Jeyahanthan, Australia	573-00
436	14-12-89	A. T. S. Ratnasingam, London	12352-00
446	21-12-89	T. Kaneshalingam, Canada	625-20
450	22-12-89	Mrs. Murugadas	1000-00
Others Under Rs. 250/-			8919-00

215,622-59

Notes to the Accounts for the year ended 31st December 1989 Ctd.

Schedule I A DONATION IN KIND

Motor Car EL 4665 A. T.S. Ratnasingam, London	<u>20,000-00</u>
-----------------------------------------------	------------------

Schedule II MOVEMENTS IN FIXED ASSETS

Land & Buildings - b/d		196,614-54
Additions - Shrine Room	10,119-40	
Garage for Car	<u>26,000-00</u>	<u>36,119-40</u>
		232,733-94
Equipment b/d		9,200-00
Additions - 2 Singer Sewing Machines		
Nos NLT 8090 351, NLT 8338059	9,780-00	
Refrigerator No 7301 608	<u>14,690 00</u>	<u>24,470-00</u>
		<u>33,670-00</u>
Motor Car b/d EN 9490		33,000-00
EL 4665 - Donation in Kind		<u>20,000-00</u>
		<u>53,000-00</u>
Kitchen Utens is		2,323-05
Additions Gas Cylinder		<u>900-00</u>
		<u>3,223-05</u>

Licence from the registrar of companies

In pursuance of section 21 of the Companies Act No. 17 of 1982, an Application has been made to the Registrar of Companies for a licence indicating that an Association about to be formed under the name and style of SRI SARADA DEVI SEVASHRAMAM to be registered with limited liability Without the addition of the word "Limited" to the name.

The objects for which the Association is proposed to be established are, PRIMARY OBJECTS (Inter alia),

1. To promote, encourage and assist the religious, spiritual, educational, social and cultural advancement of the public in general and in particular to build up a refined society.
2. To impart, promote and continue the study of Hinduism and scriptures in the light of the lives and teachings of SRI RAMAKRISHNA PARAMAHAMSA DEVA, HOLY MOTHER SRI SARADA DEVI AND SWAMI VIVEKANANDA.
3. To work for the advancement of peace and harmony of all faiths, creeds and Religions
4. To establish, maintain, manage and develop educational institutions, orphanages, mobile health services in rural areas and other charitable institutions for the uplift of the society.

The other Objects of the Association are set out fully in the Memorandum of Association, copy of which may be inspected at the office of the Promoters, Thangarajah Associates at No. 61, Jetawana Road, Colombo 14.

Notice is hereby given that any person, Company or Corporation objecting to this application may forward such objections on or before 24th May 1990 by a letter addressed to the Registrar of Companies, No. 267 Union Place, Colombo - 2.

**SRI SARADA DEVI SEVASHRAMAM
PROMOTERS – THANGARAJAH ASSOCIATES**

"Be not like the frog in the well. The frog in the well knows nothing bigger and grander than its well. So are all bigots. They do not see anything better than their own creed."

Sri Ramakrishna

Sri Sarada Sevashrama,
Point Pedro.
22nd June, 1991

A very brief report

A unique Institution in the North

This institution was founded in the year 1969 on Holy Mother Sarada Devi's Birthday. Unlike many institutions which has seen light of the day after 1985, we have no such desire to earn any profit but purely a spiritual and a humanitarian one is ours. Even though Non-Governmental organisations have not extended any support we have progressed well. SCOT from London has helped us many a time. We convey our sincere thanks to all of them. We have been helped by many good devotees living here and in abroad.

Registration of the Sevashrama

Our papers for Registration under companies Act was delayed by the Registrar for several years as there was an organisation similiar to us and this was settled last year and Sri C. Thangarajah Attorney-at-Law, and his partner Sri. K. Sivapalan (M/S. Thangarajah Associates, 61, Jetawana Road, Col-14) had done all that is required and we havd paid them Rs. 8000/- as professional charges. We are indeed thankful to both of them.

1. Relief and Rehabilitation

We have donated 11 New Singer sewing mechines of these 2 have gone to Handicapped persons. We have built very sturdy houses at a cost of Rs.35,000/- to two poor widows who have lost their husbands due to shooting by the security forces. SCOT, London has been instrumental for these house costruction.

2. Endowment at the National Savings Bank, Point Pedro for Rs. 39,500/-

Children who have lost their father 40 in number have been given these Endowment Certificates and Mr. A. T. S. Ratnasingam, Chief-Executive, Shree Wimbledon Ganapathy Temple, London. has been our main donor for this and his contribution is spent on the deserving as he had given us a free hand to do this.

3. Educational Relief

Sri A T. S. Ratnasingham of London had donated valuable silk sarees worth Rs. 75,000/- which have been converted into skirts by our Ashrama members and given to 200 poor students and we have given stitched college uniforms and have given them to needy children.

It has been our aim to establish a modern sewing centre which can give training cum dress making. We are preparing a project report on this venture. Our work is always qualitative and we can't jump into all sorts ventures without much deeper study. we have seen that most of our people donot desire hard work but expect relief always.

4. Free pair of Spectacles have been given to 10 needy students.

5. Sri Sarada Devi Educational Awards

have been given to bright poor students annually. This includes dress, tuition fees, boarding fees and stationery.

Spiritual work

We believe that each student should be given an instruction in Moral and Spiritual subjects and in this respect we had many seminars in previous years but this year we had well-programmed seminars twice. Nearly 120 school students have benefitted by these and we would have spent on these 2 occasions Rs. 5000/- so that we should not charge any fee from the students for such conventions.

12-02-91 National Youth Day

23-02-91 Sri Ramakrishna Vivekananda Convention

Guest Speakers for these functions

Sri A. Thurairajah, Vice Chancellor, Jaffna University

Sri. K. Nageswaran, Senior Lecturer, Jaffna University

Sri. V. K. C. Sivaprakasam, Principal, Kopay Teachers' College, Jaffna.

Dr. M. K. Murukananthan, Medical Clinic, Point Pedro.

Sri Ramakrishna - Vivekananda Book Exhibition

We have had 5 book exhibitions at the following schools and books are sold at cost. At these exhibition the teachings of Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sarada Devi and Swami Vivekananda were depicted well so that these will be ingrained in the minds of the youth. Today many in this country are paying less attention to what is imbibed by the youth. At the prime of youth they must be guided well. This is very important if we wish to have a progressive society.

1. Methodist Girls' High School, Point Pedro.
2. Vadamaradchy Hindu Girls' College Point Pedro.
3. Vembadi Girls' High School, Jaffna.
4. Mahalir Maha Vidyalayam, Chavakachcheri.
5. Nadeswara College, Kankaseanthurai

Our special Thanks to 8th Jaffna Rangers for their service rendered to us always. (Methodist girls' High School, Point Pedro.)

My Most Revered Guru His Holiness Srimath Swami Vireswaranandaji Maharaj. We have reprinted his letter sent to us in June 1970 in this souvenir because we always think of his blessings. Our salutations are always to him and we offer our worship at his Lotus feet.

Our cherish desire to run a mobile clinic along the coastal area has been stopped due to present political unrest. We hope some one will help us with a fully equipped medical van. We have written to Her Royal Highness Princess Anne, Head of SCF (UK).

We have two branches established one at Polihandy, Valvettiturai and the other at Chunnakam. We have to wait till peace is ensured for progressive action.

Audited Accounts Our sincere thanks to the Professional Accountant. Our Accounts have been audited since its inception (from 1969) to the present day by Mr. A. Somasundarampillai, Chartered Accountant, 95, Stanley Road, Jaffna. We appeal to all those who are sympathetic with our work to rally round and help us.

Yours in the Lord

Swami Chidrupananda

(Swami-in-charge)

Out board of Directors

Sri. M. Nadarajasundram	Accountant cum Senior lecturer, Jaffna University.
Sri. M. Ratnajothe,	Businessman, Point Pedro.
Sri. V. Ganeshalingam	Bank Staff, Point Pedro.
Sri. K. Muthucumaru	Attorney-at-Law, Point Pedro. (Secretary)
Sri. V. Rajalingam,	Proprietor, M/S Sivaraja Tiading Go. Point Pedro.
Miss. M. Jeyakumari	Teacher, Point Pedro
Swami Chidrupananda	Swami-in-Charge

Advisory body

Sri. A. Punnyamoorthy
Sri. A. Somasundarampillai
Ayur. Dr. S. Prarajasegaram
Dr. M. K. Murukananathan
Sri. K. Kamalasegaram

Sri. C. Thangarajah
Miss. Chitra Arulnandhy
Sri. A. Kathirgamalingam
Miss. V. Ganesammah



எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

- * திரு. க. கனகராசா சிவநெறிச்செல்வர்
உரிமையாளர்,
மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை, யாழ்ப்பாணம்
- * திரு. மா. இரத்தினசோதி
ஜோதி லைற்ஸ், பருத்தித்துறை.
- * ராணி ஸ்ரோஸ், பருத்தித்துறை
- * ஜானகி ரெக்ஸ் ரைல்ஸ், பருத்தித்துறை
- * ஸ்ரீ முருகன் மெடிக்கல், பருத்தித்துறை
- * ராஜன் எலக்ரிக்ஸ், பருத்தித்துறை
- * ராஜன் சயிக்கிள்வேக்ஸ்
- * சிவராஜ் ரிரேடிங் கொம்பனி
- * கவிதா ஸ்ரோஸ்
- * குகன் ஸ்டூடியோ

*With Best Wishes
from*



*Hotel Suisse
Kandy*

Telefax (08) 32083
Phone 3 Lines: 3208
22637
22672